ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ 20 χρόνος

Ερμαια των δανειστών σε κάθε περίπτωση
ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Αναδιάρθρωση ελληνικού κρατικού χρέους

Οταν μαλώνουν τα βουβάλια την πληρώνουν τα βατράχια
ΣΕΛΙΔΑ 16

Θλιβερή σκανδαλομαχία μνημονιακών κομμάτων
ΣΕΛΙΔΑ 3

Δίκη νεοναζί της Χρυσής Αυγής

Οι δολοφόνοι προκαλούν τα θύματα
ΣΕΛΙΔΑ 9

Δε θ' αποδώσει το συνταγματικό σόου
ΣΕΛΙΔΑ 12

Βρετανοί καπιταλιστές για το BREXIT

Μη διανοηθείτε να διακινδυνεύσετε τα συμφέροντά μας!
ΣΕΛΙΔΑ 5

Γερμανία

Μαχαίρι στα κοινωνικά επιδόματα σε πολίτες της ΕΕ
ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ | αρ. φύλλου 887 - 15 Οκτώβρη 2016 | www.eksegersi.gr

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΖΟΡΖ ΙΜΠΡΑΪΜ ΑΜΠΝΤΑΛΑ

Συγκέντρωση
ΓΑΛΛΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ
Ακαδημίας και Βασ. Σοφίας
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21/10 6μμ

Ιμπεριαλιστές δανειστές
Αστικός πολιτικός κόσμος
Ελληνική κεφαλαιοκρατία

Ενωμένοι μέχρι το τέλος στην αντιλαϊκή πολιτική

Scripta...Verba...

Η γενική εικόνα είναι ότι η στρατηγική της κυβέρνησης να τελειώσει έγκαιρα τα προαπαιτούμενα, με πολύ μικρή καθυστέρηση, έχει θετικά αποτελέσματα και τη Δευτέρα εκτιμάτε ότι θα πάει πολύ καλά καθώς έχουμε τελειώσει με τα προαπαιτούμενα (milestones).

Ατυπη Ενημέρωση ΥΠΟΙΚ
Ουάσιγκτον 9.10.2016

Το ευαγγέλιο των «καλών παιδιών». Ανορθόγραφο κι αυτό, όπως τα ελληνικά του Τσακαλώτου.

Υπήρχε μαύρο πολιτικό χρήμα που κυκλοφορούσε μηδενός εξαιρουμένου σε όλα τα κόμματα. Ηταν μια κατάσταση που έπρεπε να σταματήσει να υπάρχει. Κατά την άποψή μου θα πρέπει να βγουν όλα στο φως.

Γιώργος Πεταλωτής

Ανοιγμα στον ΣΥΡΙΖΑ από τον εξ απορρήτων του Γιωργάκη;

Σαν ΤΑΙΠΕΔ υλοποιούμε ένα πρόγραμμα και δεν έχω αισθανθεί ούτε μία στιγμή ότι αυτό δεν έχει τη στήριξη της κυβέρνησης.

Στέργιος Πιτσιόρλας

Κοντολογίς, κάποιους σαν τον Σκουρλέτη τους έχει γραμμένους στο γνωστό σημείο.

Και ο Τσίπρας αντί να χτυπήσει το χέρι στο τραπέζι και στους δικούς του εδώ και στη Γερμανία που αδικοφέρεται, αφήνει τη χώρα να βουλιάζει σ' έναν θόρυβο μ' ένα επιτελείο επικοινωνιακό μηδαμινής εμβέλειας και ανταπόκρισης.

Λάκης Λαζόπουλος

Το βρήκε τι φταίει ο Λάκης: φταίει που ο Τσίπρας δεν έχει καλό επιτελείο προπαγάνδας και δεν αναδεικνύονται οι τεράστιες επιτυχίες της κυβέρνησης.

Το πρόγραμμα δεν το στηρίζουν πλήρως όλοι στην ελληνική κυβέρνηση. Το στηρίζουν ο πρωθυπουργός και ο υπουργός Οικονομικών, αλλά δεν υπάρχει πλήρης ιδιοκτησία του προγράμματος.

Κλάους Ρέγκλινγκ

Αμα οι ιμπεριαλιστές δανειστές υποδείξουν και το περιεχόμενο του ανασχηματισμού, θα τα έχουμε δει όλα.

Οι ομοιότητες του Μακαριοτάτου με τον προκάτοχό του είναι περισσότερες από τις διαφορές. Η μίνι κρίση των Θρησκευτικών έδειξε ότι αυτό που τον χωρίζει από τους ζηλωτές είναι μόνο διαφορά ύφους.

Μιχάλης Τσιντσίνης

Το πρόβλημα είναι ότι κοτζάμ κυβέρνηση της Αριστεράς αναγνώρισε έμπρακτα την ενεργό συμμετοχή της Εκκλησίας στην εκπαιδευτική διαδικασία. Επισήμως και στο Μέγαρο Μαξίμου. Με παπά και με κουμπάρο.

Ι.Κ. Πρετεντέρης

Η ξεφτίλα του να σου τη βγαίνουν από τ' αριστερά οι αρθρογράφοι των «Νέων».

ΡΙΠΕΣ

◆ Καλά, η κυβέρνηση Ομπάμα δεν είναι που θα πίεζε για να ρυθμίσουν από τώρα οι δανειστές το ελληνικό χρέος; ◆ Αυτά δεν έλεγαν οι Τσιπραίοι τόσον καιρό; ◆ Ε, καλά, ακόμα δεν τους καταλάβατε; ◆ Οι άνθρωποι δημιουργούν εντυπώσεις της στιγμής ◆ Κι όταν διαψεύδονται, είτε σφυρίζουν αδιάφορα είτε μιμούνται το λαγό ◆ «Ε, να, καθόμαστε, λιαζόμαστε, λέμε και καμιά μαλακία για να περνάει η ώρα» ◆ Δηλώνει κομμουνιστής, αλλά είναι χαφιές, πράκτορας της Ασφάλειας ◆ Καλεί τους εργαζόμενους να κατέβουν στο δρόμο, με σκοπό να τους πλακώνουν στο ξύλο και στα χημικά τα ΜΑΤ ◆ Ελάτε τώρα, μη ζητάτε ονόματα, ξέρετε ποιος είναι ◆ Το να σου βγάζει ο Θεοχάρης ότι τοποθέτησες έναν χουντικό στην επιτροπή για το Σύνταγμα δεν είναι ό,τι καλύτερο για μια «κυβέρνηση της Αριστεράς» ◆ Ο... κομμουνιστής Κατρούγκαλος είναι φίλος του Παραρά ◆ Τώρα που έμαθε τα σχετικά, εξακολουθεί να είναι φίλος του; ◆ Η απόλυτη decadence της νεοπλουτίστικης μπουρζουαζίας της Μυκόνου αποτυπωμένη σ' ένα πρόσωπο ◆ Αρης Σπηλιωτόπουλος ◆ «Αρχηγό ημιθανούς κόμματος» χαρακτήρισε τον Θεοδωράκη ο Βερναρδάκης ◆ Κι ο Σταύρακας έκανε πως δεν κατάλαβε, επειδή ο συριζαίος δεν ανέφερε τ' όνομά του ◆ Κιμούλης και όχι Λαζόπουλος στην επιτροπή προπαγάνδισης της συνταγματικής αναθεώρησης ◆ Να γιατί ο Λάκης ανακαλύπτει πρόβλημα επικοινωνιακού επιτελείου του Μαξίμου ◆ Ο ίδιος θα μπορούσε να κάνει τη δουλειά αποτελεσματικότερα από τον Κιμούλη ◆ Ο Ζουράρις παίζει πραγματικά καλό πιάνο ◆ Τον θυμόμαστε από μια παλιά εκπομπή, όταν η τηλεόραση ήταν ακόμα ασπρόμαυρη ◆ Γιατί όμως τον αποκαλούν βουλευτή των ΑΝΕΛ; ◆ Ο Ζουράρις εκλέχτηκε με τους ΑΝΕΛ συνεργαζόμενος ως πρόεδρος του κόμματος «Πύρκαβλος Ελλάς» ◆ Διαπλεκόμενος και ο Καλογρίτσας; ◆ Οχι, δε γίνονται αυτά τα πράγματα ◆ Κι ο άλλος κουμπάρος, ο δακρύων Σπίρτζης, να μην ξέρει τίποτα; ◆ Πόσο γελοίος αυτός ο Καρανίκας ◆ Εδωσε συνέντευξη στο «Down Town» και (ξανα)εκθείασε τη Μενεγάκη ◆ Και καλά ο Καρανίκας, αυτοί που τον διατηρούν ως σύμβουλο στο Μαξίμου πώς θα έπρεπε να χαρακτηριστούν; ◆ Ωραία, έφαγαν, ήπιαν, γλέντησαν, άκουσαν και τον Ζουράρι με την Κουντουρά (πιάνο - φωνή) ◆ Γιατί τα διέρρευσαν όλ' αυτά στα ΜΜΕ; ◆ Για να δείξουν πόσο αγαπημένοι είναι; ◆ Γειάσου, ρε Τσακαλώτε, γαζέλα Ολλανδίας ◆ Ούτε ο Κρόιφ δε θα ελισσόταν έτσι ανάμεσα στους... ελέφαντες ◆ Για αγωνιστές που δεν έβρισκαν πια τον εαυτό τους στο ΠΑΣΟΚ και συναντήθηκαν με τον ΣΥΡΙΖΑ μίλησε ο Τσίπρας ◆ Εχουμε και λέμε λοιπόν ◆ Στην κορυφή η Τζάκρη, μετά ο Μπόλαρης, μετά ο Σπίρτζης και ακολουθούν Μάρδας, Κατρούγκαλος, Κουρουμπλής και άλλοι ◆ Δε διακρίνεται για κάποια ιδιαίτερη εξυπνάδα, αλλά τόσα χρόνια στο κουρμπέτι, τα στοιχειώδη τα αντιλαμβάνεται ◆ Οταν η Χάρις Αλεξίου ισχυρίζεται πως δεν ήξερε ότι τη συναυλία της για τις καθαρίστριες θα την εκμεταλλευτεί ο ΣΥΡΙΖΑ, λέει ψέματα ◆ Τότε ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν στα πάνω του κι έφερνε πελατεία ◆ Τώρα που το σκάφος βυθίζεται, τα ποντίκια το εγκαταλείπουν πρώτα ◆ Και νομίζουν πως όλοι οι άλλοι είμαστε... χρυσόψαρα ◆ Δεν αντιλαμβανόμαστε το θόρυβο για τις υπερωρίες που εισπράττουν οι συνεργάτες του υπουργού κυρ-Αλέκου ◆ Αμα ξεκινήσεις τη μπιρίμπα, σταματάς την παρτίδα στη μέση; ◆

επί του πιεστηρίου

Αν αληθεύουν αυτά που έγραψε η Real News, πρέπει να ήταν «εξτρίμ» σουρεαλιστική η σύσκεψη στο Μαξίμου με τους δεσποτάδες. Ο Καμμένος, λέει το ρεπορτάζ, κάποια στιγμή έβαλε τα κλάματα και με αναφιλητά είπε στον Ιερώνυμο: «Μακαριότατε, αν εσείς μου ζητήσετε να ρίξω την κυβέρνηση, να ξέρετε ότι θα το κάνω. Να ξέρετε, όμως, ότι αυτό δεν είναι υπέρ του έθνους. Ο μόνος που θα ωφεληθεί είναι η Τουρκία»! Το ρεπορτάζ το έδωσε, προφανώς, ο Καμμένος, που έχει άριστες σχέσεις με το συγκρότημα Χατζηνικολάου-Κουρή. Μπορεί εμείς να το θεωρούμε σουρεαλιστικό και να κρατάμε την κοιλιά μας από τα γέλια, όμως στην εκλογική πελατεία του Καμμένου κάτι τέτοια μετράνε. Και μην μας ρωτήσετε «τίνι τρόπω θα ωφελούνταν η Τουρκία αν ο Καμμένος έριχνε την κυβέρνηση;». Στον εγκέφαλο του κάθε καμένου αυτά είναι... αλφαβήτα.

Ενα ματσάκι μαϊντανό κι ένα ματσάκι άνηθο θα μπορεί να εξασφαλίζει δωρεάν μια φτωχή οικογένεια με τα κουπόνια του ενός ευρώ που θα μοιράζονται από την περιφέρεια Αττικής, μετά από πρωτοβουλία της Παναττικής Ομοσπονδίας Σωματείων Επαγγελματιών Πωλητών Λαϊκών Αγορών. Βέβαια, για να φτιάξεις σαλάτα θέλεις και ντομάτα ή μαρούλι και κρεμμυδάκι και λάδι. Τα αγαπημένα γεμιστά της κυρα-Θεανώς, ακόμα και χωρίς κιμά να τα κάνει κανείς, θέλουν ντομάτες, πιπεριές, ρύζι. Οσο για μαγειρίτσα, ας μην το συζητήσουμε. Κι όμως, η «αριστερή» Δούρου δε δίστασε ούτε μπροστά σ' αυτή την προσβολή προς τον κόσμο της φτώχειας. Αδίστακτα, ξεδιάντροπα, οι συριζαίοι μετατρέπουν την κοινωνική πολιτική και την πρόνοια, για τις οποίες άλλοτε καμάρωνε το αστικό κράτος, σε αισχίστου είδους φιλανθρωπία.

Ησυχα, ήσυχα, χωρίς καμιά ιδιαίτερη φασαρία, ο γνωστός δεξιός «παναθηναϊκάκιας», κατά κόσμον Ισίδωρος Ντογιάκος, παρέλαβε την κοινοποίηση της ποινής που του επέβαλε ο υπό τον έλεγχο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ Αρειος Πάγος και αποχώρησε από την κεφαλή της Εισαγγελίας Εφετών Αθήνας. Η εκλογή του είχε μόνο ηθικό χαρακτήρα. Παράξενα κομπρεμί συμβαίνουν στο χώρο της αστικής Δικαιοσύνης, αλλά πάντα έτσι συνέβαινε στα σκοτεινά άντρα αυτού του δήθεν ανεξάρτητου κατασταλτικού μηχανισμού του αστικού κράτους.

Επίδειξη γνώσεων που δεν κατέχει πήγε να κάνει ο Κούλης στη Βουλή και την πάτησε. Είπε κάποια στιγμή στον Τσίπρα: «Καταλάβατε τι είπατε, κύριε Τσίπρα; Δεν νομίζω ότι καταλάβατε τι είπατε, διότι ίσως ο Ρουσό και η έννοια της διάκρισης των εξουσιών να σας είναι λίγο ξένα». Η διάκριση των εξουσιών, βέβαια, δεν έχει θεμελιωθεί θεωρητικά από τον Ρουσό, αλλά από τον Μοντεσκιέ! Αμφιβάλλουμε αν ο Τσίπρας κατάλαβε τη γκάφα, υπάρχουν, όμως, συριζαίοι που τα ξέρουν αυτά. Του το σφύριξαν κι αυτός κάρφωσε τον Κούλη: «Βεβαίως, να τα χαίρεστε τα τρία σας πτυχία, αλλά να σας πω και κάτι άλλο. Εγώ δεν πήγα σε ξένα πανεπιστήμια, δεν έχω τρία πτυχία, αλλά γνωρίζω ότι ο Ρουσό δεν μίλησε για διάκριση των εξουσιών. Ο Ρουσό μίλησε για το Κοινωνικό Συμβόλαιο».

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Είπατε ότι εγώ είμαι «παιδί των καταλήψεων». Και πράγματι, έχετε δίκιο. Αυτά είναι τα δικά μου βιώματα, βιώματα συλλογικών αγώνων (...) Αν εγώ, κύριε Μητσοτάκη, είμαι παιδί των καταλήψεων –που πράγματι είμαι- εσείς –το ξέρει όλη η Ελλάδα- είστε παιδί της SIEMENS και της διαπλοκής!

Αλέξης Τσίπρας

Οταν εγώ, λοιπόν, κύριε Τσίπρα, σε επτά χρόνια πήρα τρία πτυχία από κορυφαία πανεπιστήμια, εσείς χρειαστήκατε μια δεκαετία για να τελειώσετε το Μετσόβιο.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

15/10: Ημέρα αγρότισσας, ημέρα πλυσίματος χεριών, ημέρα τυφλών 15/10/2012: Μερική τύφλωση Ελληνοαιγύπτιου από ρατσιστική επίθεση 16/10: Ημέρα άρτου, ημέρα διατροφής, ημέρα σπονδυλικής στήλης, Τζαμάικα: Ημέρα ηρώων 16/10/1945: Συμπλοκή μοναρχικών-κομμουνιστών με χειροβομβίδες (Γαλάτσι) **16/10/1954: Επάνδρωση πρώτης αμερικανικής βάσης στην Ελλάδα (Ηράκλειο)** 17/10: Ημέρα για εξάλειψη φτώχειας, ημέρα μυοσκελετικού τραύματος, ημέρα κακοποιημένων παιδιών, Μαλάουι: Ημέρα μητέρας **17/10/1920: Θάνατος Μάικ Φιτζέραλντ (Ιρλανδία) μετά από 68ήμερη απεργία πείνας (πρώτος νεκρός απεργός πείνας)** 17/10/1977: Δυτικογερμανοί κομάντος σκοτώνουν τέσσερις άραβες αεροπειρατές (Σομαλία) που απαιτούσαν απελευθέρωση φυλακισμένων της RAF 17/10/2001: Εκτέλεση ακροδεξιού υπουργού Τουρισμού Ισραήλ Ρεεβάμ Ζεεβί (Λαϊκό Μέτωπο Απελευθέρωσης Παλαιστίνης) 18/10: Ημέρα γραβάτας, ημέρα κατά εμπορίας ανθρώπων, Ροδεσία: Ημέρα δημοκρατίας 18/10/1972: Δίκη τεσσάρων Γερμανών, συνεργατών «Κινήματος 20ής Οκτώβρη», ποινές 6-18 μηνών **18/10/1977: Δολοφονία Αντρέας Μπάαντερ, Γκούντρουν Ενσλιν, Γιαν-Καρλ Ράσπε (φυλακές Στάμχαϊμ)** 18/10/1978: Τέσσερις βόμβες ακροδεξιών σε δικαστήρια και καταστήματα με σοβιετικά προϊόντα 18/10/1980: Βόμβα στον τρίτο όροφο ΙΚΑ (ΕΛΑ) 19/10: Μαυριτανία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 19/10/1977: Ανεύρεση πτώματος Χανς-Μάρτιν Σλάγιερ (εκτέλεση από RAF) 20/10: Ημέρα ελεγκτών εναέριας κυκλοφορίας, ημέρα κατά οστεοπόρωσης, ημέρα στατιστικής, Γουατεμάλα: Ημέρα επανάστασης (1944), Κένυα: Ημέρα Jomo Kenyatta 20/10/1969: Πρώτη εμφάνιση «20ής Οκτώβρη», βόμβα σε κάδο απορριμμάτων (Δεξαμενή) **20/10/1977: Απόπειρα εμπρησμού αποθηκών ΑΕΓ, δολοφονία Χρήστου Κασίμη** 20/10/1977: Βόμβα στο γερμανικό προξενείο Πάτρας 20/10/1986: Βόμβα στο ΙΔ΄ ΑΤ (ΕΛΑ) 21/10: Αγγλία: Ημέρα Trafalgar (1805), Ονδούρα: Ημέρα στρατού (1956), Σομαλία, Σουδάν: Ημέρα επανάστασης (1964) 21/10/1977: Βόμβα σε γραφείο Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος (Βερολίνο), πυροβολισμοί εναντίον αστυνομικού σταθμού (RAF), διαδηλώσεις-συγκρούσεις με αστυνομία και βόμβες σε Παρίσι, Πον Μαρλί, Τουλούζη, Λιμόζ, Νανσί, γερμανικά προξενεία Μαδρίτης, Αμστερνταμ και Μάαστγκιχτ, Ρώμη, Φλωρεντία, Γένοβα και Μιλάνο.

Θλιβερή σκανδαλομαχία μνημονιακών κομμάτων

Οι συνεχείς κραυγές με τις οποίες οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ διέκοπταν τον Μητσοτάκη, αναγκάζοντας τον Βούτση να κάνει την ανάγκη φιλοτιμία και να τους επαναφέρει στην τάξη ονοματίζοντάς τους σε πολλές περιπτώσεις, έσβησαν από το χάρτη τις εντυπώσεις που λίγο πριν είχε προσπαθήσει να κερδίσει ο Τσίπρας με την επιθετική του ομιλία. Κραυγάζοντας και διακόπτοντας συνεχώς, οι συριζαίοι βρέθηκαν -χωρίς καν να το αντιλαμβάνονται- σε θέση άμυνας. Ο Κούλης εμφανίστηκε -με δική τους ευθύνη- σαν κάποιος που τους έπιανε από τ' αχαμνά κι αυτοί τσίριζαν.

Την προ ημερήσιας διάταξη συζήτηση για τη διαφθορά την προκάλεσε, όπως είναι γνωστό, ο Τσίπρας. Στριμωγμένος στη γωνία, κυρίως μετά την καλογριτσιάδα, έχοντας έτσι κι αλλιώς χάσει το περιβόητο «ηθικό πλεονέκτημα», αποφάσισε να περάσει στην αντεπίθεση. Η καλύτερη άμυνα είναι η επίθεση λέει ένα παλιό ρητό (ακόμα κι όταν η επίθεση έχει βαρύ τίμημα). Στη σκέψη των Τσιοραίων μέτρησε η σύγκριση: εμείς δεν προλάβαμε να γεμίσουμε τα ντουλάπια μας με σκελετούς, είμαστε φρέσκοι ακόμα στο κουρμπέτι, ενώ αυτοί (ΝΔ και ΠΑΣΟΚ) σπρώχνουν με τον ώμο τα ντουλάπια για να κλείσουν, καθώς οι σκελετοί ξεχειλίζουν.

Πριν από οτιδήποτε άλλο, λοιπόν, οφείλουμε να μιλήσουμε για την ουσία. Και η ουσία είναι πως αστική πολιτική και διαφθορά πάνε πακέτο. Εχουμε αναφερθεί κατ' επανάληψη αναλυτικά σ' αυτό (εδώ ο χώρος δεν επιτρέπει να επεκταθούμε). Η διαφθορά αφορά και την εξυπηρέτηση καπιταλιστικών συμφερόντων, τα οποία με τη σειρά τους ενισχύουν το εκάστοτε κυβερνητικό κόμμα, και το «βόλεμα» των αστών πολιτικών, που ως επαγγελματίες διαχειριστές των συμφερόντων της κεφαλαιοκρατίας πρέπει να πάρουν την αμοιβή τους (που δεν μπορεί να είναι στο σύνολό της «πάνω από το τραπέζι»).

Οσο για τα σκάνδαλα, ο ίδιος ο καπιταλισμός είναι το μέγα σκάνδαλο. Και η διαχείριση των συμφερόντων του είναι μια εξ ορισμού ανήθικη πράξη, την οποία μόνο πολιτικοί διεφθαρμένοι μέχρι το μεδούλι μπορούν να κάνουν. Ποιο «ηθικό πλεονέκτημα» μπορεί να επικαλείται μια μνημονιακή κυβέρνηση, η οποία και το λαό εξαπάτησε με τον πιο αισχρό τρόπο, και την κινεζοποίηση προωθεί με τον πιο βάρβαρο τρόπο, και τον αποικισμό της χώρας δέχεται με συμπεριφορά δωσιλογικής κυβέρνησης;

Εξ ορισμού, λοιπόν, τέτοιες κοινοβουλευτικές συζητήσεις είναι αποπροσανατολιστικές. Κι

αυτοί που καταφεύγουν σ' αυτές το κάνουν ακριβώς γι' αυτό. Αναζητούν ένα πεδίο συγκρίσεων που να τους βολεύει (έστω και προσωρινά), ενώ ταυτόχρονα επιδιώκουν συμψηφισμό, ζητώντας από τους αντιπάλους τους ανακωχή σ' αυτό το μέτωπο. Και βέβαια, οι αντιπαραθέσεις σ' αυτό το πεδίο είναι αναγκαστικά άθλιες. Το είδαμε για μια ακόμα φορά, καθώς τα στοιχεία που κυριάρχησαν ήταν οι καταλήψεις που έκανε ο Τσίπρας και τα πτυχία που πήρε ο Κούλης, ο Καλογρίτσας και ο Χριστοφοράκος της Siemens.

Ο Τσίπρας, ξέροντας ότι πάνω του θα είναι στραμμένα τα φώτα της δημοσιότητας, επέλεξε ένα πολύ επιθετικό ύφος, με συνεχείς αναφορές όχι μόνο στη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, αλλά και στον Μητσοτάκη και τη Γεννηματά. Ηταν το προνομιακό του πεδίο, αφού στην (παρακάτι) διετία που βρίσκεται στην κυβέρνηση, ο ίδιος φαίνεται να βαρύνεται μόνο με την Καλογριτσιάδα, ενώ και τα δάνεια του ΣΥΡΙΖΑ από τράπεζες είναι απείρως μικρότερα απ' αυτά των γαλαζοπράσινων.

Εκείνο που πέρασε σε δεύτερη μοίρα, όμως, ήταν ο «κλάδος ελαίας» που πρόσφερε στην αντιπολίτευση ο Τσίπρας, χρησιμοποιώντας ως «αντ' αυτού» τον Παπαγγελόπουλο. Ναι, ο Παπαγγελόπουλος ήταν ο υπουργός που ανέλαβε να παρουσιάσει το... κυβερνητικό πρόγραμμα κατά της διαφθοράς και να προτείνει ανακωχή ανάμεσα στα αντιμαχόμενα στρατόπεδα.

Παπαγγελόπουλος αντί Τσίπρα

Παπαγγελόπουλος και αγώνας κατά της διαφθοράς και της διαπλοκής, βέβαια, είναι contradictio in terminis (αντίφαση στους όρους). Να τα ξαναπούμε επιγραμματικά. Δεξιός (καραδεξιός για την ακρίβεια), πρωταγωνίστησε στο κουκούλωμα μιας σειράς σκανδάλων. Από το σκάνδαλο της Mayo, που αφορούσε τον Μητσοτάκη πατέρα, μέχρι τα σκάνδαλα των υποκλοπών και της απαγωγής των Πακιστανών επί πρωθυπουργίας Καραμανλή. Διακρίθηκε ως ο εισαγγελέας που απειλούσε τους γιατρούς με δίωξη σε βαθμό κακουργήματος, αν δεν έκαναν υποχρεωτική σίτιση στον απεργό πείνας Δημήτρη Κουφοντίνα, ανταμείφθηκε με την τοποθέτησή του ως επόπτη της Αντιτρομοκρατικής και μετά αναδείχτηκε σε διοικητή της ΕΥΠ/ΚΥΠ.

Ο Παπαγγελόπουλος, λοιπόν, αφού δήλωσε ότι θα είναι διακριτικός, απηύθυνε έκκληση ομόνοιας του πολιτικού κόσμου για «να κηρύξουμε πανστρατιά κατά της διαφθοράς και της διαπλοκής»! Κατά τον Παπαγγελόπουλο, το «παρακράτος της διαπλοκής» κατασκεύασε «το βρώμικο '89» κατά του Α. Παπανδρέου, «προσπάθησε να φυλακίσει τον Δημήτρη Τσοβόλα, τον έντιμο αγωνιστή δημοκράτη», «έριξε την Κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη το 1993», «πολέμησε την Κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή», «καθαίρεσε τον Γιώργο Παπανδρέου». Κι επειδή «το παρακράτος είναι αυτό που ετοιμάζει την παλινόρθωση των "ορφανών" του εκσυγχρονισμού», θα «πρέπει να προσέξουν και η κ. Γεννηματά και ο κ. Μητσοτάκης: Η παλινόρθωσή τους είναι εις βάρος τους»!

Πρέπει να είναι κάποιος εξαιρετικά αφελής για να πιστέψει ότι ο Παπαγγελόπουλος επιλέχτηκε να μιλήσει εκ μέρους της κυβέρνησης σ' αυτή τη διαδικασία και εξέφρασε προσωπικές απόψεις. «Ξενιστής» των προτάσεων του Μαξίμου ήταν.

ΥΓ. «Διαρκή απόπειρα μεταμοντέρνας μορφής μιντιακού πραξικοπήματος με όπλα την προπαγάνδα και τη συκοφαντία» κατήγγειλε από το βήμα της Βουλής ο Τσίπρας. Δε θα ρωτήσουμε ποιο είναι το παλιό, πιο το μοντέρνο και ποιο το μεταμοντέρνο, διότι αντιλαμβανόμαστε την ανάγκη των λογογράφων του Τσίπρα να κάνουν λίγο ντόρο με πομπώδεις φράσεις, έστω κι αν είναι κενές περιεχομένου. Θα παρατηρήσουμε μόνο, ότι πραξικόπημα διά του Τύπου μπορεί να γίνει μόνο σε βάρος μιας κυβέρνησης κι ενός κόμματος που δεν έχει καμιά επαφή με το λαό (τουλάχιστον). Αν αυτή η κυβέρνηση έχει επαφή με το λαό, αν ικανοποιεί έστω κάποια στοιχειώδη αιτήματά του, καμιά παραπλανητική προπαγάνδα δεν μπορεί να πιάσει. Μια γύρα των στελεχών της κυβέρνησης και του κόμματος σε πόλεις και χωριά θα ήταν αρκετή για να διαλύσει τα δηλητηριώδη νέφη αυτής της προπαγάνδας. Οταν, όμως, πρόκειται για μια κυβέρνηση που εφαρμόζει με συνέπεια και αποφασιστικότητα την αντιλαϊκή πολιτική, τότε η αντιπολιτευόμενη προπαγάνδα δεν έχει παρά να μεταδώσει εκείνες τις ειδήσεις που υπό άλλες συνθήκες δε θα μετέδιδε, προστατεύοντας την κυβέρνηση.

Σαν παιδική χαρά

Ακόμα συζητιέται η παρουσία του Στουρνάρα στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής για τα δάνεια κομμάτων και ΜΜΕ. Συζητιούνται, όμως, οι γαργαλιστικές λεπτομέρειες: ο καυγάς του με τον Κασιδιάρη, ο τσαμπουκάς που επέδειξε στους συριζαίους βουλευτές και όσα είπε για τον Μπαρουφάκη (που του απάντησε με το γνωστό αυτοκρατορικό του ύφος).

Δε συζητιέται, όμως, το κατά τη γνώμη μας πιο ενδιαφέρον απ' όσα είπε ο Στουρνάρας. Οτι την περίοδο της βαρουφακειάδας αυτός προειδοποιούσε διαρκώς την κυβέρνηση στέλνοντας το μήνυμα «μαζέψτε τον» (τον Μπαρουφάκη). Δε συνομιλούσε, βέβαια, με τον υπουργό των Οικονομικών, όμως ενημέρωνε άλλα πρόσωπα της κυβέρνησης, όπως ο αντιπρόεδρος Γιάννης Δραγασάκης. Εμμέσως πλην σαφώς ο Στουρνάρας επιβεβαίωσε αυτό που ήταν φανερό σε κάθε προσεκτικό παρατηρητή των πολιτικών εξελίξεων (κι εμείς το είχαμε επισημάνει κατ' επανάληψη). Οτι η κυβέρνηση Τσίπρα είναι διχασμένη. Ενα κομμάτι της συμπεριφέρεται σαν παιδική χαρά, εκτιμώντας ότι μόνο έτσι μπορεί να διολισθήσει προς τις μνημονιακές θέσεις, αποτινάσσοντας τις προεκλογικές της υποσχέσεις, ενώ ένα άλλο κομμάτι, με επικεφαλής τον Δραγασάκη, εκτιμά πως πρέπει η μνημονιακή προσαρμογή να είναι γρήγορη, όποιο σοκ κι αν προκαλέσει στον κομματικό μηχανισμό του ΣΥΡΙΖΑ και στους εκλογείς του.

Το μόνο βέβαιο είναι πως ο Μπαρουφάκης δεν ήταν κάποιο «ούφο» που έπεσε κατά λάθος στην κυβέρνηση. Ηταν συνειδητή επιλογή των Τσιπραίων, τον έριξαν στην ευρωπαϊκή πιάτσα να τα κάνει μπάχαλο, για να κερδίσουν χρόνο καθώς διολίσθαιναν προς το τρίτο Μνημόνιο. Οταν εξάντλησαν κάθε περιθώριο, ξεφορτώθηκαν τον Μπαρουφάκη και ήταν ο Τσίπρας αυτός που έφαγε τις δυνατές σφαλιάρες από τους ιμπεριαλιστές δανειστές.

Για την ταμπακέρα μούγκα

Είτε παραιτήθηκε μόνος του είτε τον «παραίτησαν» οι Τσιπραίοι τον συνταξιούχο καθηγητή Παραρά, γεγονός είναι ότι αυτό έγινε μετά τις αποκαλύψεις ότι είχε συμμετάσχει στην επιτροπή εκλαΐκευσης του «συντάγματος» του Παπαδόπουλου της χούντας. Μετά τον τεράστιο ντόρο ο Παραράς «θυμήθηκε» ότι ο φίλος του ο Κατρούγκαλος του ζήτησε να συμμετάσχει σε μια επιτροπή επιστημονικής σύνθεσης, η οποία δε θα έχει τις αρμοδιότητες της «επιτροπής διαλόγου», που «δεν εμπίπτουν στον κύκλο των επιστημονικών του δραστηριοτήτων οι οποίες κινούνται μόνο στο χώρο του δημοσίου δικαίου».

Στη φωτογραφία, πίσω από τον Τσίπρα που χαιρετάει τον Κιμούλη, διακρίνεται με πλατύ χαμόγελο ο κ. Παραράς. Αλήθεια, βλέποντας τον Κιμούλη, τον Μίχαλο και τους αποδέλοιπους, τους πέρασε για... καθηγητές του συνταγματικού δικαίου; Γιατί δεν παραιτήθηκε αμέσως, αλλά πήγε στο Μαξίμου και άφησε να τον ανακοινώσουν;

«Η επιστημονική, ακαδημαϊκή και δικαστική κοινότητα έχει πλήρη αντίληψη για εμένα. Δεν επιτρέπω σε κανέναν υβριστή να αμφισβητεί το δημοκρατικό μου ήθος» έγραψε ο Παραράς στην επιτροπή παραίτησης αναφερόμενος στο... επίμαχο θέμα. Ο Κατρούγκαλος που τον πρότεινε -όπως ο ίδιος ο Παραράς αποκάλυψε- γνωρίζει προφανώς το... δημοκρατικό του ήθος. Εμείς πάλι όχι. Γι' αυτό θα θέλαμε απάντηση σ' ένα απλό ερώτημα: υπήρξε ή όχι μέλος στην επιτροπή εκλαΐκευσης του συντάγματος της χούντας; Το ρωτάμε, γιατί για την ταμπακέρα δε διαβάσαμε κάτι στην επιστολή παραίτησής του.

Στου κουφού την πόρτα...

«Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου σέβεται απόλυτα τις αποφάσεις του ΣτΕ και εάν οι **τεχνικοί λόγοι** που διέρρευσαν σε ΜΜΕ ως σκεπτικό της απόφασης ισχύουν, τότε το υπουργείο θα κάνει όλα όσα πρέπει προκειμένου να παραμείνει σταθερό στην απόφασή του». Αυτά ανέφερε non paper του υπουργείου Υγείας, γραμμένο διά χειρός Πολάκη (το ύφος αποκαλύπτει), μετά το χαστούκι που του έριξε το Δ' Τμήμα του ΣτΕ, κρίνοντας ότι η απομάκρυνση των μελών του ΔΣ Θ. Γιαννόπουλου, Ι. Γιαννάκη και Δ. Μπίτου αντίκειται στο Σύνταγμα και το Διοικητικό Δίκαιο, επειδή δεν κλήθηκαν να εκθέσουν τις απόψεις τους πριν την επιβολή της διοικητικής ποινής.

Δεν πρόκειται, βέβαια, να υπερασπιστούμε εμείς τον Γιαννόπουλο και τους άλλους που έδιωξε ο Πολάκης. Ο καραδεξιός Γιαννόπουλος, πρώην βουλευτής της ΝΔ και πρώην υπουργός (επί Καραμανλή) τοποθετήθηκε από τους συριζαίους επικεφαλής του ΚΕΕΛΠΝΟ ως αποτυχημένος υποψήφιος του Καμμένου. Μετά τα 'σπασε με τον Πολάκη, ο οποίος ήθελε να καταρτίσει προσωπικά τον κατάλογο με 500 υπό πρόσληψη γιατρούς και νοσηλευτές για τις ΜΕΘ, έξω και πέρα από κάθε νόμιμη διαδικασία. Ο Καμμένος δεν μπόρεσε ή δε θέλησε να καλύψει τον Γιαννόπουλο κι αυτός ψάχνει (αν δεν τον έχει ήδη βρει) το δρόμο της επιστροφής στη ΝΔ.

Δε θ' αναφερθούμε καν στη σύγκρουση των εργαζόμενων του ΚΕΕΛΠΝΟ με την υπό τον Θ. Ρόζενμπεργκ διοίκηση που διόρισε ο Πολάκης. Δε γνωρίζουμε πρόσωπα, πράγματα και καταστάσεις σ' έναν οργανισμό που πάντοτε λειτουργούσε με αδιαφάνεια και έχει αποδεδειγμένα υπάρξει στο παρελθόν φορέας εξυπηρέτησης μιντιαρχών, οι οποίοι έπαιρναν εξωφρενικά ποσά για διαφημίσεις (με το αζημίωτο βέβαια), χωρίς ποτέ οι εργαζόμενοι να διαμαρτυρηθούν.

Οταν όμως ο Πολάκης αναφέρεται σε «τεχνικούς λόγους» περιγράφει μια διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας θα φωνάξει τον Γιαννόπουλο σε απολογία, θ' ακούσει εμφανώς βαριεστημένα τι έχει να του πει και μετά θα τον διώξει, έχοντας ακολουθήσει τη νομότυπη διαδικασία. Αυτό, όμως, κάθε άλλο παρά τεχνικό ζήτημα είναι. Δεν έχει σημασία ποιος είναι αυτός που διώχνεις, αλλά αν στοιχειωδώς τηρείς τη διαδικασία που προβλέπει ο νόμος. Οταν ένας υπουργός τσαλαπατά την αστική νομιμότητα σε τέτοια θέματα, κι αυτό το βαφτίζει «τεχνικό» ζήτημα, μπορεί ν' αντιληφθεί κανείς ότι γι' αυτόν (και την κυβέρνηση που τον καλύπτει) δεν ισχύει ούτε το εργατικό δίκαιο.

Γερμανία

Μαχαίρι στα κοινωνικά επιδόματα σε πολίτες της ΕΕ

Μπορεί στην Ουγγαρία η κυβέρνηση να θέλει να τροποποιήσει το Σύνταγμα της χώρας, ώστε να αποτρέψει την μετεγκατάσταση μεταναστών στο έδαφός της, όμως η Γερμανία δεν είναι τόσο... ρατσιστική. Απλά κόβει από τους μετανάστες πολίτες της ΕΕ το δικαίωμα να διεκδικούν κοινωνικά επιδόματα. Πριν λίγες μέρες, το υπουργικό συμβούλιο ενέκρινε νομοσχέδιο (το οποίο επί μήνες επεξεργαζόταν η σοσιαλδημοκράτισσα υπουργός Εργασίας, Αντρέα Νάλες), σύμφωνα με το οποίο οι πολίτες της ΕΕ που μεταναστεύουν στη Γερμανία θα απαγορεύεται να διεκδικούν κοινωνικά επιδόματα για τα πρώτα πέντε χρόνια παραμονής τους στη χώρα, όταν είναι άνεργοι ή δεν έχουν θεμελιώσει δικαιώματα κοινωνικής ασφάλισης από προηγούμενη εργασία τους.

Σύμφωνα με την υπουργό Εργασίας, οι δήμοι και οι κοινότητες που υποχρεώνονται στην καταβολή επιδομάτων ανεργίας ξόδεψαν γι' αυτό το σκοπό γύρω στα 800 εκατομμύρια ευρώ για να πληρώσουν

130 χιλιάδες ανέργους από άλλες χώρες της ΕΕ. Ξόδεψαν δηλαδή το... αστρονομικό ποσό των 6.153 ευρώ ανά άνεργο το χρόνο (γύρω στα 513 το μήνα)! Αυτή η... πολυτέλεια πρέπει να κοπεί! Το γερμανικό κράτος θέλει φτηνούς εργάτες και στελέχη εταιριών από άλλες χώρες της ΕΕ. Οχι και να τους πληρώνει κιόλας, αν οι ίδιοι δεν έχουν πρώτα πληρώσει αρκετές εισφορές για να θεμελιώσουν δικαιώματα! Λες και δεν υπάρχει πλούτος στην Γερμανία για να καλύψει τις ανάγκες αυτών των ανθρώπων. Αλλο πράγμα όμως να επιδοτείται το κεφάλαιο κι άλλο ο εργαζόμενος. Το πρώτο παράγει... ανάπτυξη, το δεύτερο... τεμπελιά. Ακόμα και το πεντακοσάρικο θεωρείται μεγάλο ποσό όταν πρόκειται για επίδομα ανεργίας!

Το σχέδιο νόμου, το οποίο αναμένεται να περάσει άνετα από την ομοσπονδιακή Βουλή της Γερμανίας (αλίμονο, ο «μεγάλος συνασπισμός» σ' αυτά τα θέματα είναι ενωμένος), καταστρώθηκε για δυο λόγους. Πρώτο, για να παρακάμψει απόφαση του ομοσπονδιακού δικαστήριου που προβλέπει ότι όποιος ζει στη Γερμανία έξι μήνες δικαιούται πρόσβαση στα κοινωνικά επιδόματα και, δεύτερο, ως απάντηση στο σχέδιο νόμου που είχε προτείνει ο Κάμερον κατά την προεκλογική περίοδο για το Brexit, που προέβλεπε μια σειρά μέτρων με στόχο να μειωθεί η μετανάστευση στη Βρετανία εργαζόμενων από άλλες χώρες-μέλη της ΕΕ. Και βέβαια, πέρα από τους οικονομικούς υπάρχουν και πολιτικοί λόγοι, καθώς ο κυβερνητικός συνασπισμός χριστιανοδημοκρατών/χριστιανοκοινωνιστών και σοσιαλδημοκρατών αντιμετωπίζει από τα δεξιά του την πίεση των λεγόμενων ευρωσκεπτικιστών, που πείθουν ολοένα και περισσότερο τον «μέσο γερμανό φιλισταίο» ότι αυτός εργάζεται με πειθαρχία και ζει με προτεσταντική αγνότητα κι έρχονται πότε οι πρόσφυγες και πότε οι «τεμπέληδες του Νότου» και παριστάνουν τους άνεργους, απομυζώντας επιδόματα ανεργίας και επιδόματα για τα παιδιά που αραδιάζουν οι γυναίκες τους. Οταν η Μέρκελ παρομοιάζεται από τη φασιστική ακροδεξιά σαν «ο Χίτλερ της ευρωκρατίας», ο κυβερνητικός συνασπισμός πρέπει να απαντήσει με μέτρα που θα δείχνουν ότι υπερασπίζεται αποτελεσματικότερα «τα συμφέροντα του μέσου γερμανού εργαζόμενου».

Η απόφαση του ομοσπονδιακού δικαστήριου «ενθαρρύνει τον τουρισμό κοινωνικής πρόνοιας» δήλωσε η σοσιαλδημοκράτισσα Νάλες, εισηγούμενη το νομοσχέδιο στο υπουργικό συμβούλιο. Οσο για την «ελευθερία μετακίνησης των εργαζόμενων», που (υποτίθεται ότι) αποτελεί βασικό πυλώνα του ευρωενωσίτικου οράματος, η Νάλες υποστήριξε ξεδιάντροπα ότι «θα ενισχυθεί η εμπιστοσύνη σ' αυτή»! «Για όποιον δεν έχει εργαστεί ποτέ εδώ και για να ζήσει εξαρτάται από την οικονομική βοήθεια του δημοσίου υπερισχύει μια αρχή: τα επιδόματα πρέπει να ζητούνται από την πατρίδα του καθενός» είπε η Νάλες, προκαλώντας μεγάλη ικανοποίηση στη συνάδελφό της Εμίλια Μίλερ, υπουργό προερχόμενη από τη Χριστιανοκοινωνική Ενωση της Βαυαρίας. «Είναι το σωστό» είπε η Μίλερ χαιρετίζοντας το νομοσχέδιο. Και πρόσθεσε: «Πρέπει να κλείσουμε το "παραθυράκι" που άνοιξε η απόφαση του ομοσπονδιακού δικαστήριου, που θα διέλυε το σύστημά μας κοινωνικής πρόνοιας».

Μια σοσιαλδημοκράτισσα εισηγείται, οι δεξιοί και ακροδεξιοί χειροκροτούν. Θα άξιζε τον κόπο να ζητήσουμε ένα σχόλιο από τους «αριστερούς» του κόμματος Die Linke, που συγκυβερνούν με τους Σοσιαλδημοκράτες στο Βερολίνο. 'Η από τους «δικούς μας», τους Τσιπραίους, που επιμένουν ότι η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία αλλάζει ρότα και κινείται προς τ' αριστερά, αναζητώντας πολιτικές ενάντια στη λιτότητα. Μάλιστα, έχουν ονοματίσει τον Ζίγκμαρ Γκάμπριελ, τον ηγέτη του SPD, ως έναν από τους σοσιαλδημοκράτες ηγέτες που κινούνται σε... προοδευτική κατεύθυνση.

Δεν είναι αρμοδιότητα της στήλης ν' ασχοληθεί επί μακρόν με τα φληναφήματα των συριζαίων, που ανακάλυψαν την... προοδευτική στροφή της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας (που δεν την έχουν ανακαλύψει οι εργαζόμενοι στη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιταλία και τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες). Αξίζει, όμως, ένα σχόλιο για τις συνεχείς συντηρητικές αναδιπλώσεις με τις οποίες όλες οι ευρωπαϊκές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις (και όχι μόνο η Βρετανία) προσπαθούν να καταστήσουν άκυρη την «ελευθερία κίνησης» στο εσωτερικό της ΕΕ, εκτός αν αυτή αφορά την κίνηση κεφαλαίων, εμπορευμάτων, στελεχών επιχειρήσεων και τουριστών.

Η ανισόμετρη ανάπτυξη που κατεξοχήν χαρακτηρίζει τον καπιταλισμό στο μονοπωλιακό του στάδιο συνοδεύεται και από ανισομετρία στην ανάπτυξη του εργατικού κινήματος και στις μεταρρυθμίσεις εργασιακής προστασίας και κοινωνικής πρόνοιας που αυτό έχει κατακτήσει, ιδιαίτερα κατά τις μεταπολεμικές δεκαετίες. Μια μαζική μετακίνηση εργατικού δυναμικού σε χώρες με ψηλότερα μεροκάματα και καλύτερο καθεστώς κοινωνικής προστασίας, θα άλλαζε τις ισορροπίες και μέσα στις συγκεκριμένες χώρες και ανάμεσα στα διάφορα ιμπεριαλιστικά κέντρα. Γι' αυτό και παίρνονται μέτρα ανάσχεσης τέτοιων ρευμάτων. Το κάνει η Βρετανία (φτάνοντας μέχρι την αποχώρηση από την ΕΕ), το κάνει και η Γερμανία, ενώ άλλες χώρες παραβιάζουν άτυπα την αρχή της «ελεύθερης μετακίνησης και μετεγκατάστασης». Αυτή η τάση αναμένεται να ενισχυθεί τα επόμενα χρόνια και δεν αποκλείεται να φτάσουμε και σε αλλαγή του σχετικού κοινοτικού καθεστώτος. Τα ιμπεριαλιστικά κράτη δεν πρόκειται να δεχτούν στο εσωτερικό τους κύματα ανέργων από τις χώρες της εξαρτημένης ευρωπεριφερειακής περιφέρειας.

Πακτωλός δολαρίων για την καταπολέμηση της «ισλαμικής τρομοκρατίας»

Σύμφωνα με απόρρητα έγγραφα του αμερικάνικου κράτους, που δόθηκαν στη δημοσιότητα πριν από λίγο καιρό, την περίοδο μεταξύ του 2009 και του 2013 το αμερικάνικο κράτος χρηματοδότησε με 288 εκατομμύρια δολάρια την Αντιτρομοκρατική Συνεργασία των κρατών της Σαχάρα, που περιλαμβάνει τη Μαυριτανία, το Μάλι, το Τσαντ και τον Νίγηρα, ακολουθώντας βήμα προς βήμα την τακτική που ακολούθησε στον Περσικό Κόλπο, όπου χρηματοδότησε με περισσότερα από οχτώ τρισ. δολάρια τα καθεστώτα της περιοχής, από το 1976 μέχρι σήμερα.

Ο αμερικάνικος στρατός εκπαιδεύει σε σταθερή βάση το στρατό του Νίγηρα, ενώ η Ουάσινγκτον τον έχει εξοπλίσει με αεροπλάνα και θωρακισμένα οχήματα αξίας εκατοντάδων εκατομμυρίων δολαρίων. Η εκπαίδευση και ο εξοπλισμός των στρατών των διαφόρων καθεστώτων στην περιοχή της βόρειας, κεντρικής και δυτικής Αφρικής, βέβαια, αποτελεί ένα μικρό τμήμα της αμερικάνικης στρατιωτικής παρουσίας στην περιοχή, που από το 2007 έχει πάρει πιο οργανωμένη μορφή μέσα από την AFRICOM (African Command).

Δεκάδες είναι οι αμερικάνικες στρατιωτικές βάσεις και τα φυλάκια σε χώρες όπως η Αλγερία, η Τυνησία, η Μπουρκίνα Φάσο, το Καμερούν, το Τσαντ, η Αιθιοπία, η Γκάνα , το Μάλι κ.ά. Σύμφωνα με αμερικάνους στρατιωτικούς αναλυτές, οι ΗΠΑ έχουν θέσει υπό καλυμμένη κηδεμονία σχεδόν κάθε χώρα στη δυτική και κεντρική Αφρική.

Πρέπει να είναι κάποιος αφελής για να πιστέψει ότι η αμερικάνικη παρουσία στην περιοχή σχετίζεται με την ύπαρξη της λεγόμενη ισλαμικής τρομοκρατικής απειλής. Ακόμα και αστοί οικονομικοί αναλυτές, όπως ο γνωστός ακαδημαϊκός Λουτζ Νόιμαν του γερμανικού think tank GIGA, επιβεβαιώνουν το προφανές: η αυξανόμενη ενίσχυση των Αμερικάνων στην περιοχή ακολουθεί την ανακάλυψη μεγάλων κοιτασμάτων πετρελαίου στην ευρύτερη περιοχή της υποσαχάριας Αφρικής. Ηδη από το 2005 πριν από τη συγκρότηση της AFRICOM ο Νόιμαν είχε δηλώσει ότι «λαμβάνοντας υπόψη τις διμερείς σχέσεις που αφορούν το εμπόριο πετρελαίου, μπορεί κανείς εύκολα να διαπιστώσει ότι οι ΗΠΑ προμηθεύονται το 16% του πετρελαίου που καταναλώνουν από την Αφρική, ποσότητα που ισοδυναμεί με αυτή που παίρνουν από τη Σαουδική Αραβία. Το Εθνικό Συμβούλιο Πληροφοριών εκτιμά ότι το πάνω από το 25% των εισαγωγών πετρελαίου θα καλύπτεται από τις χώρες τις δυτικής Αφρικής. Αυτό αποκαλύπτει τη στρατηγική σημασία της υποσαχάριας Αφρικής για τις ΗΠΑ».

Η παρουσία των Αμερικάνων στην κεντρική και νότια Αφρική όχι μόνο δεν έχει καταφέρει να περιορίσει την ισλαμική απειλή, η οποία αποτελεί τον προπαγανδιστικό μανδύα της αμερικάνικης επέμβασης στην περιοχή, αλλά αντίθετα την έχει ενισχύσει. Πλέον, η Μπόκο Χαράμ, ο βραχίονας της Αλ Κάιντα στην περιοχή του Μαγκρέμπ, η Αλ Σαμπάμπ και άλλες μικρότερες ομάδες αποτελούν ισχυρούς παράγοντες αποσταθεροποίησης στις πλούσιες σε πετρέλαιο και φυσικό αέριο περιοχές της κεντρικής και δυτικής Αφρικής όπου δρούν. Η ιμπεριαλιστική επέμβαση και η ανατροπή του Καντάφι το 2011 στη Λιβύη έπαιξαν κομβικό ρόλο στην ενίσχυση των ισλαμικών ομάδων της Υποσαχάριας Αφρικής, πυκνώνοντας τις γραμμές τους με νέους μαχητές και ενισχύοντας τα οπλοστάσια με όπλα από τις λεηλατημένες αποθήκες του στρατού του Καντάφι.

Ο ρατσισμός δεν καταπολεμιέται με δημοψηφίσματα

Μπορεί το πρόσφατο δημοψήφισμα στην Ουγγαρία, για την αποδοχή ή όχι των ευρωπαϊκών αποφάσεων για το μεταναστευτικό, να μην είχε την απαραίτητη συμμετοχή, γεγονός που το κατέστησε μη δεσμευτικό (ψήφισε γύρω στο 40% του εκλογικού σώματος), όμως το αφτί της φασιστικής κυβέρνησης της Ουγγαρίας δεν ίδρωσε καθόλου. Ο Ορμπαν εμφάνισε το δημοψήφισμα ως μεγάλη νίκη, γιατί το 95% αυτών που συμμετείχαν συμφώνησε με την άρνησή του να δεχτεί πρόσφυγες στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών αποφάσεων για μετεγκατάσταση των προσφύγων εντός ΕΕ. Ετσι, ετοιμάζεται να αλλάξει το Σύνταγμα της χώρας ώστε να εξασφαλίσει ότι η ΕΕ δε θα στείλει πρόσφυγες στην Ουγγαρία! Το πώς θα το πετύχει αυτό είναι ένα άλλο θέμα, όμως το αντιμεταναστευτικό μένος της ουγγρικής κυβέρνησης δεν

αναχαιτίστηκε με την αποτυχία της στο δημοψήφισμα (την οποία εμφάνισε ως... επιτυχία). Κι αυτό αποτελεί μία ακόμα απόδειξη του ότι με τα δημοψηφίσματα και τις εκλογές δεν ανατρέπονται αντιδραστικές πολιτικές.

Από την άλλη, το πρόγραμμα της μετεγκατάστασης των προσφύγων και μεταναστών προχωράει... γοργά! Τόσο γοργά, που μέσα στον ένα χρόνο από τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για τη μετεγκατάσταση 160 χιλιάδων προσφύγων από την Ελλάδα και την Ιταλία έχουν μετεγκατασταθεί μόλις 5.651 άτομα, δηλαδή το 3.5%, σύμφωνα με δελτίο Τύπου της Κομισιόν που εκδόθηκε στις 28 Σεπτέμβρη (http://europa.eu/rapid/press-release_IP-16-3183_el.htm)! Το υπόλοιπο 96.5% θα πρέπει να μετεγκατασταθεί μέσα σε ένα χρόνο, δηλαδή μέχρι το Σεπτέμβρη του 2017! Εσείς τι λέτε, υπάρχει περίπτωση να γίνει κάτι τέτοιο;

Το γελοίο της υπόθεσης βρίσκεται στη διαπίστωση της Κομισιόν στο ίδιο δελτίο Τύπου: «Ενα χρόνο από την έναρξη ισχύος των προγραμμάτων μετεγκατάστασης, έχουν τεθεί οι αναγκαίες βάσεις για την εφαρμογή τους και έχει επιτευχθεί σημαντική πρόοδος»! Μας δουλεύουν κιόλας!

Ανοιχτή παρέμβαση των βρετανών καπιταλιστών για το BREXIT

Μη διανοηθείτε να διακινδυνεύσετε τα συμφέροντά μας!

Με ανοιχτή επιστολή προς τη βρετανική κυβέρνηση απάντησαν την προηγούμενη Παρασκευή οι βρετανοί καπιταλιστές στις πρόσφατες τοποθετήσεις της νέας πρωθυπουργού Τερίζα Μέι σχετικά με το ζήτημα του BREXIT. Η επιστολή (βλ. http://www.cbi.org.uk/news/cbi-signs-open-letter-to-government-on-brexit-negotiations/) υπογράφεται από το Σύνδεσμο Βιομηχανιών (CBI), τον Οργανισμό Κατασκευαστών (EEF), το Διεθνές Εμπορικό Επιμελητήριο (ICC) και το Σύνδεσμο των εταιριών Τηλεπικοινωνιών και Ηλεκτρονικών (techUK), δηλαδή από την αφρόκρεμα του βρετανικού κεφαλαίου.

Οι βρετανοί καπιταλιστές προειδοποιούν την κυβέρνηση να χειριστεί το ζήτημα της αποχώρησης από την ΕΕ με τρόπο που να εξασφαλίζει ότι δε θα βλαφτούν «η σταθερότητα, η ευημερία και η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου», δηλαδή τα συμφέροντα του κεφαλαίου που δε θέλει σε καμία περίπτωση να χάσει τα προνόμια που του δίνει η ένταξη στην ΕΕ.

Οι καπιταλιστές καθορίζουν μάλιστα και τις προτεραιότητές τους στις διαπραγματεύσεις που θα γίνουν, οι οποίες είναι τρεις:

1 Η κυβέρνηση έχει δεσμευτεί σε μία κατά παραγγελία διευθέτηση. Χρησιμοποιούν μάλιστα τον εμπορικό όρο «bespoke» (κατά παραγγελία ή custom made) για να δώσουν έμφαση στο ότι η διευθέτηση αυτή θα είναι μοναδική με συγκεκριμένες προδιαγραφές. Ποιες είναι αυτές; Ελεύθερη πρόσβαση χωρίς περιορισμούς στην αγορά της ΕΕ, που είναι «ζωτική για τη βρετανική οικονομία» και ανεμπόδιστη πρόσβαση του βρετανικού χρηματοπιστωτικού τομέα στην ΕΕ πρώτα απ' όλα.

2 Να αποκλειστεί η έξοδος από την ΕΕ χωρίς προνομιακή εμπορική συμφωνία. Αν η έξοδος από την ΕΕ οδηγήσει σε μια συμφωνία στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), αυτό θα κοστίσει πολύ ακριβά στους βρετανούς εξαγωγείς, αφού το 90% των βρετανικών προϊόντων προς την ΕΕ μπορεί να επιβαρυνθεί με δασμούς. Αυτό θα σήμαινε ένα 20% πρόσθετων δαπανών για τη βιομηχανία τροφίμων και ποτών και ένα 10% για την αυτοκινητοβιομηχανία. Οι καπιταλιστές επισημαίνουν ότι «κάθε αξιόπιστη μελέτη που έχει διεξαχθεί έχει δείξει ότι η επιλογή μιας συμφωνίας στο πλαίσιο του ΠΟΕ θα επέφερε σημαντική και μακροπρόθεσμη ζημιά στη βρετανική οικονομία». Γι' αυτό και καλούν την κυβέρνηση να απορρίψει άμεσα αυτή την επιλογή κάτω από οποιεσδήποτε περιστάσεις!

3 Οι διαπραγματεύσεις με την ΕΕ δεν πρόκειται να ολοκληρωθούν στο χρονικό πλαίσιο των δύο ετών, που ορίζει το Αρθρο 50, αφού είναι αρκετά περίπλοκες οι συζητήσεις για πολλούς νομοθετικούς τομείς (είτε για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, είτε για θέματα προστασίας δεδομένων, είτε για θέματα διασύνδεσης των ενεργειακών προμηθειών). Γι' αυτό και η κυβέρνηση θα πρέπει να εξασφαλίσει μια συμφωνία μεταβατικής περιόδου, που θα εξασφαλίζει στις επιχειρήσεις να λειτουργούν σε συνθήκες που δε θα είναι στην κόψη του ξυραφιού, μέχρι να οριστικοποιηθούν οι όποιες νομικές αλλαγές αποφασιστούν.

Τελειώνοντας, οι καπιταλιστές επισημαίνουν ότι η Βρετανία ψήφισε να φύγει από την ΕΕ, όχι όμως και να χειροτερεύσει το βιοτικό της επίπεδο. Και καταλήγουν: «Θέλουμε ένα Brexit που θα εξασφαλίσει μελλοντική ευημερία για τον καθένα μέσα στη Βρετανία».

Ενα τόσο... ειδυλλιακό Brexit είναι πραγματικά πολύ δύσκολο να το φανταστούμε. Και οι καπιταλιστές, που είναι πρακτικοί άνθρωποι, θεωρούμε ότι δεν είναι τόσο αφελείς. Γνωρίζουν ότι το παζάρι θα είναι σκληρό και οι ανταγωνιστές τους στην ΕΕ δε θα τους κάνουν το χατίρι. Γι' αυτό και στέλνουν ξεκάθαρο μήνυμα στους πολιτικούς τους διαχειριστές: τα κάνατε σκατά, αλλά μη διανοηθείτε να διακινδυνεύσετε τα συμφέροντά μας!

Το πρόβλημα είναι ότι «ολίγον Brexit» (όπως και «ολίγον έγκυος») είναι αδύνατο να υπάρξει! Κι εδώ θα έχει ενδιαφέρον να δούμε πώς θα τα ξεμπλέξουν έτσι όπως τα κατάφεραν οι πολιτικοί διαχειριστές του κεφαλαίου στη Βρετανία. Σε συνθήκες κρίσης (η οποία εξακολουθεί να μαστίζει την ΕΕ, οι ισχυρότερες χώρες της οποίας δεν αναμένεται να σημειώνουν ανάπτυξη άνω του 2% μέχρι το 2018, σύμφωνα με τις προβλέψεις της Κομισιόν, βλ. http://ec.europa.eu/economy_finance/eu/forecasts/2016_spring_forecast_en.htm), τα πράγματα θα είναι ακόμα πιο δύσκολα. Και το ενδοϊμπεριαλιστικό παζάρι ακόμα πιο σκληρό.

Η «ευρωπαϊκή ολοκλήρωση» ήταν μια ιδεολογική καραμέλα που την πιπίλιζαν εδώ και αρκετές δεκαετίες είτε οι θιασώτες της «ενιαίας Ευρώπης», που υποτίθεται ότι θα άρει τους εθνικούς ανταγωνισμούς, είτε οι υποστηρικτές της θεωρίας ότι δημιουργείται ένας «υπεριμπεριαλισμός», που (υποτίθεται ότι) θα ενσωματώνει διαφορετικά και αντιτιθέμενα ιμπεριαλιστικά κράτη σε ένα γιγαντιαίο ιμπεριαλιστικό υπερκράτος. Αντ' αυτού, βλέπουμε ότι η Ευρωπαϊκή Ενωση, παρά τα όποια βήματα έχει κάνει στη θέσπιση ενιαίων κανόνων και νομοθεσιών σε ορισμένους τομείς, το κοινό νόμισμα που έχει επιβληθεί σε αρκετά κράτη και την άρση των δασμών στο εμπόριο, εξακολουθεί να σπαράσσεται από αντιθέσεις ισχυρών καπιταλιστικών συμφερόντων. Η πιο ισχυρή απ' αυτές τις αντιθέσεις έχει μόλις τώρα ξεσπάσει με επίκεντρο το Brexit.

Ολα αυτά δεν έχουν φυσικά καμία σχέση με τη συμφωνία όλων των ιμπεριαλιστικών κέντρων στο ξεζούμισμα των εξαρτημένων χωρών (βλ. Ελλάδα), την Ευρώπη-φρούριο κατά των μεταναστών (με όσες διαβαθμίσεις κι αν υπάρχουν σ' αυτόν τον τομέα) και την εξασφάλιση του μέγιστου κέρδους των μονοπωλιακών κολοσσών σε βάρος της εργατικής δύναμης που θα πρέπει να πουλιέται όλο και πιο φτηνά. Αυτά είναι που εννοούν όταν λένε «σταθερότητα και ευημερία».

Ανατολική Ιερουσαλήμ

Μόνο μαστίγιο για τους Παλαιστίνιους

Με αφορμή την επίθεση Παλαιστίνιου εναντίον Ισραηλινών, στην Ανατολική Ιερουσαλήμ την Κυριακή 9 Οκτώβρη, που άφησε πίσω της ένα νεκρό μπάτσο, έναν πολίτη και τον παλαιστίνιο νέο που πραγματοποίησε την επίθεση, αποκαλύφθηκε για άλλη μια φορά το αποκρουστικό πρόσωπο του σιωνισμού.

Λίγες ώρες μετά την επίθεση, ο αντιδήμαρχος της Ιερουσαλήμ Μεΐρ δήλωσε ότι θα παλέψει με όλες του τις δυνάμεις προκειμένου να τιμωρηθούν οι υπεύθυνοι και να σταματήσει η κτηνώδης συμπεριφορά των Παλαιστίνιων της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, προαναγγέλοντας σκληρά μέτρα εναντίον τους. Οι δηλώσεις του δεν αφήνουν περιθώρια παρερμηνείας για το τι πρόκειται να ακολουθήσει, που δε θα είναι παρά η συλλογική τιμωρία των κατοίκων της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, προσφιλής τακτική καταστολής των σιωνιστών.

«Κάθε φορά ζούμε με ψεύτικες ελπίδες ότι αν βοηθήσουμε αυτούς τους ανθρώπους, θα αλλάξουμε τη ζωώδη συμπεριφορά τους, αλλα απ' ό,τι φαίνεται τίποτα δεν έχει αποτέλεσμα» είπε ο Τάργκεμαν. Και συνέχισε: «Θα δώσω ένα παράδειγμα. Πάγωσα όλα τα σχέδια οικοδόμησης που σχετίζονται με την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Τα πάγωσα όλα. Λένε μαστίγιο και καρότο. Δεν υπάρχουν πια καρότα, μόνο μαστίγια». Εκτός από το πάγωμα κάθε οικοδομικής δραστηριότητας στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, ο Τάργκεμαν δήλωσε ότι από τώρα και μετά θα δίνει εντολή να απελαύνονται στη Γάζα οι οικογένειες των Παλαιστινίων που επιτίθενται εναντίον ισραηλινών στόχων.

Από την προσάρτηση της Ανατολικής Ιερουσαλήμ με τον πόλεμο του 1967 μέχρι σήμερα, το Ισραήλ έχει ακολουθήσει πιστά την τακτική εβραιοποίησης της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, χτίζοντας ακατάπαυστα νέους εβραϊκούς εποικισμούς, προκειμένου να την αποκόψει πλήρως από τη Δυτική Οχθη, ακυρώνοντας κάθε προσπάθεια να αποτελέσει πρωτεύουσα του μελλοντικού παλαιστινιακού κράτους. Μετά την προσάρτηση, οι παλαιστίνιοι κάτοικοι του ανατολικού τμήματος της πόλης έγιναν μόνιμοι κάτοικοι του Ισραήλ, χωρίς δικαίωμα ψήφου. Το 75,4% των Παλαιστίνιων της Ανατολικής Ιερουσαλήμ ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, από τους οποίους το 83,9% είναι παιδιά, σύμφωνα με έρευνα της ισραηλινής ΜΚΟ Ενωση για τα Πολιτικά Δικαιώματα.

Ενας πρόεδρος, τρεις γυναίκες, μια υποψηφιότητα

Μία συνέντευξη-ποταμός στην «L'Obs», που δημοσιεύτηκε με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Είμαι έτοιμος», κι ένα βιβλίο-χείμαρρος 672 σελίδων, γραμμένο από τους δημοσιογράφους της «Monde» Ζεράρ Νταβέ και Φαμπρίς Λομ, με τον ιντριγκαδόρικο τίτλο «Ενας πρόεδρος δε θα έπρεπε να τα λέει αυτά», είναι οι πιο πρόσφατες προπαρασκευαστικές πράξεις του Φρανσουά Ολάντ, στην προσπάθειά του να διεκδικήσει από το Σοσιαλιστικό Κόμμα το χρίσμα για να είναι για δεύτερη φορά ο υποψήφιός του για τη γαλλική προεδρία.

Επισήμως, ο Ολάντ εμμένει στη δήλωσή του ότι θα ανακοινώσει την απόφασή του για το αν θα είναι και πάλι υποψήφιος ή όχι το Δεκέμβρη, όμως είναι φανερό πως «το θέλει πολύ» και κάνει ό,τι μπορεί για να το διεκδικήσει. Γι' αυτό και σπάζοντας την παράδοση «τα εν οίκω μη εν δήμω», που ακολουθούν οι κορυφαίοι γάλλοι πολιτικοί, ρίχνει στην πιάτσα «ιστορίες του μπουντουάρ» για τις «τρεις γυναίκες της ζωής του». Διηγήσεις για τη σχέση του με τη Σεγκολέν (Ρουαγιάλ), τη Βαλερί (Τριερβελέρ) και τη Ζουλί (Γκαγέ), τις οποίες κατέγραψαν οι δυο συγγραφείς του βιβλίου και τις πετούν στο αδηφάγο γαλλικό κοινό, σε μια προσπάθεια να ενισχύσουν το «ανθρώπινο πρόσωπο» του Ολάντ, που εξακολουθεί να διαβεβαιώνει ότι «εφαρμόζει μια αριστερή πολιτική». Προς το παρόν, πάντως, ο Ολάντ κερδίζει στην αγάπη αλλά... χάνει στην πολιτική.

στο ψαχνό

Συμφωνία του κεφαλαίου

Μην παρασύρεστε από τα φάλτσα που ακούγονται: άλλα η Λαγκάρντ, άλλα ο Σόιμπλε, άλλα ο Τσίπρας, άλλα ο Κερέ, άλλα ο Στουρνάρας, άλλα ο Χριστοδουλάκης. Ετσι είναι πάντοτε οι συμφωνίες του κεφαλαίου: γεμάτες φάλτσα. Μέσα, όμως, από την ανατριχιαστική μουσική που συνθέτουν αυτά τα φάλτσα αναδύεται η επί της ουσίας ομοφωνία όλων των δυνάμεων που υπηρετούν τον καπιταλισμό.

Καθένα από τα κέντρα που εμφανίζονται να διαφωνούν, καμιά φορά και να διαπληκτίζονται, έχει ιδιαίτερους λόγους που το οδηγούν να εμφανίζεται με συγκεκριμένο τρόπο. Πρέπει να είμαστε σε θέση να αναγνωρίζουμε και να παραμερίζουμε τις μάσκες, για να βλέπουμε τα πραγματικά πρόσωπα που κρύβονται κάτω απ' αυτές.

Οταν το ΔΝΤ «ανακαλύπτει» (με καθυστέρηση κάμποσων ετών) ότι το ελληνικό κρατικό χρέος δεν είναι βιώσιμο, θα πρέπει κάτω από τη μάσκα της οικονομικής ορθοδοξίας να βλέπουμε τα συμφέροντα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, που προσπαθεί να στριμώξει τη Γερμανία και τις άλλες ευρωπαϊκές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις.

Οταν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ καμώνονται τους ντούρους πατριώτες, που αναγκάστηκαν να υπογράψουν το τρίτο Μνημόνιο και τώρα αγωνίζονται να περιορίσουν τις αρνητικές συνέπειές του, αλλά και να «απομειώσουν» το χρέος, όπως εξακολουθεί να λέει ο Τσίπρας, θα πρέπει κάτω από τα κροκοδείλια δάκρυα να βλέπουμε μια δράκα υπερασπιστών του ελληνικού καπιταλισμού, που δε δίστασαν όχι απλά να εξαπατήσουν τον ελληνικό λαό και ιδιαίτερα εκείνους που τους εμπιστεύτηκαν και τους ψήφισαν, αλλά να επιβάλουν τα πιο άγρια αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα, που διευκολύνουν το κεφάλαιο να αντιμετωπίσει την κρίση, εξασφαλίζοντας τη μέγιστη κερδοφορία.

Αυτή εδώ η εφημερίδα υποστήριξε από την αυγή της περιόδου των Μνημονίων ότι το χρέος είναι ένα εργαλείο αποικισμού της χώρας και κινεζοποίησης του ελληνικού λαού. Από τότε άλλαξαν κάμποσες κυβερνήσεις, έγιναν τέσσερις εκλογικές αναμετρήσεις (χώρια ευρωεκλογές, τοπικές εκλογές και δημοψήφισμα), πάρθηκαν διάφορες αποφάσεις διαχείρισης του χρέους, όμως το νήμα του αποικισμού και της κινεζοποίησης δεν έσπασε.

Από το 2011, που παρουσιάστηκε για πρώτη φορά το σχήμα «ιδιωτικοποιήσεις αντί χρέους», μέχρι το 2015-16 που αποφασίστηκε και δημιουργήθηκε το Υπερταμείο Ξεπουλήματος Κρατικής Περιουσίας, η πορεία είναι ευθύγραμμη: ό,τι μπορεί να ξεπουληθεί θα ξεπουληθεί, όποια δημόσια δραστηριότητα -επιχειρηματική ή κοινωφελής- μπορεί να δώσει κέρδος στον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα θα περάσει σ' αυτόν.

Από τις αρχές του 2010, λίγο πριν το πρώτο Μνημόνιο, γραμμική είναι επίσης η θέσπιση πακέτων μέτρων, που μειώνουν τις κρατικές κοινωνικές δαπάνες, ενώ αυξάνουν συνεχώς την έμμεση κυρίως φορολογία, που διαλύουν το έτσι κι αλλιώς ισχνό «κράτος πρόνοιας», με έμφαση κυρίως στη διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης, που αποσαθρώνουν τις εργασιακές σχέσεις και ρίχνουν στα τάρταρα μισθούς και μεροκάματα, φέρνοντάς τους στα επίπεδα των πρώτων μεταπολεμικών δεκαετιών.

Δεν υπάρχει καμιά ένδειξη ότι αυτά τα δυο δυνατά νήματα της κεφαλαιοκρατικής πολιτικής θ' αδυνατίσουν «από τα πάνω». Για να σπάσουν χρειάζεται η μαχητική παρέμβαση «από τα κάτω».

Και να υπήρχε αμφιβολία ότι πρόκειται για κοινωνικά και πολιτικά καθυστερημένους που βγάζουν τη γνωστή μικροαστική υστερία, όταν αισθάνονται ανησυχία για τα βλαστάρια τους, δεν άφησαν καμιά αμφιβολία με την εμφάνισή τους. Πρόκειται για καθαρόαιμα φασισταριά. Με τις ελληνικές σημαίες στα χέρια έδωσαν το στίγμα των «ανησυχούντων για τον αφελληνισμό της χώρας πολιτών». Και δεν ήταν μόνο οι δύο. Ηταν και όλοι οι άλλοι που δεν τους ανέχτηκαν απλώς, αλλά το πιθανότερο είναι να τους αντιμετώπισαν ως μαχητική εμπροσθοφυλακή τους. Μισό εκατομμύριο χρυσαυγίτες ψηφοφόροι δεν είναι -στη συντριπτική τους πλειοψηφία- «απολίτικοι» ή «παρασυρμένοι».

ΚΟΝΤΡΕΣ

Της Χαλιμάς

Το ΔΝΤ, λέει, αρνείται να συμμετάσχει στο ελληνικό «πρόγραμμα», διότι δε θεωρεί το ελληνικό χρέος βιώσιμο. Κι εμείς αναρωτιόμαστε: από το 2010 που το ΔΝΤ συμμετέχει στα ελληνικά «προγράμματα» ως μειοψηφικός δανειστής και βασικός εισηγητής της τρόικας, το ελληνικό χρέος είναι βιώσιμο;

Ολοι ξέρουμε πολύ καλά, ότι ποτέ μέχρι τώρα το χρέος δεν ήταν βιώσιμο και ότι πάντοτε έκαναν διάφορα «μπαλαμούτια» για να είναι το ΔΝΤ εντάξει «με τα χαρτιά του». Θα ξεχάσουμε, μήπως, ότι επί ΓΑΠ, με τον Παπακωνσταντίνου υπουργό Οικονομικών, έβαλαν στο «ντορβά» τις ιδιωτικοποιήσεις ισχυριζόμενοι ότι θα πάρουν 50 δισ. ευρώ μέσα σε μια διετία; Θα ξεχάσουμε ότι επί Παπαδήμου έκαναν άλλα «μπαλαμούτια» και επί Σαμαροβενιζέλων άλλα; 'Η θα ξεχάσουμε ότι επί Τσιπροκαμμένων, μόλις στις 24 του περασμένου Μάη, το ΔΝΤ συμφώνησε με την απόφαση να ξαναδούν το χρέος μετά το 2018;

Αφήνοντας στην άκρη αυτά τα παραμύθια της Χαλιμάς, που παρουσιάζουν το ΔΝΤ σαν ένα γραφειοκρατικό-τεχνοκρατικό οργανισμό που κινείται «by the book», να θυμόμαστε πάντα ότι οι αποφάσεις παίρνονται με πολιτικά κριτήρια. Πολιτικά είναι τα αίτια και της σημερινής κόντρας ΔΝΤ (ΗΠΑ)-Γερμανίας. Και στο τραπέζι της αμερικανογερμανικής διαπραγμάτευσης σωριάζονται πολλά. Η βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους είναι απλά ένας προσχηματικός λόγος για το ΔΝΤ, που χρησιμοποιείται σαν εργαλείο στη διαπραγμάτευσή του με τη γερμανική κυβέρνηση.

Ψιλό γαζί

Είναι γνωστός ο χαρακτηρισμός «ακραίος παίκτης» που έχει δώσει στο ΔΝΤ ο Κατρούγκαλος. Οπου βρεθεί κι όπου σταθεί μιλάει για την ανάγκη **«να απομονωθεί ο ακραίος παίκτης»**. Ο Τσακαλώτος, όμως, θεωρεί αυτόν τον «ακραίο παίκτη» τον καλύτερο σύμμαχο της κυβέρνησης. Προσέξτε το διάλογο μεταξύ Τσακαλώτου και δημοσιογράφου στην Ουάσινγκτον, όπως μεταδόθηκε με non paper του υπουργείου Οικονομικών:

«Δημ.: Ζητήσαμε επίσημα την επιστροφή του Ταμείου στο πρόγραμμα;

Τσακαλ.: Η κυβέρνηση το έχει ζητήσει από το καλοκαίρι του 2015. Εκκρεμεί αυτή η αίτηση και είναι ανοιχτή η απάντηση τού ΔΝΤ ότι όταν υπάρχουν αυτά τα δύο κριτήρια για το πρόγραμμα, θα συμμετάσχει».

Σε άλλο σημείο ο Τσακαλώτος περιέγραψε ως εξής την «κωλοκαούρα» της κυβέρνησης για τη συνέχιση της παρουσίας του ΔΝΤ στο «πρόγραμμα»:

«Οι δικές μας επιλογές είναι κατά σειρά προτίμησης:

- Να είναι μέσα το ΔΝΤ

- Να μην είναι μέσα το ΔΝΤ και

- Να μην υπάρξει απόφαση και αυτό είναι το χειρότερο».

Βλέπετε εσείς κανέναν «ακραίο παίκτη που πρέπει να απομονωθεί»; 'Η φαντάζεστε ότι μπορεί το ΔΝΤ να συμμετέχει... a la cart; Δηλαδή, να το χρησιμοποιεί η κυβέρνηση ως σύμμαχο στα ζητήματα που σχετίζονται με το χρέος, αλλά να το απομονώνει όταν πρόκειται για τα εργασιακά, το Ασφαλιστικό, τις κοινωνικές δαπάνες κτλ.; Αλλωστε, από το 2010 που το ΔΝΤ συμμετέχει στην κατάρτιση των Μνημονίων και στην επεξεργασία των πακέτων των αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων, δεν είδαμε ποτέ να μην υιοθετούνται οι θέσεις του.

Αποκαλυπτήρια

Και για να ξέρουν όλοι πόσο χοντρό είναι το δούλεμα και πόσο αλήθεια λέει ο Κατρούγκαλος όταν ισχυρίζεται ότι το Ασφαλιστικό «πέρασε και δεν πρόκειται να ξανανοίξει» και ότι «το μόνο που πρέπει να προσδοκούν από εμάς οι συνταξιούχοι είναι αυξήσεις», δεν έχουμε παρά να δούμε τι λέει ο Τσακαλώτος.

Πρώτον, παραδέχεται ότι ο Τόμσεν του ΔΝΤ θεωρεί δεδομένο ότι το Ασφαλιστικό θα ξανανοίξει: *«Επίσημα λέει [ο Τόμσεν] ότι είναι πολύ μεγάλη η δημοσιονομική συμμετοχή. Λέει, όμως, και ότι οι συντάξεις είναι γενναιόδωρες».*

Δεύτερον, προτείνει ο ίδιος (ο Τσακαλώτος) πάγωμα των συντάξεων: *«Υπάρχει ένα θέμα για μένα ότι όταν επιστρέψουμε στην ανάπτυξη χωρίς να μειώσουμε τις συντάξεις μπορείς να μην τις αυξήσεις και να δώσεις μεγαλύτερο βάρος σε άλλες κοινωνικές δαπάνες».*

Εκαναν πως δεν κατάλαβαν

«Μας υποστηρίζουν [οι Αμερικανοί] και μας λένε προχωρήστε και σε τεχνικές μελέτες -για να ξέρουμε τι πακέτα μέτρων σε ποια

Ποιος δικαιώθηκε;

«Είμαστε μακράν κάτω του 100% για την εφαρμογή των προαπαιτούμενων. Πρέπει να περιμένουμε την ενημέρωση που θα μας κάνουν οι θεσμοί στο Eurogroup. Εχουμε εμπιστοσύνη στους θεσμούς και στο τι θα αποφασίσουν». Ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε στην Ουάσινγκτον.

Οταν ρωτήθηκε ο Τσακαλώτος για τη δήλωση Σόιμπλε (πάλι στην Ουάσινγκτον), απάντησε: «Εχουμε το compliance report και είναι ολοκληρωμένα τα προαπαιτούμενα». Και το τόνισε πιο κατηγορηματικά: «Δεν είναι αυτή η διαδικασία στο Eurogroup και Euro Working Group. Αν έχουμε υλοποιήσει και τα 15 προαπαιτούμενα θα πρέπει να υπάρχει κάποιο επιχείρημα για να το μπλοκάρουν. Δεν υπάρχουν εκκρεμότητες. Ο Σόιμπλε είπε "αν το compliance report πει ότι τα κάνατε όλα, τελείωσε το θέμα για μένα"».

Πλέον, ξέρουμε τι έγινε στο Eurogroup: η υποδόση των 2,8 δισ. ευρώ κόπηκε σε δύο υπο-υποδόσεις. Ο Σόιμπλε δεν μιλούσε στο βρόντο και ο Ευκλειδάκος βρέθηκε -για μια φορά ακόμα- στο ρόλο του καρπαζοεισπράκτορα.

αποτελέσματα οδηγούν- και ήμαστε εδώ να σας υποστηρίξουμε. Και νομίζουμε ότι θα το κάνουν. Το κατέστησε ξεκάθαρο ο Τζακ Λιου, το έχει πει και σε συνεντεύξεις και ο Αντεγιέμο, από το Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας και αυτό έπαιξε ρόλο και πριν από το Μάιο. **Το ίδιο ισχύει και για τη Γαλλία**». Αυτά είπε, μεταξύ πολλών άλλων, ο Τσακαλώτος στους δημοσιογράφους στις ΗΠΑ. Αφήνοντας στην άκρη τους Αμερικανούς (αρκεί να θυμίσουμε ότι η θητεία της κυβέρνησης Ομπάμα λήγει τον Ιούνη και τυπικά θα παραμείνει μέχρι το Γενάρη), μπορούμε να μιλήσουμε για τους Γάλλους, που συμμετέχουν και στα ευρωπαϊκά κέντρα αποφάσεων.

Στις 4 Οκτώβρη, ο επίτροπος Μοσκοβισί (που εκφράζει τη γαλλική οικονομική πολιτική πιο αυθεντικά σε σχέση με τον υπουργό Οικονομικών Σαπέν) έκανε δηλώσεις για να καλέσει την ελληνική κυβέρνηση να ολοκληρώσει τα τελευταία προαπαιτούμενα, επιταχύνοντας τη λήψη των νομοθετικών μέτρων που απαιτούνται για το κλείσιμο της πρώτης και της δεύτερης αξιολόγησης. Οσο για το χρέος, ακολουθώντας πιστά τη «γερμανική γραμμή», ο Μοσκοβισί είπε πως αν η ελληνική κυβέρνηση πάρει μέσα στο Νοέμβρη όλα τα μέτρα που απαιτούνται για να κλείσει η **δεύτερη** αξιολόγηση, **θα μπορούσε** το Eurogroup να καταλήξει στα **βραχυπρόθεσμα** μέτρα πριν από το τέλος του 2016.

Εχασαν κάθε μέτρο

«Εγώ έχω μια ευθύνη. Να μη χειραγωγούνται οι δικαστές μου προπαραμονή της διασκέψεως. Να καθήσουν ήρεμοι σε ένα τραπέζι να πάρουν μια απόφαση. Εγώ αυτά τα τίμια πράγματα ξέρω. Και πηγαίνω σπίτι μου και κοιμάμαι ήσυχος, έχω ήσυχη τη συνείδησή μου». Η εκπληκτική αυτή δήλωση έγινε από τον πρόεδρο του ΣτΕ Ν. Σακελλαρίου μόλις βγήκε από το μέγαρο Μαξίμου, όπου μαζί με τους προέδρους των άλλων ανώτατων δικαστηρίων συναντήθηκε με τον Τσίπρα. Γιατί είναι εκπληκτική αυτή η δήλωση; Γιατί ο πρόεδρος ενός ανώτατου δικαστηρίου εμφανίζει τους δικαστές «του» ως επιρρεπείς στη χειραγώγηση και αυτοαναγορεύεται σε προστάτη τους!

Σύμφωνα με τα αστικά θέσμια, κάθε δικαστής, από τη χαμηλότερη μέχρι την υψηλότερη βαθμίδα, έχει προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία και αποφασίζει σύμφωνα με τους νόμους και τη συνείδησή του. Δεν προβλέπονται καθήκοντα παιδαγωγού και φύλακα συνείδησης στους προέδρους. Οταν οι σύμβουλοι Επικρατείας κρίνονται από τον πρόεδρό τους επιρρεπείς στη χειραγώγηση, η οποία μάλιστα ασκείται με δημόσιες δηλώσεις, τότε πρέπει εξ ορισμού να θεωρούνται ακόμα πιο επιρρεπείς στη χειραγώγηση που ασκείται παρασκηνιακά και με «άλλα μέσα». Αυτό ομολόγησε αυτός ο απίθανος τύπος που οι συριζαίοι έβαλαν πρόεδρο του ΣτΕ. Δεξιός είναι ο Σακελλαρίου και φαίνεται πως τον επέλεξε το σύστημα Παπαγγελόπουλου. Μόνο που δεν αρκεί η προθυμία να βοηθήσεις μια κυβέρνηση που σου έκανε τέτοια τιμή. Πρέπει να έχεις και τα φόντα να σταθείς στη θέση σου καλλιεργώντας μια ψευδαίσθηση ανεξαρτησίας. Κι ο Σακελλαρίου επέδειξε ήδη ότι στερείται στοιχειωδώς αυτών των ικανοτήτων.

Προκαλούν κιόλας

«Ούτε έχει μπει ούτε θα μπει στο στόχαστρο το σπίτι του μικρού, του μεσαίου ακόμη και του μεγάλου μεσαίου. Δεν θα γίνει η Ελλάδα Ισπανία στους πλειστηριασμούς, είναι ρητό...» είπε με τουπέ στον ΣΚΑΪ ο διευθυντής της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ Κ. Ζαχαριάδης. «Πλειστηριάζονται σπίτια ισχυρών ή πολύ ισχυρών οικονομικά ανθρώπων», κατέληξε. Δηλαδή, οι εικόνες που είδαμε από το Ειρηνοδικείο Θεσσαλονίκης ή κάτι παλιότερες από το Ειρηνοδικείο Νέας Ιωνίας αφορούσαν βιλάρες καπιταλιστών στην Εκάλη και την Πολιτεία; Δε θα το γλιτώσουν το πολύ (πάρα πολύ) ξύλο οι προκλητικοί συριζαίοι.

Η πρόκληση Ζαχαριάδη φάνηκε καλύτερα μερικές ώρες αργότερα, όταν ο Μητσοτάκης κατέθεσε στα πρακτικά της Βουλής έγγραφα για πλειστηριασμούς εργατικών κατοικιών στη Θεσσαλονίκη, ενώ ο ίδιος ο Τσίπρας, αν και διέψευσε τον Μητσοτάκη για τη Θεσσαλονίκη, παραδέχτηκε ότι υπάρχει πρόβλημα. Είπε χαρακτηριστικά: Ολα όσα βλέπουν το φως της δημοσιότητας για τους πλειστηριασμούς είναι από τις ΔΟΥ και από τους δήμους. Οπως προστατέψαμε την πρώτη κατοικία από τις τράπεζες έτσι θα την προστατέψουμε και από τα χρέη στο δημόσιο. Μόνο 500 πλειστηριασμοί έγιναν το 2016 από δήμους και ΔΟΥ. Εγιναν κάποιες θετικές δηλώσεις από τον κ. Πατούλη. Ελπίζω να συνεργαστούμε με τους δήμους για να λύσουμε το πρόβλημα.

Αισχρός λαϊκισμός

Αν δεν ήταν στην πρωτομιλία του, θα μπορούσε να πει κανείς ότι του ξέφυγε κόμπλεξ απέναντι σε κάποιους μεγαλόσχημους καπιταλιστές. Ηταν στη γραπτή πρωτομιλία του, όμως και ήταν αισχρός λαϊκισμός όταν περιέγραφε τους μιντιάρχες σαν ηττημένους ηγέτες αρχαίων φύλων, που παρέλαυναν στο θρίαμβο ρωμαίου στρατηγού: «Και αυτό που χάρηκα πιο πολύ και εγώ, όπως όλοι οι έλληνες πολίτες, είναι ότι αυτοί οι ογκόλιθοι, τα μεγαθήρια, κλείστηκαν επί τρία μερόνυχτα μέσα στα καμαράκια στη Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης και δεν έβγαιναν από εκεί, γιατί έπρεπε να τηρηθεί ο νόμος».

Πονάει η Καλογριτσιάδα

Ηταν λογικό η Καλογριτσιάδα ν' απασχολήσει την προ ημερήσιας διάταξη συζήτηση στη Βουλή για τη διαφθορά, παραδόξως όμως δεν την απασχόλησε όσο θα περίμενε κανείς. Οι Τσιπροκαμμένοι προσπάθησαν να γυρίσουν το παιχνίδι, όμως οι της αντιπολίτευσης δεν επέμειναν ιδιαίτερα. Το πιθανότερο είναι πως άφησαν αυτό που έχει ήδη καταστεί κοινή συνείδηση να κάνει τη δουλειά του, ώστε οι Τσιπροκαμμένοι να φανούν ως απολογούμενοι.

Τις σχετικές αναφορές άνοιξε ο Τσίπρας στην πρωτομιλία του, καλώντας τον Μητσοτάκη «αν θέλετε να μάθετε κάτι για τον συγκεκριμένο επιχειρηματία, καλύτερα να ρωτήσετε τον σύμβουλό σας, τον κ. Θεοδωρικάκο, γιατί είναι συνεταίροι και συνεργάτες χρόνια. Μη ρωτάτε εμένα». Επειδή αντελήφθη πως αυτού του τύπου η επιχειρηματολογία δεν πείθει, γιατί όλος ο κόσμος έχει καταλάβει τι έγινε με τον Καλογρίτσα, επανήλθε στη δευτερομιλία του, βάζοντας πονηρά στο κάδρο και τον Χ. Φλωράκη, για να υποστηρίξει ότι ο Καλογρίτσας είχε φιλίες στην Αριστερά, όμως μπίζνες έκανε με τη δεξιά. Είπε: «Δεν το ήξερα πραγματικά. Καλά που μου το βάλατε σήμερα εδώ στη Βουλή. Δεν το ήξερα ότι η διαπλοκή σε αυτόν εδώ τον τόπο είχε το όνομα Καλογρίτσας. Δεν το ήξερα. Νόμιζα ότι είχε άλλα ονόματα. Αλλά εν πάση περιπτώσει, τον κ. Καλογρίτσα, μάλλον τον ξέρουν καλύτερα δικοί σας συνεργάτες από ό,τι εμείς. Βεβαίως, ήταν φίλος του αείμνηστου Χαρίλαου Φλωράκη και οι επιχειρηματίες πρέπει όλοι να έχουν φιλίες στην Δεξιά και όχι στην Αριστερά».

Τα υπόλοιπα ήταν σκέτη απολογητική που αποκάλυψαν τον εκνευρισμό του Τσίπρα: «Αλλά πείτε μας, σε τι τον ευνοήσαμε; Σε τι τον ευνοήσαμε, κύριε Μητσοτάκη; Γελάτε. Θέλετε να αντιπαραβάλουμε όλα όσα έχετε κάνει και όλα όσα έχετε κάνει και όλα όσα έχετε ευνοήσει όλα αυτά τα χρόνια;».

Ο Καμμένος επανήλθε στα όσα είχε πει πρόσφατα σε ραδιοσταθμό: «Φύγατε, κύριε Βενιζέλο. Φύγατε γιατί θα σας ρωτούσα και το άλλο, αυτό που είπα και διαψεύσατε ευγενικά στον SKAI. Ησασταν στο σπίτι του Καλογρίτσα όταν μου προτείνατε να μπω στην Κυβέρνηση και όταν εν συνεχεία ζητήσατε να μην συνεργαστούμε οι Ανεξάρτητοι Ελληνες με τον ΣΥΡΙΖΑ;». Στη συνέχεια το έριξε στο ξεκατίνιασμα: ο Καλογρίτσας είναι κουμπάρος μου και μου έλεγε ότι θα βοηθήσει τον άλλο κουμπάρο του, τον Ευαγγελάτο, να φτιάξει δύο σάιτ, κι εγώ ήμουν φίλος με τον Ευαγγελάτο αλλά από τότε που έγινε η δημοσίευση για το ΚΕΕΛΠΝΟ μου κήρυξε τον πόλεμο και το σάιτ του μου κάνει προσωπικές επιθέσεις.

Οταν επανήλθε ο Βενιζέλος, παρά το επιθετικό του ύφος, στην ουσία δεν απάντησε στον Καμμένο, περιοριζόμενος σε μια... γηπεδικού τύπου φράση: «Μία τελευταία κουβέντα. Εάν θέλει να κάνει ερωτήσεις περί Καλογρίτσα ο κ. Καμμένος, θα τις απευθύνει στον κ. Σπίρτζη, στον κ. Παππά και στον κ. Τσίπρα, όχι σε εμένα. Αρκετά, γιατί θα έχουμε μεγάλη συνέχεια εδώ!». Και ο Καμμένος, μολονότι ξαναπήρε το λόγο επί προσωπικού, δεν είπε λέξη επ' αυτού. Ούτε στη δευτερολογία του.

Στη δευτερολογία του ο Καμμένος, για να αποδείξει ότι ο Καλογρίτσας είναι της ΝΔ και όχι του ΣΥΡΙΖΑ, διάβασε δημοσίευμα ενός λεσβιακού σάιτ, που έλεγε πως ο Αθανασίου παρενέβη στην εταιρία του Καλογρίτσα κι αυτή πείστηκε να συνεχίσει την κατασκευή ενός δρόμου στο νησί, μολονότι είχε μήνες να πληρωθεί (το 2015 έγινε αυτό, επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ). Ηταν τόσο γελοίο το θέαμα και το ακρόαμα, που όταν ο Αθανασίου διαμαρτυρήθηκε και ζήτησε το λόγο επί προσωπικού, ο Βούτσης άδειασε με κομψότητα τον Καμμένο: «Μα, δεν υπάρχει θέμα. Σας παρακαλώ, διαβάστηκε ένα δελτίο Τύπου. Εντάξει, όλοι βοηθήσατε, για να γίνει το έργο»!

Ο Παππάς ήταν εκτός εαυτού και δεν ήξερε τι έλεγε: «Μας κατηγορήσατε ότι κάναμε τον διαγωνισμό, για να πάρει κανάλι ο Καλογρίτσας. Και ξαφνικά δεν παίρνει κανάλι ο Καλογρίτσας και δεν έχουμε τι να πούμε! Γυρίζουμε τώρα και λέμε "θέλατε, τα είχατε φτιάξει όλα, για να πάρει κανάλι ο Καλογρίτσας, αλλά δεν τα καταφέρατε". Πόσο πειστικό μπορεί να είναι αυτό; Πόσο πειστικό μπορεί να είναι από μια παράταξη η οποία έχει χρησιμοποιήσει οποιοδήποτε επιχείρημα μπορεί να συλλάβει ο ανθρώπινος νους, απλώς και μόνο για να μην γίνει ο διαγωνισμός;». Μα ακριβώς αυτό είναι το πρόβλημα για τους συριζαίους και ειδικά για το δίδυμο Παππά-Σπίρτζη που είχε πάρει πάνω του την υπόθεση: «έσπρωχναν» τον Καλογρίτσα μέχρι την τελευταία στιγμή κι αυτός έφυγε όταν έπεσε πάνω του ολόκληρο το σύστημα αντιπολίτευσης-μιντιοκρατόρων και οι αποκαλύψεις διαδέχονταν η μία την άλλη. Ποιος ξεχνάει ότι ο Καλογρίτσας αποχώρησε λέγοντας ότι δεν τον χρηματοδοτούν οι τράπεζες, ενώ η Επιτροπή που είχαν στήσει ο Παππάς με τον Κρέτσο είχε ελέγξει υποτίθεται το «πόθεν έσχες» των χρημάτων του και το είχε βρει εντάξει; Ηταν τόση η αλαζονεία του Διόσκουρου του Τσίπρα, που δεν υπερασπίστηκε μόνο εκείνους που έκαναν τον υποτιθέμενο έλεγχο του «πόθεν έσχες», αλλά και τον Ματζουράνη, με το επιχείρημα ότι «υπερασπίζεται το Δημόσιο με την χαμηλότερη προβλεπόμενη αμοιβή»!

Συνοψίζοντας, βλέπουμε ότι το μόνο καινούργιο στοιχείο στην Καλογριτσιάδα είναι οι ισχυρισμοί Καμμένου ότι ο Καλογρίτσας τον φώναξε δυο φορές στο σπίτι του (τη μία ήταν παρών και ο Βενιζέλος) και του ζήτησε τη μία φορά να μπει στην κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου και την άλλη να μην μπει στην κυβέρνηση Τσίπρα. Δεν ξέρουμε αν ο Καμμένος έχει συνεννοηθεί με τον Τσίπρα ή αν πρόκειται για δική του πρωτοβουλία. Μάλλον το δεύτερο ισχύει και το λέμε αναλογιζόμενοι πως κανένας άλλος δεν έχει υποστηρίξει τις θέσεις του. Ομως, χειρότερα κάνει τα πράγματα για τους Τσιπραίους ο Καμμένος μ' αυτούς τους ισχυρισμούς του και όχι καλύτερα.

Είναι γεγονός πως ο Καμμένος, πριν ο Καλογρίτσας αναγκαστεί ν' αποχωρήσει από το διαγωνισμό για τις τηλεοπτικές άδειες, έλεγε πως αυτός δεν πρέπει να πάρει άδεια γιατί είναι εργολάβος και παίρνει δουλειές του Δημοσίου. Αν πράγματι ο Καλογρίτσας του έκανε αντι-ΣΥΡΙΖΑ «ψηστήρι» (χωρίς να προτείνει κανένα αντάλλαγμα, άραγε;), γιατί ο Καμμένος δεν το είπε από την πρώτη στιγμή, στριμώχνοντας εξαρχής τον Καλογρίτσα; Εδώ έφτασε στο σημείο να καλέσει τους δημοσιογράφους για καφέ στο Λονδίνο, για να τους κάνει «μασάζ» ενάντια στον Καλογρίτσα. Γιατί δεν τους είπε αυτά που -κατά τους ισχυρισμούς του- αποδεικνύουν ότι ο Καλογρίτσας είναι διαπλεκόμενος;

Και καλά, στους δημοσιογράφους και τον ελληνικό λαό δεν τα είπε, δεν τα είπε ούτε στον κυβερνητικό του εταίρο; Τη βραδιά των εκλογών κουβάλησε άρον-άρον τον Πλούταρχο από το σπίτι του για να τραγουδήσει «πριβέ» για τον ίδιο και τον Παππά, με τον οποίο γιόρτασε τη νέα εκλογική νίκη. Δεν του έχει πια εμπιστοσύνη, ώστε να τον φωνάξει και να του πει «πού πας, ρε Νίκο, με τον διαπλεκόμενο Καλογρίτσα»; Να δεχτούμε ότι δεν τα είπε στον Παππά, δεν τα είπε ούτε στον Τσίπρα; 'Η τους τα είπε και των δύο κι αυτοί τον «έγραψαν» και συνέχισαν με τον Καλογρίτσα; Αν ο Καλογρίτσας δεν ήταν «ο καναλάρχης του ΣΥΡΙΖΑ», με τόσο μένος που του είχε ο Καμμένος θα έβγαινε και θα τον «έδινε» εξαρχής ως άνθρωπο των Σαμαροβενιζέλων και οι Τσιπραίοι θ' ακολουθούσαν, προκειμένου ν' απαλλαγούν απ' αυτόν τον επικίνδυνο άνθρωπο, του οποίου μάλιστα ο συνεταίρος στη GPO (Θεοδωρικάκος) είναι πλέον ο πιο στενός σύμβουλος του Μητσοτάκη. Περιττεύει να πούμε ότι αν δεν ήταν δικός τους ο Καλογρίτσας (πολύ περισσότερο αν ήταν του Μητσοτάκη, άρα εχθρός), μπορούσαν έγκαιρα να τον είχαν πετάξει εκτός διαγωνισμού, αφού καθυστέρησε κάποιες ώρες να καταθέσει την εγγυητική επιστολή. Οχι μόνο δεν τον πέταξαν, αλλά κράτησαν ανοιχτό το πρωτόκολλο του γενικού γραμματέα Ενημέρωσης και Επικοινωνίας Λ. Κρέτσου, προκειμένου ο Καλογρίτσας να καταθέσει την εγγυητική (το πρωτόκολλο της υπηρεσίας είχε κλείσει).

Τι αναδύεται απ' όλ' αυτά; Μπόχα. Μπόχα διαπλοκής, παρασκηνιακής ίντριγκας, πολιτικού «στησίματος». Τίποτα το καινούργιο για το αστικό πολιτικό σύστημα. Οταν ο Ψυχάρης αποκάλυψε τις μυστικές συναντήσεις του με τον Τσίπρα, ο τελευταίος δεν τις διέψευσε. Ισχυρίστηκε ότι δεν ενέδωσε στις απαιτήσεις του Ψυχάρη, όμως ο συνδυασμός των γεγονότων έδειξε καθαρά ότι τα Μέσα του Ψυχάρη στήριζαν απροκάλυπτα τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Τσίπρα προσωπικά. Αρα, κάποιο «ντιλ» έγινε, το οποίο στη συνέχεια χάλασε, άγνωστο για ποιους λόγους. Η ιστορία επαναλαμβάνεται με άλλον πρωταγωνιστή (Καλογρίτσα), υπό άλλες συνθήκες (ξαναμοίρασμα της τηλεοπτικής πίτας, με τον ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση πλέον και όχι στην αντιπολίτευση).

Εχουμε γράψει αναλυτικά για όλες τις... συμπτώσεις («κολλητιλίκι» του Παππά με τον πρώην πασόκο Σπίρτζη, κουμπαριά του Σπίρτζη με τον Καλογρίτσα που χρηματοδοτείται από την Τράπεζα Αττικής κτλ.). Η συζήτηση στη Βουλή τα «ζωγράφισε» όλ' αυτά με πιο μελανά χρώματα.

ΥΓ. Ο Σπίρτζης, αφού υποστήριξε με πάθος ότι ο Καλογρίτσας δεν ευνοήθηκε στα έργα που πήρε επί υπουργίας του, αλλά τα πήρε λόγω των μεγάλων εκπτώσεων που έδωσε (το πώς λειτουργεί το σύστημα των εκπτώσεων στα δημόσια έργα το ξέρουμε από τις παλιές... καλές εποχές), εγκατέλειψε τον αγαπημένο του ρόλο του Βασιλάκη Καΐλα και το γύρισε σε... Νίκο Ξανθόπουλο: «Με καλείτε να απολογηθώ γιατί βάπτισα ένα παιδάκι εσείς που πηγαίνετε στις γιορτές και τα γενέθλια των καναλαρχών με πούλμαν!».

Δήλωση του Eurogroup για την Ελλάδα

Το Eurogroup χαιρετίζει την εφαρμογή από τις ελληνικές αρχές του πακέτου των 15 προαπαιτούμενων στο πλαίσιο της πρώτης αξιολόγησης του προγράμματος ESM. Το Eurogroup επαινεί τις ελληνικές αρχές για τη θέσπιση των αναγκαίων περαιτέρω μέτρων για τη μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος και του τομέα της ενέργειας, για την ενίσχυση της τραπεζικής διακυβέρνησης, για την πλήρη εγκαθίδρυση της νέας ανεξάρτητης Υπηρεσίας Εσόδων και για να προχωρήσει το **πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων**. Το Eurogroup σημειώνει επίσης την περαιτέρω πρόοδο στο στήσιμο του **Ταμείου Ιδιωτικοποιήσεων και Επενδύσεων** – της Ελληνικής Εταιρίας Περιουσίας και Συμμετοχών (HCAP). Το Eurogroup τονίζει ότι ο διορισμός των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της HCAP, συμπεριλαμβανομένων των θέσεων του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου, πρέπει να επιδιωχθεί ως θέμα προτεραιότητας, προκειμένου να καταστεί το ταμείο πλήρως λειτουργικό πριν από το τέλος του 2016, στο πλαίσιο της δεύτερης αξιολόγησης του προγράμματος ESM. Για το σκοπό αυτό, χαιρετίζουμε τη δέσμευση των ελληνικών αρχών να διασφαλίσουν ότι η διαδικασία διορισμού είναι σύμφωνη με τις απαιτήσεις του νόμου για την HCAP, να διασφαλίσει ότι τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου είναι πλήρως ανεξάρτητα, επαγγελματίες με σαφή εμπειρία, και ότι τα πρότυπα εταιρικής διακυβέρνησης θα είναι σύμφωνα με τις διεθνείς βέλτιστες πρακτικές.

Η εφαρμογή των προαπαιτούμενων ανοίγει το δρόμο για το Διοικητικό Συμβούλιο του ESM να εγκρίνει την απομένουσα εκταμίευση των 1,1 δισ. ευρώ στο πλαίσιο της δεύτερης δόσης για τις ανάγκες εξυπηρέτησης του χρέους.

Το Eurogroup αναγνωρίζει ότι αξιοσημείωτη πρόοδος έχει σημειωθεί προς την κατεύθυνση της εκκαθάρισης των ληξιπρόθεσμων οφειλών κατά τους μήνες Ιούλη και Αύγουστο και σημειώνει το χρόνο που απαιτείται για την ολοκλήρωση των δεδομένων για τον Σεπτέμβρη, που θα είναι αργότερα, τον Οκτώβρη. Η θετική αξιολόγηση των Θεσμών για την εκκαθάριση των ληξιπρόθεσμων οφειλών στην Ελλάδα θα ανοίξει το δρόμο για το Διοικητικό Συμβούλιο του ESM να εγκρίνει την περαιτέρω απελευθέρωση των 1,7 δισ. ευρώ, η οποία θα εκταμιευθεί σε ειδικό λογαριασμό που θα χρησιμοποιηθεί για την εκκαθάριση ληξιπρόθεσμων οφειλών.

Το Eurogroup θα στρέψει τώρα την προσοχή του στις επόμενες φάσεις του προγράμματος ESM. Καλούμε τις ελληνικές αρχές να εντείνουν τη δουλειά τους με τους Θεσμούς σχετικά με τα μέτρα που απαιτούνται για την ολοκλήρωση της δεύτερης αξιολόγησης εγκαίρως, και χαιρετίζουμε την πρόθεση των Θεσμών να επιστρέψουν στην Αθήνα στα μέσα Οκτώβρη του 2016.

Δηλώσεις του Γ. Ντεϊσελμπλούμ

Σήμερα πρώτα απ' όλα είχαμε μια συζήτηση για την Ελλάδα.

Ακούσαμε από τους τέσσερις Θεσμούς για την ολοκλήρωση της υλοποίησης των 15 ανοικτών προαπαιτούμενων που επιτρέπουν σε όλους μας να κλείσουμε την πρώτη αξιολόγηση. Σημαντικές μεταρρυθμίσεις έχουν γίνει στις συντάξεις, στον τομέα της ενέργειας, στην τραπεζική διακυβέρνηση, καθώς και στο στήσιμο του **ταμείου ιδιωτικοποιήσεων** και της υπηρεσίας εσόδων. Εχουμε εκδώσει μια δήλωση γι' αυτά, επομένως μπορώ να είμαι σύντομος.

Η πρόοδος αυτή επιτρέπει στον ESM να εκταμιεύσει 1,1 δισ. ευρώ που απομένουν στο πλαίσιο της δεύτερης δόσης.

Υπήρξε επίσης ουσιώδης πρόοδος στην εκκαθάριση ληξιπρόθεσμων οφειλών τον Ιούλη και τον Αύγουστο, η οποία είναι απαραίτητη για την ενίσχυση της οικονομικής ανάκαμψης. Η τεχνική εργασία θα συνεχιστεί για να συγκεντρώσει τα στοιχεία του Σεπτέμβρη. Παίρνει πάντοτε έναν αριθμό εβδομάδων για την ολοκλήρωση αυτών των δεδομένων, αυτό δεν μπορεί να υποβοηθηθεί, δεν μπορεί να γίνει ταχύτερα. Ελπίζουμε και υποθέτουμε ότι πριν από το τέλος του Οκτώβρη θα είναι διαθέσιμα αυτά τα στοιχεία. Τότε θα αξιολογηθούν από τους Θεσμούς και σε αυτή τη βάση το Διοικητικό Συμβούλιο του ESM θα μπορέσει να αποφασίσει για την εκταμίευση των 1,7 δισ ευρώ. Αυτά είναι ειδικά για την εκκαθάριση των ληξιπρόθεσμων οφειλών. Αυτά είναι επίσης καλά νέα.

Θα επικεντρωθούμε τώρα στη δεύτερη αξιολόγηση, η οποία αναμένουμε να ολοκληρωθεί σύντομα και θα επανέλθουμε σε αυτή σε επόμενες συνεδριάσεις.

Ερμαια των δανειστών σε κάθε περίπτωση

Επειδή παραπάει το δούλεμα, παραθέτουμε στη διπλανή στήλη την ανακοίνωση του Eurogroup στις 10 Οκτώβρη και το σχετικό με την Ελλάδα απόσπασμα από τις δηλώσεις που έκανε ο Ντεϊσελμπλούμ μετά το τέλος της συνεδρίασης (η μετάφραση είναι δική μας). Ετσι, μπορούμε να κάνουμε σχόλια επί των «πραγματικών περιστατικών» και όχι επί τη βάσει των δηλώσεων του Τσακαλώτου (ο Χουλιαράκης, αν και παρών στο Eurogroup, προτίμησε να μείνει και πάλι στη σκιά, καταπώς το συνηθίζει).

Μιλώντας στους δημοσιογράφους στην Ουάσινγκτον (η συνομιλία αποτυπώθηκε σε non paper που διένειμε το υπουργείο Οικονομικών στις 9 Οκτώβρη), ο Τσακαλώτος εμφανίστηκε σίγουρος ότι η δόση των 2,8 δισ. θα καταβληθεί άμεσα, με απόφαση του Eurogroup, διότι υπάρχει η «έκθεση συμμόρφωσης» από την τρόικα, που λέει ότι ικανοποιήθηκαν όλα τα απαιτούμενα. Οταν του θύμισαν ότι λίγη ώρα προτύτερα ο Σόιμπλε είχε πει πως δεν έχουν ικανοποιηθεί όλα τα προαπαιτούμενα, αφήνοντας να εννοηθεί ότι η δόση των 2,8 είναι στον αέρα, επέλεξε να αναφερθεί επιλεκτικά σε τμήμα μόνο των δηλώσεων Σόιμπλε: *«Αν έχουμε υλοποιήσει και τα 15 προαπαιτούμενα θα πρέπει να υπάρχει κάποιο επιχείρημα για να το μπλοκάρουν. Δεν υπάρχουν εκκρεμότητες. Ο Σόιμπλε είπε "αν το compliance report πει ότι τα κάνατε όλα, τελείωσε το θέμα για μένα"»*.

Κι όταν του μίλησαν για τις φήμες ότι «υπάρχει περίπτωση να πει το Eurogroup παραπέμπουμε στον ESM ο οποίος θα πάρει και την οριστική απόφαση», ήταν κατηγορηματικός: *«Σε ποια βάση θα γίνει αυτό αν έχουν γίνει όλα τα προαπαιτούμενα;»*.

Οι υποδόσεις της υποδόσης

Πλέον ξέρουμε την εξέλιξη. Μια μέρα μετά, έγιναν τα αντίθετα απ' αυτά που ισχυριζόταν ο Τσακαλώτος. Η υποδόση των 2,8 δισ. ευρώ έσπασε σε δύο υποδόσεις. Τα προαπαιτούμενα θεωρήθηκαν ικανά για την εκταμίευση μόνο 1,1 δισ. που θα πάνε απευθείας για την αποπληρωμή χρέους (στους ίδιους τους ιμπεριαλιστές δηλαδή). Και μάλιστα, την απόφαση θα πάρει το ΔΣ του ESM (που αποτελείται από τους ίδιους υπουργούς που συμμετέχουν στο Eurogroup). Είναι σαν να τιμωρούν τον Τσακαλώτο για όσα δήλωσε στην Ουάσινγκτον. Σαν να του κάνουν καψόνι.

Τα άλλα 1,7 δισ. θα εκταμιευθούν μόνο αν η τρόικα κάνει θετική έκθεση για την εκκαθάριση των ληξιπρόθεσμων οφειλών του ελληνικού δημοσίου (άρα, το «compliance report», που επικαλούνταν ο Τσακαλώτος, δεν ήταν πλήρες). Και η εκταμίευση δε θα γίνει αυτόματα, αλλά θα απαιτηθεί νέα απόφαση του ΔΣ του ESM. Το καψόνι γίνεται πιο βάρβαρο.

Οι υπουργοί του Eurogroup (και όχι μόνον ο Σόιμπλε) έδειξαν στον Τσακαλώτο και στη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων ότι τους θεωρούν απλούς υπαλλήλους τους. Δεν τους έχουν καμιά εμπιστοσύνη και τους υποβάλλουν στις πιο εξευτελιστικές διαδικασίες. Πίσω από τις κλειστές πόρτες της αίθουσας συνεδριάσεων του Eurogroup (όπου δεν τηρούνται πρακτικά, ως γνωστόν) θα πρέπει ν' ακούστηκαν πολλά και διάφορα σε βάρος υπουργών που «δεν έχουν ενστερνιστεί πλήρως το πρόγραμμα», όπως δηλώνουν τελευταία στελέχη του ευρωσυστήματος. Προφανώς, θέλουν να υπαγορεύσουν παρασκηνιακά και το περιεχόμενο του ανασχηματισμού που θα κάνει ο Τσίπρας. Η τρόικα φαίνεται πως κάνει και αξιολογήσεις υπουργών, όχι μόνο αξιολόγηση της εφαρμογής του Μνημονίου.

Αξίζει να σημειωθεί το ότι οι ιμπεριαλιστές δανειστές όχι μόνο δε δίνουν δεκάρα για τον ελληνικό κρατικό προϋπολογισμό, αλλά δεν επιτρέπουν στην κυβέρνηση να διαχειριστεί ούτε δεκάρα από το νέο δάνειο. Από τα 2,8 δισ. της υποδόσης τα 1,1 δισ. πηγαίνουν κατευθείαν στο λογαριασμό για τα τοκοχρεολύσια του χρέους, ενώ τα 1,7 δισ. θα πάνε σε ειδικό λογαριασμό για την πληρωμή ληξιπρόθεσμων οφειλών του ελληνικού δημοσίου προς ιδιώτες, μεταξύ των οποίων είναι και ευρωπαϊκά μονοπώλια που κάνουν «μπίζνες» με το ελληνικό κράτος (φαρμακοβιομηχανίες και όχι μόνο).

Εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς με τι όρους θα μπει η συγκυβέρνηση στη «διαπραγμάτευση» για τη δεύτερη αξιολόγηση. Οταν έχεις θεσπίσει το 90% των μέτρων της πρώτης αξιολόγησης τον Απρίλη και δε σου δίνουν όλα τα λεφτά, αλλά κρατάνε «κάβα» για το φθινόπωρο, για να ολοκληρώσεις και τα 15 προαπαιτούμενα που απέμειναν, κι όταν έχεις υλοποιήσει και τα 15 αυτά προαπαιτούμενα και σου σπάνε τη μικρή υποδόση σε δυο μικρότερες υποδόσεις, μέχρι να ελέγξουν αν αληθεύουν οι ισχυρισμοί σου για την πληρωμή ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων, κι όταν επιπλέον παρακαλάς το ΔΝΤ να μπει στο τρίτο Μνημόνιο και περιμένεις μπας και σου ανακοινώσουν έστω τα βραχυπρόθεσμα μέτρα για το χρέος, με τι τσαμπουκά θα μπορούσες να τους κοντράρεις στις απαιτήσεις τους για τη δεύτερη αξιολόγηση; Οταν μάλιστα αυτές οι απαιτήσεις προβάλλονται κυρίως από το ΔΝΤ, με τι ανάστημα θα τις απορρίψεις, όταν εσύ είσαι που παρακαλάς να μπει το ΔΝΤ στο «πρόγραμμα»;

Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ είναι έρμαιο των ιμπεριαλιστών δανειστών, όπως ήταν και οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις. Καμιά διαφορά δεν υπάρχει. Πρέπει, όμως, να ξεκαθαρίσουμε πως το σχήμα «κακοί δανειστές - καλή κυβέρνηση» είναι ψεύτικο. Υπάρχει μια κατά βάση ενότητα ανάμεσα στα δυο αυτά κέντρα (δανειστές από τη μια, κυβέρνηση από την άλλη), γιατί όλοι υπερασπίζονται τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

ΥΓ. Και η δήλωση του Eurogroup και η δήλωση του Ντεϊσελμπλούμ δεν κάνουν λόγο για «αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας», όπως αρέσκονται να λένε οι συριζαίοι. Μιλούν για «πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων», «Ταμείο Ιδιωτικοποιήσεων και Επενδύσεων», «ταμείο ιδιωτικοποιήσεων». Τσακαλώτος και Χουλιαράκης δεν τόλμησαν να ζητήσουν να απαλειφθεί ο όρος τουλάχιστον από το επίσημο ανακοινωθέν, που φέρει και τη δική τους υπογραφή. Ηταν ζαλισμένοι από τις σφαλιάρες του Σόιμπλε και τους διέφυγε; Ή απλά προτίμησαν να μην ανοίξουν ένα τέτοιο μέτωπο, φοβούμενοι ότι μπορεί ο Σόιμπλε να βγει μετά τη συνεδρίαση και να τους ειρωνευτεί δημόσια, πετώντας τίποτα για «θέμα πρεστίζ» ή κάτι σχετικό;

Εποπτικό Συμβούλιο Υπερταμείου Ξεπουλήματος

Τσακαλώτος - Δανειστές 2-3

Μιλώντας με ποδοσφαιρικούς όρους θα λέγαμε Τσακαλώτος-Σόιμπλε 2-3 στο γήπεδο του Εποπτικού Συμβούλιου του Υπερταμείου Ξεπουλήματος Δημόσιας Περιουσίας. Από τα πέντε μέλη που διορίστηκαν, τα τρία (συμπεριλαμβανομένου του προέδρου) είναι άνθρωποι των δανειστών, ενώ τα δύο είναι άνθρωποι του ΣΥΡΙΖΑ. Ο διορισμός τριών Ελλήνων έναντι δύο αλλοδαπών είναι μαγική εικόνα, όπως θα δούμε παρακάτω.

Το ΦΕΚ με την Απόφαση του υπουργού Οικονομικών για το «Διορισμό μελών του πρώτου Εποπτικού Συμβουλίου της Ελληνικής Εταιρίας Συμμετοχών και Περιουσίας ΑΕ» δημοσιεύτηκε στις 10 Οκτώβρη (ΦΕΚ 536 ΥΟΔΔ, 10.10.2016), ενώ η Απόφαση Τσακαλώτου έχει ημερομηνία 7 Οκτώβρη. Δηλαδή, οι ιμπεριαλιστές δανειστές απαίτησαν όχι μόνο να υπογραφεί η Απόφαση, αλλά και να δημοσιευτεί στο ΦΕΚ πριν οι υπουργοί μπουν στο ευρωμέγαρο για τη συνεδρίαση του Eurogroup. Γιατί το άφησαν για την τελευταία στιγμή, ενώ τα ονόματα είχαν «κλειδώσει» από τις 23 Σεπτέμβρη; Οι συριζαίοι έχουν μια τάση ν' αφήνουν τα κακά για την τελευταία στιγμή, ώστε να μπλέκονται με άλλα ζητήματα και να μην πολυαπασχολούν την επικαιρότητα. Οπως και έγινε, καθώς πέρασε στο ντούκου το γεγονός ότι οι δανειστές έχουν τρεις ανθρώπους στο Εποπτικό Συμβούλιο και όχι δύο.

Ποιοι είναι οι τρεις των δανειστών; Αυτό φαίνεται καθαρά από τα σύντομα βιογραφικά τους που διένειμε το υπουργείο Οικονομικών.

◆ Ο προαλειφόμενος για πρόεδρος, γάλλος **Ζακ Λε Παπ**, είναι ανώτατο στέλεχος (γενικός επιθεωρητής) του γαλλικού υπουργείου Οικονομικών. Εχει διατελέσει σύμβουλος των υπουργών Δικαιοσύνης και Μεταφορών της Γαλλίας, αναπληρωτής διευθυντής του γραφείου της Λαγκάρντ όταν αυτή ήταν υπουργός Οικονομικών και εκτελεστικός αντιπρόεδρος της Air France - KLM. Εχει επίσης διατελέσει στέλεχος στο γαλλικό υπουργείο Οικονομικών, ιδιαίτερα σε υπηρεσίες που έχουν σχέση με την «εξωστρεφή» δραστηριότητα του γαλλικού ιμπεριαλισμού (Γραφείο των Πολυμερών Αναπτυξιακών Πρωτοβουλιών).

◆ Ο ισπανός **Ντέιβιντ Βεγκάρα** έχει πλούσιο βιογραφικό στις υπηρεσίες των ιμπεριαλιστικών κέντρων, έχοντας ξεκινήσει ως τραπεζίτης στην Ισπανία. Αφού επί μια πενταετία υπηρέτησε ως υφυπουργός Οικονομικών Υποθέσεων στο ισπανικό υπουργείο Οικονομίας & Οικονομικών, πέρασε στη συνέχεια στην ΕΕ ως πρόεδρος της Επιτροπής Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών της ΕΕ, μετά στο ΔΝΤ ως αναπληρωτής διευθυντής του Τμήματος Δυτικού Ημισφαιρίου και επικεφαλής της Αποστολής στη Βραζιλία και τέλος αναπληρωτής διευθύνων σύμβουλος του ESM.

◆ Ο **Γεώργιος Ταβλάς** γεννήθηκε, μεγάλωσε και σπούδασε στις ΗΠΑ. Πριν έρθει στην Ελλάδα ήταν επικεφαλής της Διεύθυνσης Γενικών Πόρων και πολιτικής Ειδικών Τραβηχτικών Δικαιωμάτων (SDR) του ΔΝΤ, ενώ έχει συνεργαστεί ως σύμβουλος με την Παγκόσμια Τράπεζα και τον ΟΟΣΑ. Το 2001 άρχισε να συνεργάζεται με την ΤτΕ, την οποία μέχρι το 2008 εκπροσωπούσε ως συνεργάτης του διοικητή της στην ΕΚΤ και στη συνέχεια και μέχρι σήμερα ως αναπληρωτής του διοικητή στο ΔΣ της ΕΚΤ.

Για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους, τον γάλλο πρόεδρο τον διόρισε ο Μοσκοβισί, τον Ισπανό ο Ρέγκλινγκ και τον Ελληνα ο Ντράγκι, φτιάχνοντας μια... αντιπροσωπευτικότατη τρόικα. Τους άλλους δύο τους άφησαν στον Τσακαλώτο.

◆ Ο **Γεώργιος Σταμπουλής**, με σπουδές στο Πολυτεχνείο Κρήτης και στην Αγγλία, είναι ένας χαμηλόβαθμος πανεπιστημιακός στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, διορισμένος από τους συριζαίους σε καναδυό κρατικά πόστα.

◆ Η **Ολγα Χαρίτου**, σύζυγος του βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Χρ. Παπαδόπουλου, είναι μια συριζαία... επιτυχημένη επαγγελματίας, καθώς διετέλεσε μεσαίο και ανώτερο στέλεχος της Alphabank και αφού πήρε σύνταξη, έφτιαξε την εταιρία ΟΜΙΚΡΟΝ Συμβουλευτική, κάνοντας επιχειρησιακές μελέτες για καπιταλιστικές επιχειρήσεις.

«Δημοσιεύματα σύμφωνα με τα οποία "κλείδωσε" η θέση του προέδρου ή/και απορρίπτεται πρόταση της ελληνικής πλευράς για τη στελέχωση του Εποπτικού Συμβουλίου του νέου Ταμείου, δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα», έγραφε ο Τσακαλώτος σ' ένα μακροσκελές non paper που έστειλε στις 6 Σεπτέμβρη. Στο ίδιο non paper ο Τσακαλώτος προσπαθούσε να κάνει «μασάζ» στους δημοσιογράφους μ' ένα «Συμπληρωματικό σημείωμα προς τους συντάκτες για τους κανόνες λειτουργίας του νέου Ταμείου», στο οποίο επί της ουσίας έγραφε ότι κουμάντο θα κάνει ο ίδιος και κανένας άλλος! Τόσο κουμάντο θα κάνει που δεν κατάφερε να διορίσει ούτε τους τρεις Ελληνες. Τον έναν απ' αυτούς του τον φόρεσαν καπέλο (μέχρι τα γόνατά του έφτασε).

Σύμφωνα με το νόμο (το επαναλαμβάνει και το ΦΕΚ διορισμού), «το Εποπτικό Συμβούλιο εκπροσωπεί και δεσμεύει την Εταιρεία αποκλειστικά για τις πράξεις που απαιτούνται για να πραγματοποιηθεί η εκλογή του Διοικητικού Συμβουλίου». Γι' αυτό και το Eurogroup έστειλε στην ελληνική κυβέρνηση το μήνυμα να τρέξει και να διορίσει πριν από τα τέλη του χρόνου το ΔΣ του Υπερταμείου. Για να δώσει έμφαση σ' αυτό, περιβάλλοντας τη δήλωση του Eurogroup με το προσωπικό του κύρος, παρόμοια δήλωση έκανε και ο Σόιμπλε: *«Η Ελλάδα πρέπει να έχει ορίσει τη διοίκηση του Ταμείου Αποκρατικοποιήσεων μέχρι τα τέλη του χρόνου»*.

ΥΓ. Ρε μανία και του Σόιμπλε και του Eurogroup να μιλούν για Ταμείο ιδιωτικοποιήσεων και όχι για Ταμείο αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας, που είναι το σωστό!

Δίκη νεοναζί της Χρυσής Αυγής

Οι δολοφόνοι προκαλούν τα θύματα

Η κατάθεση του Μοχάμεντ, του δεύτερου από τους τρεις αδελφούς αιγύπτιους ψαράδες, θορύβησε όλους τους παριστάμενους συνηγόρους υπεράσπισης των νεοναζιστών και όχι μόνο αυτούς των πέντε κατηγορούμενων που συμμετείχαν στη δολοφονική επίθεση. Τους θορύβησε όχι μόνο και όχι τόσο για τις περιγραφές της άγριας επίθεσης, αλλά γιατί μερικές μόνο ώρες μετά την επίθεση τους είχε αναγνωρίσει. Βίωσε την άγρια επίθεση, είδε τους επιτιθέμενους και ήταν επόμενο, σ' αυτό το σύντομο χρονικό διάστημα να χαραχτούν στη μνήμη του τα χαρακτηριστικά τους.

Οι συνήγοροι υπεράσπισης επιχείρησαν ν' αμφισβητήσουν την αναγνώριση, εκμεταλλευόμενοι το ότι οι αστυνομικοί που τη διενήργησαν δεν τήρησαν όλους τους κανόνες που πρέπει να τηρούνται. Επ' αυτού, οφείλουμε να επισημάνουμε ότι: Πρώτον, οι αστυνομικοί που αναλαμβάνουν τη διεκπεραίωση της αναγνώρισης κατηγορουμένων από αυτόπτες μάρτυρες και μάλιστα σε χρόνο μεταγενέστερο από τα συμβάντα δεν τηρούν τους κανόνες **κατά πάγια πρακτική**. Δεύτερον, οι αστυνομικοί που διενήργησαν τη διαδικασία της αναγνώρισης δεν διακρίνονταν από καμία φιλική διάθεση προς τους Αιγύπτιους και προκατάληψη προς τους νεοναζιστές. Αντίθετα, στο χρόνο που έγινε το συμβάν (Ιούνης του 2012), σύσσωμος ο αστυνομικός μηχανισμός διακρινόταν για τη φιλική διάθεση και την ανοιχτή υποστηρικτική στάση στη δράση των ταγμάτων εφόδου. Και εκείνο το βράδυ, οι αστυνομικοί πήγαν στον τόπο της εγκληματικής ενέργειας και άσκησαν **πλημμελώς** τα καθήκοντά τους, διαπράττοντας σωρεία παραβάσεων, προκειμένου οι χρυσαυγίτες να πέσουν στα μαλακά.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε το τρίπτυχο της δράσης των αστυνομικών της ΔΙΑΣ, που το ομολόγησαν στην περίπτωση της δολοφονίας του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα: **παραμένουμε σε απόσταση από τη δράση της ΧΑ, δεν επεμβαίνουμε στα γεγονότα και ενημερώνουμε τους προϊσταμένους μας**.

Αυτό δεν παρατηρήθηκε μόνο στην περίπτωση του Φύσσα. Το ίδιο έγινε και στα περιστατικά των δολοφονικών επιθέσεων στους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ στο Πέραμα, στο στέκι Αντίπνοια στα Πετράλωνα και στο στέκι Συνεργείο στην Ηλιούπολη. Η προκλητική απραξία των ομάδων ΔΙΑΣ αποτυπώθηκε και σε φωτογραφικό υλικό στην περίπτωση της Ηλιούπολης, όπως μπορείτε να δείτε. Οι νεοναζιστές, με επικεφαλής τον Λαγό, τα έχουν κάνει λίμπα και ετοιμάζονται να φύγουν, ενώ σε απόσταση αναπνοής βρίσκονται αστυνομικοί της ΔΙΑΣ πάνω στις σταθμευμένες μηχανές και παρατηρούν απαθώς (και με κρυφή ικανοποίηση, προφανώς) χωρίς να κάνουν το παραμικρό για να τους συλλάβουν, μολονότι μπροστά στα μάτια τους διαπράχτηκαν αυτόφωρα αδικήματα.

Κατά συνέπεια, τηρώντας στάση εχθρική προς τους μετανάστες και φιλική προς τους νεοναζιστές της ΧΑ, δεν υπήρχε περίπτωση οι αστυνομικοί να βοηθήσουν τον Μοχάμεντ και τον αδελφό του Αχμέτ να αναγνωρίσουν τους πέντε κατηγορούμενους χρυσαυγίτες.

Οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής για την υπόθεση της απόπειρας ανθρωποκτονίας κατά των αιγύπτιων ψαράδων μπορούσαν κάλλιστα, αν το ήθελαν και αν όντως η αναγνώριση δεν ήταν πραγματική, να «ετοιμάσουν» τους δύο αδελφούς, ώστε αυτοί να έρθουν στο δικαστήριο και να περιγράψουν λεπτομερώς τα χαρακτηριστικά των πέντε χρυσαυγιτών. Δεν το έκαναν, όμως. Μάλιστα, ο συνήγορος πολιτικής αγωγής Δ. Ζώτος υπέβαλε στον Μοχάμεντ και ερωτήσεις για να απαντήσει σε αντιφάσεις που διαπίστωσε ανάμεσα στις καταθέσεις του στην ανάκριση και στην ακροαματική διαδικασία.

Καλά θα κάνουν, λοιπόν, οι συνήγοροι υπεράσπισης των νεοναζιστών να μην ξύνονται στην γκλίτσα του τσοπάνη, σηκώνοντας τόσο θόρυβο για την αξιοπιστία της αναγνώρισης των πέντε κατηγορούμενων και φτάνοντας στο σημείο που έφτασε μια απ' αυτούς θέτοντας ζήτημα ψευδορκίας του Μοχάμεντ. Οι πελάτες τους φρόντισαν **να αυτοενοχοποιηθούν και να δείξουν το πραγματικό τους πρόσωπο**.

Καταρχάς, έστησαν ένα άλλοθι-μαϊμού για την ώρα που έγινε η επίθεση στους Αιγύπτιους. Ισχυρίστηκαν και οι πέντε, ότι τη χρονική στιγμή που έγινε η επίθεση, αυτοί βρίσκονταν στο φαγάδικο BEAT, που βρίσκεται στο τέρμα του Περάματος.

Ομως, ο Δ. Αγριογιάννης, στην απολογία που έδωσε στις 13 Ιούνη του 2012 και ώρα 15.15μμ στην ανακρίτρια του Δ' Τμήματος στον Πειραιά, δήλωσε σχετικά με το πού βρισκόταν την ώρα της επίθεσης: *«Γνωρίζω μόνο τον Παπαδόπουλο που είχαμε κάνει μαζί στο στρατό (...) Είχα πάει για ρομαντική βόλτα με την κοπέλα μου στο τέρμα Περάματος και την ώρα που φεύγαμε είδα στο BEAT τον φίλο μου Παπαδόπουλο για να του μιλήσω. Αυτό έγινε στις τρεις με τρεις και τέταρτο»*.

Ο Κ. Παπαδόπουλος, στην απολογία του στις 13 Ιούνη του 2012, στις 14.45μμ δήλωσε για το ίδιο ζήτημα: *«Ημουνα παρέα με τον Μαρία (...) Κατά τις δύο και κάτι συναντήσαμε στο πάρκο τον Χρήστο Ευγενικό που είχε παρέα μαζί του. Φύγαμε παρέα και οι τέσσερις με τα παπιά μας για βόλτα στο Πέραμα, πήγαμε παρέα στο BEAT (...) Τρεις παρά πέντε ήμασταν στο BEAT και σταματήσαμε γιατί ήταν ο αδελφός του Χρήστου, ο Μάρκος Ευγενικός και ο κύριος Τάσος ο Πανταζής.*

Ερώτηση: Πόση ώρα καθίσατε εκεί;

Απάντηση: Μέχρι τις τρεις και μισή οπότε φύγαμε».

Ο Θ. Μαρίας κατέθεσε στις 12 Ιούνη του 2012, ώρα 15.00: *«Κατά την μία η ώρα ήρθε ο Παπαδόπουλος στο σπίτι μου, κατά τις δύο παρά τέταρτο βγήκαμε να κάνουμε βόλτα (...) Κατά τις τρεις παρά (...) περάσαμε από το BEAT (...) Τρεις και είκοσι με τρεις και μισή περίπου φύγαμε»*.

Ο Μ. Ευγενικός κατέθεσε στις 13 Ιούνη του 2012 στις 15.00: *«Πήγαμε να φάμε παρέα στο BEAT (...) Πήγαμε δύο και πέντε με δύο και τέταρτο και καθίσαμε μία με μιάμιση ώρα εκεί»*.

Ο Αν. Πανταζής κατέθεσε στις 13 Ιούνη του 2012 στις 14.35: *«Γύρω στις δύο με δύο και τέταρτο πήγα στο BEAT (...) Ναι συνάντησα κάποιους φίλους μου τυχαία, δεν ήταν όμως οι λοιποί κατηγορούμενοι (...) Φύγαμε από το BEAT γύρω στις τρεις και τέταρτο παρέα με τον Ευγενικό»*.

Ο υπάλληλος του BEAT Κ. Διαμαντόπουλος κατέθεσε στις 12 Ιούνη στις 8πμ (δηλαδή πέντε ώρες μετά από τη δολοφονική επίθεση των χρυσαυγιτών), στα γραφεία της Διεύθυνσης Κρατικής Ασφάλειας και «άδειασε» όλους τους χρυσαυγίτες. Επιβεβαιώνει ότι **και οι πέντε πήγαν μαζί** για να φάνε και ότι αποχώρησαν **πριν από την επίθεση** στους αιγύπτιους ψαράδες. Κατέθεσε χαρακτηριστικά: *«Ανέλαβα βάρδια την 22.00 ώρα της 11-06-2012 έως την 06.00 ώρα της 12-06-2012. Μεταξύ του χρονικού διαστήματος από 01:45 έως 02:15 ώρα περίπου της 12-06-2012 ήρθε στο κατάστημα που εργάζομαι μία παρέα αποτελούμενη από **έξι περίπου άτομα, που φορούσαν μαύρες μπλούζες**, χωρίς να προσέξω περισσότερο κάποιο χαρακτηριστικό τους. Παρήγγειλε ο καθένας από αυτούς φαγητό, όπως σάντουιτς, αραβικές πίτες και αναψυκτικά. Παρέμειναν στο κατάστημα για περίπου σαράντα (40) λεπτά και κατόπιν αποχώρησαν με δίκυκλα, από όσο θυμάμαι»*.

Του επιδείχτηκαν οι πέντε άντρες της ΧΑ και η ανήλικη, που είχαν συλληφθεί, και ρωτήθηκε αν τους αναγνωρίζει. Απάντησε: ***«Τους πέντε άνδρες τους αναγνωρίζω ανεπιφύλακτα ως τα άτομα που ήρθαν στο κατάστημά μου, όπως προείπα»***.

Οι πέντε χρυσαυγίτες, λοιπόν, πήγαν στο BEAT για να καρδαμώσουν και στη συνέχεια κατευθύνθηκαν στο σπίτι για να εκτελέσουν το δολοφονικό τους έργο. Αργότερα κατασκεύασαν το άλλοθί τους, λέγοντας ότι πήγαιναν δύο-δύο ή ότι δεν γνωρίζονται μεταξύ τους, όπως ισχυρίστηκε ο Πανταζής, που πρωτοστάτησε και στη δολοφονική επίθεση σε βάρος των συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ. Επειδή, όμως, δε διακρίνονται για την... ευφυΐα τους, το άλλοθι είναι κακότεχνο και μπάζει από παντού. Οι πέντε νεοναζί που κατηγορούνται για τη δολοφονική επίθεση στους αιγύπτιους ψαράδες όχι μόνο γνωρίζονταν, αλλά και συνεννοήθηκαν για να δημιουργήσουν τα άλλοθί τους, με σκοπό να αποσείσουν τις ευθύνες τους (και τις ευθύνες της εγκληματικής συμμορίας).

Αυτά τα θρασύδειλα άτομα δεν τόλμησαν να παραδεχτούν ότι είναι μέλη της ΧΑ και έφθασαν στο ύψιστο σημείο πρόκλησης ζητώντας την ποινική δίωξη των θυμάτων τους. Ιδού το σχετικό απόσπασμα, που είναι και φραστικά ίδιο και στους πέντε κατηγορούμενους: *«Αρνούμαι τις σε βάρος μου κατηγορίες και **μηνύω αυτούς που με κατηγορούν**. Ζητώ την ποινική τους δίωξη για τα αδικήματα της ψευδούς καταμήνυσης, συκοφαντικής δυσφήμισης, ψευδορκίας, απόπειρας απάτης σε βάρος μου. Ζητώ να τηρηθεί σε βάρος τους η διαδικασία του αυτοφώρου»*.

Αυτό κι αν είναι θράσος. Ο Εμπουζίτ βρίσκεται βαριά τραυματισμένος στον «Ευαγγελισμό» και οι χρυσαυγίτες ζητούν την ποινική του δίωξη. Φυσικά, αυτό δεν το σκέφτηκαν οι ίδιοι, αλλά οι δικηγόροι της ΧΑ που δεν λειτουργούν μόνο ως συνήγοροι. (ανάμεσα στους συνηγόρους υπεράσπισης βρίσκονται στελέχη της ΧΑ που εκλέχτηκαν δημοτικοί σύμβουλοι, υποψήφιοι βουλευτές και νομικοί σύμβουλοι).

Η στελεχάρα της ΧΑ, Αν. Πανταζής, όταν τον Ιούνη του 2012 συνελήφθη για τη δολοφονική απόπειρα εναντίον των Αιγυπτίων, αρνήθηκε ότι είναι μέλος της ΧΑ και στράφηκε εναντίον του Κασιδιάρη. Η ίδια στελεχάρα, μετά από 15 μήνες συλλαμβάνεται ως μέλος της εγκληματικής οργάνωσης ΧΑ και στην απολογία, στις 7 Οκτώβρη του 2013, αναφέρει: *«Μέχρι της συλλήψεώς μου ήμουν απλός υποστηρικτής της Χρυσής Αυγής, διότι δεν είχα αντιληφθεί την τέλεση οποιουδήποτε κακουργήματος απ' αυτήν»*. Τώρα, με τη νέα του εκδοχή παραδέχεται ότι ήταν από παλιά υποστηρικτής της ΧΑ. Αρα, και τον Ιούνη του 2012, που επιτέθηκε στους αιγύπτιους ψαράδες, ήταν «υποστηρικτής της ΧΑ» (μέλος και στέλεχός της στην πραγματικότητα).

Ο Αν. Πανταζής και η φασιστοπαρέα του προσπάθησαν να αποστασιοποιηθούν από τη δολοφονική τους δράση, λέγοντας συνεχώς ψέματα. Οι προσπάθειες τους, όμως, έπεσαν στο κενό. Ο Πανταζής δεν είναι η μοναδική περίπτωση στελέχους της ΧΑ που αρνήθηκε ότι είναι μέλος της.

Ο υπάλληλος του BEAT δεν κλήθηκε από την εισαγγελία ως μάρτυρας στο δικαστήριο, γιατί καίει τους χρυσαυγίτες. Δεν είναι ο μοναδικός ουσιώδης μάρτυρας που δεν κλήθηκε από την εισαγγελία. Δεν γνωρίζουμε αν θα τον καλέσει η πολιτική αγωγή των αιγύπτιων ψαράδων, όμως έχουμε μια ακόμα απόδειξη της προκλητικής στάσης της εισαγγελίας, που υπαγορεύτηκε από τη βούληση να πέσουν στα μαλακά τα πέντε στελέχη της ΧΑ.

Μαθητοδικεία

Μπορεί η Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου του Αρσένη, που ποινικοποιούσε τους μαθητικούς αγώνες, να καταργήθηκε, όμως η «τυφλή» δικαιοσύνη συνεχίζει να καθίζει στο εδώλιο μαθητές.

Πήρε το μήνυμα από τον Φίλη, ο οποίος επιχειρηματολογώντας σχετικά κατά τη συζήτηση του νομοσχέδιου «Μέτρα για την επιτάχυνση του κυβερνητικού έργου και άλλες διατάξεις» στη Βουλή (τελικά η τροπολογία για την κατάργηση της ΠΝΠ αποσύρθηκε από το εν λόγω νομοσχέδιο και επανακατατέθηκε στο νομοσχέδιο για την Ερευνα) δήλωσε ότι δεν χρειάζονται πρόσθετα νομοθετήματα που «κραυγάζουν» για την αντιδραστικότητα και τον κατασταλτικό χαρακτήρα τους, που δημιουργούν πρόσθετα προβλήματα και επισύρουν κατηγορίες κατά της κυβέρνησης για αναλγησία και αντιδημοκρατική, φασιστική συμπεριφορά, αφού το γενικότερο νομοθετικό πλαίσιο είναι επαρκές και καλύπτει και τις περιπτώσεις των μαθητικών καταλήψεων:

«Αλλωστε η τέλεση αξιοποίνων πράξεων στο χώρο του σχολείου τιμωρείται από τις διατάξεις του ποινικού κώδικα που αφορούν τόσο τους μαθητές όσο και τους γονείς ανήλικων μαθητών οι οποίοι παραλείπουν να τους εμποδίσουν από την τέλεση των αξιοποίνων πράξεων».

Την περασμένη Πέμπτη, λοιπόν, 13 του Οκτώβρη κλήθηκαν στο μαθητοδικείο του Αργοστολίου οι τρεις από τους τέσσερις μαθητές του Γυμνασίου και του Λυκείου της Σάμης, που κατηγορούνται για την περσινή κατάληψη που έγινε στο σχολικό συγκρότημα της περιοχής με βάση την καταργημένη Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου.

Η ΕΛΜΕ ΚΙ κάλεσε για το λόγο αυτό σε κινητοποίηση με στόχο τη μέγιστη δυνατή αλληλεγγύη, υπογραμμίζοντας στην ανακοίνωσή της τα εξής: «Στην ουσία στο εδώλιο θα βρίσκονται οι νεολαιίστικοι αγώνες για μια παιδεία που να καλύπτει τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες. Το θέμα αφορά κάθε νέο, κάθε εργαζόμενο, πριν απ' όλα κάθε μαθητή, κάθε εκπαιδευτικό και κάθε γονιό που θεωρεί ότι στα σχολεία δεν έχουν θέση οι εισαγγελείς και η αστυνομία».

Καταλήψεις

Ο Τσίπρας έβαλε «άριστα 20» στον Φίλη, ο υπουργός Παιδείας επαίρεται γιατί έφερε την κανονικότητα στα σχολεία μετά τον «επιτυχή σχεδιασμό» του υπουργείου, όμως αυτά τα κακομαθημένα παλιόπαιδα, οι μαθητές, επιμένουν να διαμαρτύρονται και να κάνουν καταλήψεις.

Ωρες είναι να ακούσουμε ότι «υποκινούνται» και από συριζαίικα χείλη.

Το επικοινωνιακό παιχνίδι των συριζαίων στραπατσάρουν τα μύρια προβλήματα του δημόσιου σχολείου, γι' αυτό και οι μαθητές βγήκαν στο δρόμο του αγώνα.

Μέχρι τώρα ακούμε ότι υπό κατάληψη τελούν το 2ο και το 5ο Γυμνάσιο Ρεθύμνου, το 1ο ΕΠΑΛ και τα 1ο, 2ο, 3ο, 4ο Γενικά Λύκεια, καθώς επίσης και το Πειραματικό Λύκειο.

Οι μαθητές προβάλλουν αιτήματα που έχουν να κάνουν με ελλείψεις στην υλικοτεχνική υποδομή και στο διδακτικό προσωπικό.

Από τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ρεθύμνου επίσης ανακοινώθηκε ότι αυτή τη στιγμή τα κενά σε δασκάλους ειδικοτήτων φθάνουν τα 180, ενώ οι προσλήψεις αναπληρωτών ειδικής αγωγής έχουν καλυφθεί μόλις στο ένα τρίτο σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά.

Στη δε Λαμία κατειλημμένα είναι ήδη 7 σχολεία: 1ο, 2ο, 3ο, 4ο και 6ο ΓΕΛ και τα ΕΠΑ.Λ.

Ως γνωστόν, οι μαθητικές καταλήψεις εξελίσσονται με μορφή ντόμινο. Είναι να μη γίνει η αρχή και η βάση για να δημιουργηθεί αυτό είναι εδώ: είναι η σάπια κατάσταση στη δημόσια εκπαίδευση, ο συνεχής «κόφτης» στις δαπάνες και η καθόλου ευνοϊκή για την συγκυβέρνηση περιρρέουσα ατμόσφαιρα των γονατισμένων λαϊκών νοικοκυριών.

«Κόφτης» στα ολιγομελή τμήματα

Οι Διευθύνσεις Εκπαίδευσης ανά την Ελλάδα έχουν πάρει το μήνυμα του υπουργείου Παιδείας να εφαρμόζεται ο «κόφτης» στις δαπάνες με κάθε μέσο, αδιαφορώντας για τις επιπτώσεις στην εκπαιδευτική διαδικασία και τη μόρφωση των παιδιών.

Τον τελευταίο καιρό και ενώ η σχολική χρονιά διανύει ήδη τον δεύτερο μήνα, εξαφανίστηκαν από τον εκπαιδευτικό χάρτη ολιγομελή τμήματα, ειδικότητες και τομείς σε ΕΠΑ.Λ., τα οποία, λέει, «αναβαθμίζονται» με το σχέδιο της επιτροπής Λιάκου.

Δεν πάει πολύς καιρός που η «πρώτη φορά Αριστερά» έκανε σημαία την επανασύσταση των τομέων και ειδικοτήτων στα ΕΠΑ.Λ. που είχε αφανίσει ο Αρβανιτόπουλος μέσα σε μια νύκτα (ήταν ένα από τα προεκλογικά «ταξίματα», με τα οποία οι συριζαίοι κέρδισαν ψήφους).

Τώρα, όμως, ήρθε ο καιρός η συγκυβέρνηση ν' αρχίζει να ροκανίζει τομείς, ειδικότητες και τμήματα, προκειμένου να πετύχει τη μέγιστη περικοπή δαπανών, γιατί έτσι επιτάσσουν τα Μνημόνια.

Η τακτική αυτή εφαρμόζεται στο μεγαλύτερο εύρος της εκπαίδευσης, από το Νηπιαγωγείο μέχρι το Λύκειο. Εξ ου και η αιφνιδιαστική κατάργηση τριών τμημάτων της Γ΄ Λυκείου του ΕΠΑ.Λ. Ηλιούπολης και άλλων στη Γ΄ Αθήνας (για την ακύρωση αυτής της πολιτικής πραγματοποιήθηκε την Τρίτη σύσκεψη όλων των ΕΠΑ.Λ. της Γ΄ Αθήνας στο 3ο ΕΠΑ.Λ. Περιστερίου), η κατάργηση ολιγομελών τμημάτων στα μαθήματα Ομάδων Προσανατολισμού στα Γενικά Λύκεια, το κλείσιμο ολιγομελών τμημάτων Νηπιαγωγείων (κατώτατο όριο μαθητών τα 14 νήπια και ανώτατο τα 25 συν 10%), οι μετακινήσεις Νηπιαγωγών στην πρωινή ζώνη των Ολοήμερων Νηπιαγωγείων, όταν οι συνάδελφοί τους παίρνουν άδεια για λόγους υγείας, με λουκέτο παράλληλα στην απογευματινή ζώνη, που θεωρείται «προαιρετική», κ.λπ.

Συχνά πλέον αυτές οι πρακτικές των Διευθύνσεων Εκπαίδευσης καταγγέλλονται από συλλόγους εκπαιδευτικών και συλλόγους γονέων.

Χαρακτηριστικά αποσπάσματα τέτοιων ανακοινώσεων-καταγγελιών είναι τα παρακάτω:

«Σύμφωνα με απόφαση του Περιφερειακού Δ/ντή Εκπ/σης Αττικής, δεν εγκρίνεται η κατ΄ εξαίρεση λειτουργία των ολιγομελών τμημάτων Βοηθών Νοσηλευτικής, Ηλεκτρολόγων και Κομμωτικής του σχολείου και μάλιστα για τμήματα της Γ΄Λυκείου.

Πρόκειται για ενέργεια που πέρα από τον αντιπαιδαγωγικό της χαρακτήρα, προσεγγίζει τα όρια του μη ηθικού καθώς ανατρέπει και μάλιστα εις βάρος τους τον οικογενειακό προγραμματισμό των μαθητών, σαφέστατα δημιουργεί αντικειμενικές δυσκολίες στην πρόσβαση στην δημόσια εκπαίδευση, καθώς εμποδίζει τους μαθητές να ολοκληρώσουν την χρονιά στο σχολείο και την ειδικότητα που επέλεξαν, εμπλέκοντάς τους στην διαδικασία της μετακίνησης και της αλλαγής σχολικού περιβάλλοντος σε χρονιά Πανελληνίων εξετάσεων»: Ενωση Γονέων και Κηδεμόνων Ηλιούπολης.

«Εναν μήνα αργότερα (σ.σ. από την έναρξη της σχολικής χρονιάς και τις διαβεβαιώσεις Φίλη ότι τα βιβλία περιμένουν τους μαθητές στα σχολεία από το καλοκαίρι και οι εκπαιδευτικοί δεν θα λείπουν από τα σχολεία χάρη σε έναν επιτυχή σχεδιασμό του Υπουργείου Παιδείας) διαπιστώνεται ότι καθημερινά εκπαιδευτικοί και μαθητές χρησιμοποιούν φωτοτυπίες βιβλίων για τις ανάγκες των μαθημάτων. Μάλιστα σε ορισμένα μαθήματα ειδικοτήτων ΕΠΑ.Λ. δεν υπάρχουν καν τα βιβλία καθώς προηγήθηκαν συγχωνεύσεις τομέων και ειδικοτήτων και τα δεδομένα έχουν αλλάξει. Προφανώς δεν έχουν φτάσει τα βιβλία σε κάποια σχολεία και προφανώς δεν έχουν τυπωθεί νέα βιβλία σύμφωνα με τις αλλαγές που εφάρμοσε στα ΕΠΑ.Λ το Υπ. Παιδείας. Παράλληλα, η διδακτέα ύλη ανακοινώνεται σταδιακά ενώ στη Β΄ Τάξη των ΕΠΑ.Λ. ακόμη δεν έχει οριστεί.

Ενα μήνα αργότερα διαπιστώνεται ότι δεν έχουν προσληφθεί όλοι οι εκπαιδευτικοί και προφανώς υπάρχουν κενά και προφανώς λείπουν καθηγητές»: ΕΛΜΕ Σερρών.

«Ενα μήνα μετά την έναρξη των μαθημάτων ο Περιφερειακός Δ/ντής Εκπαίδευσης με έγγραφό του κλείνει αρκετά τμήματα (ξενόγλωσσα, επιλογές, κ.α), με την αιτιολογία ότι ήταν ολιγομελή. Επιπλέον, κόβει τμήματα σε Γυμνάσια και Λύκεια της Κέρκυρας, τη στιγμή που τα κενά στη Δευτεροβάθμια είναι ακόμη περίπου 100.

Αυτό γίνεται και με την μικρόψυχη επίκληση μιας νομιμότητας, του τι, δηλαδή, προβλέπει ο νόμος σε κάθε περίπτωση, πράγμα που όλοι γνωρίζουμε ότι είναι η ''κλίνη του Προκρούστη'' για την εκπαίδευση. Νομιμότητα, η οποία χρησιμοποιείται βέβαια επιλεκτικά και όποτε συμφέρει τη Διοίκηση»: ΕΛΜΕ Κέρκυρας.

«Η απόφαση του Υπουργείου για τα ολιγομελή τμήματα έχει άμεσα αποτελέσματα: η μη έγκριση λειτουργίας ολιγομελών τμημάτων-τομέων σε ΕΠΑΛ, καταργεί το δικαίωμα του μαθητή και της οικογένειάς του να επιλέγουν ελεύθερα και με ισοτιμία για το μέλλον του, δημιουργεί άλλη μια τεχνητή δεξαμενή υπεράριθμων εκπαιδευτικών και τελικά οδηγεί στην υποβάθμιση της δημόσιας επαγγελματικής και τεχνικής εκπαίδευσης.

Η προηγούμενη κυβέρνηση σφράγισε τη μνημονιακή εκπαιδευτική πολιτική με απολύσεις στην τεχνική-επαγγελματική εκπαίδευση. Η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου επιλέγει τον ''κόφτη''. Δεν είναι τυχαίο που και οι δύο επιλέγουν να ξεκινήσουν την υποβάθμιση της Δημόσιας Εκπαίδευσης από τα ΕΠΑΛ»: ΕΛΜΕ Πάρου-Αντιπάρου.

Τα προσφυγόπουλα στο σχολείο

Την περασμένη εβδομάδα τα προσφυγόπουλα πέρασαν για πρώτη φορά την πόρτα του σχολείου.

Ανάμεσα σε κοστουμαρισμένους εκπροσώπους του υπουργείου Παιδείας, διευθυντές εκπαίδευσης, διευθυντές σχολείων και δημαρχαίους, σε συγκινημένους ειλικρινά και μη εκπαιδευτικούς και εθελοντές, αλλά με απουσία των μικρών συμμαθητών τους (υπήρξε και η εξαίρεση έλληνες μαθητές να τους υποδεχτούν με ελληνικά τραγούδια, καθοδηγημένοι από τους δασκάλους τους), πήραν μέρος σε μια φιέστα, που κυρίως προοριζόταν για να λαμπρύνει το γκρίζο προσωπείο της προσφυγικής πολιτικής της κυβέρνησης και των μακελάρηδων ιμπεριαλιστικών κυβερνήσεων της ΕΕ.

Τα ματάκια τους κοιτούσαν εκστατικά, με απορία και τα χέρια τους κρατούσαν σφιχτά τσάντες και μολύβια.

Υπήρξαν, βέβαια, και λιγοστές απόπειρες φασιστικών και ρατσιστικών στοιχείων να εμποδίσουν την είσοδο των παιδιών στο σχολείο.

Η θέση των παιδιών είναι στο σχολείο. Ομως και αυτή η πράξη της κυβέρνησης είναι μισή και υποκριτική. Δεν πρόκειται για ένταξη των προσφυγόπουλων στο ελληνικό σχολείο. Εκεί, στις κοινές τάξεις του, στις εκδηλώσεις του, στην αυλή του, να δοθεί η μάχη για το άνοιγμα της αγκαλιάς στα προσφυγόπουλα από τα ελληνάκια και τους γονείς τους, που τους δηλητηριάζει η καθημερινή ρατσιστική, φασίζουσα και φασιστική προπαγάνδα, ώστε όλοι, οι έλληνες εργαζόμενοι, τα παιδιά τους και τα προσφυγόπουλα να γίνουν καλύτεροι, ταξικά ευαισθητοποιημένοι, πιο πλούσιοι σε αισθήματα, Ανθρωποι.

Τα προσφυγόπουλα είναι και πάλι γκετοποιημένα, υποχρεωμένα να παρακολουθούν μαθήματα σε απογευματινές ώρες, που το σχολείο δεν λειτουργεί, μακριά από τα βλέμματα των ταξικών αδερφών τους.

Γιούλα Γκεσούλη

Διαφημίζουν τη φιλανθρωπία

Χωρίς ντροπή (συνηθισμένο για συριζαίους), το υπουργείο Εργασίας εξέδωσε μακροσκελές δελτίο Τύπου για ν' ανακοινώσει ότι «από σήμερα Τετάρτη 12 Οκτωβρίου, αρχίζουν να χορηγούνται και στη νέα σχολική χρονιά καθημερινά ζεστά γεύματα σε όλους τους μαθητές και τις μαθήτριες των εννέα Δημοτικών Σχολείων του Δήμου Περάματος Αττικής». Με ακόμα μεγαλύτερη ξεδιαντροπιά μας ενημερώνει ότι «όπως έγινε και την προηγούμενη σχολική χρονιά, το διαιτολόγιο καθορίζεται από ειδικούς επιστήμονες του Γεωπονικού Πανεπιστημίου, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ισορροπημένη και υγιεινή διατροφή των παιδιών» και πως «τα γεύματα παρασκευάζονται από επιχειρήσεις της Κοινωνικής Οικονομίας σε σύγχρονες, πιστοποιημένες εγκαταστάσεις». Το αποκορύφωμα της ξεδιαντροπιάς: «Με τα σχολικά γεύματα εισάγεται μια νέα κουλτούρα στο σχολείο. Μετά το μάθημα, τα παιδιά τρώνε όλα μαζί με την επίβλεψη των δασκάλων τους κι έτσι το νόημα της σχολικής κοινότητας διευρύνεται, ενώ διευκολύνονται και οι εργαζόμενοι γονείς».

Οταν αυτό δε γίνεται σ' όλα τα σχολεία της χώρας, αλλά μόνο στο Πέραμα της ανεργίας και σε άλλους 30 δήμους «που εφαρμόζουν την πρώτη φάση του Κοινωνικού Εισοδήματος Αλληλεγγύης», για ποια νέα σχολική κουλτούρα μιλούν οι αλήτες; Φιλανθρωπία με ευρωενωσίτικα κονδύλια εφαρμόζουν, γι' αυτό και την εφαρμόζουν σε τόσο περιορισμένη έκταση.

Γιατί να θέλουν παράταση θητείας οι δικαστές;

«Οι δικαστικοί λειτουργοί, έως και το βαθμό του εφέτη ή του αντεισαγγελέα εφετών και τους αντίστοιχους με αυτούς βαθμούς, **αποχωρούν υποχρεωτικά** από την υπηρεσία μόλις συμπληρώσουν το εξηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας τους και όλοι όσοι έχουν βαθμούς ανώτερους από αυτούς ή τους αντίστοιχους με αυτούς **αποχωρούν υποχρεωτικά** από την υπηρεσία μόλις συμπληρώσουν το εξηκοστό έβδομο έτος της ηλικίας τους». Αυτά προβλέπει το Σύνταγμα, στο άρθρο 88 παράγραφος 5. Και δεύτερη ερμηνεία δε σηκώνει εκείνο το «υποχρεωτικά».

Η πρόεδρος του Αρείου Πάγου (και υπηρεσιακή πρωθυπουργός, για να μην ξεχνιόμαστε) Βασιλική Θάνου, ενημέρωσε τους συναδέλφους της στο Εφετείο Αθήνας, ότι υπάρχει και άλλη ερμηνεία. Σύμφωνα μ' αυτή, το ηλικιακό όριο τίθεται για την προστασία των δικαστών. Για να μην μπορεί κανένας να τους διώξει νωρίτερα, όπως έκανε η χούντα. Αν όμως οι ίδιοι επιθυμούν να παραμείνουν, τότε μπορεί ο κοινός νομοθέτης να δώσει παράταση με νόμο. Οπως φέρεται να είπε στους συναδέλφους της η Θάνου, η ίδια συμφωνεί μ' αυτή την ερμηνεία, καθώς το θέμα έχει τεθεί από πολλούς δικαστικούς, ενώ -όπως είπε- το αίτημα βρίσκει τον πρωθυπουργό «πολύ θετικό».

Λένε πως ο Α. Παπανδρέου, όταν κάποιος από τους υπουργούς, τους βουλευτές ή τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ τον συναντούσε και του έκανε μια πρόταση, ποτέ δεν την απέρριπτε, αλλά έλεγε: «πολύ ενδιαφέρον». Το στέλεχος έφευγε με την ελπίδα ότι η πρότασή του θα υλοποιηθεί και ο Παπανδρέου, φυσικά, έκανε αυτό που αποφάσιζε ο ίδιος με τους πολύ στενούς του συνεργάτες. Φαίνεται πως την ίδια τακτική ακολουθεί και ο Τσίπρας. Ισως αυτός να μην λέει το ουδέτερο και αόριστο «πολύ ενδιαφέρον», αλλά να δείχνει πιο ένθερμος όταν ακούει την πρόταση. Του έχει μείνει και το χούι, άλλωστε. Εταξε στον ελληνικό λαό τα πάντα και το μόνο που του έδωσε ήταν ένα νέο Μνημόνιο. Γιατί, λοιπόν, να μη δείξει «πολύ θετικός» στο αίτημα που του παρουσίασε η Θάνου, την οποία οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ τοποθέτησαν στην προεδρία του Αρείου Πάγου (και μια χαρά τα έχει πάει μέχρι στιγμής, σε στενή συνεργασία με τον Παπαγγελόπουλο);

Το θέτουμε έτσι γιατί αμφιβάλλουμε αν οι Τσιπραίοι θα επιχειρήσουν να κάνουν μια τέτοια ερμηνεία της ρητής συνταγματικής διάταξης, παρατείνοντας με νόμο τη θητεία της Θάνου και όποιου άλλου ανώτερου και ανώτατου δικαστή και εισαγγελέα το θελήσει. Κάτι τέτοιο θα ισοδυναμούσε με συνταγματικό πραξικόπημα και θα έστρωνε βούτυρο στο ψωμί της αντιπολίτευσης.

Το ζήτημα, βέβαια, είναι πολιτικό. Αν, ας πούμε, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ήθελαν πάση θυσία να παρατείνουν τη θητεία της Θάνου, της Δημητρίου, του Σακελλαρίου, δικαστών που οι ίδιοι διόρισαν στις κορυφές του Αρείου Πάγου και του ΣτΕ, προσφέροντας ταυτόχρονα τη δυνατότητα σε εφέτες, αρεοπαγίτες και αντεισαγγελείς Εφετών και Αρείου Πάγου να παραμείνουν επίσης στην υπηρεσία για μια τριετία (μέχρι τα 68), θα σκάρωναν μια ακροβατική ψευτοερμηνεία του Συντάγματος και θα το έκαναν, χρησιμοποιώντας την κοινοβουλευτική πλειοψηφία που διαθέτουν. Θα εισέπρατταν, όμως, πολιτικό κόστος και η επόμενη κοινοβουλευτική πλειοψηφία θα μπορούσε να καταργήσει το νόμο, καμαρώνοντας ότι αποκατέστησε τη συνταγματική τάξη. Μπορούν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να σηκώσουν πολιτικά κάτι τέτοιο; Νομίζουμε πως δεν μπορούν, αλλά θα δούμε τι θα γίνει.

Αλλο είναι το μείζον ερώτημα. Οι δικαστές γιατί να θέλουν να παρατείνουν τον εργασιακό τους βίο; Μπορούμε να καταλάβουμε τις προσωπικές φιλοδοξίες της Θάνου, η οποία τον Ιούνη του 2017 θα πρέπει να βγει στη σύνταξη. Μια τριετία ακόμα στην κορυφή του ποινικού δικαστικού μηχανισμού, που μπορεί να περιλαμβάνει και μια ακόμα υπηρεσιακή πρωθυπουργία (θα είναι η αρχαιότερη των προέδρων των ανώτατων δικαστηρίων) είναι οπωσδήποτε ελκυστική για ανθρώπους σαν τη Θάνου. Οι άλλοι δικαστές, όμως, οι εφέτες, οι αρεοπαγίτες και οι αντεισαγγελείς αυτών των δύο βαθμίδων, γιατί να θέλουν να παραμείνουν στην υπηρεσία και μετά τα 65; Ξέρετε εσείς κανέναν εργαζόμενο που να θέλει να δουλεύει μέχρι τα βαθιά γεράματα, αντί να βγει στη σύνταξη;

Μόνο όσοι έχουν κάποιο οικονομικό συμφέρον κάνουν αυτή την επιλογή. Π.χ. οι μανατζαραίοι των επιχειρήσεων, οι ελευθεροεπαγγελματίες που έχουν καλό τζίρο και δε θέλουν να τον χάσουν περιοριζόμενοι στη σύνταξη. Ή οι μισθωτοί που θέλουν να βελτιώσουν λίγο την άθλια σύνταξή τους και σφίγγουν τα δόντια για να μείνουν στη δουλειά. Οι ανώτεροι και ανώτατοι δικαστές όμως και συνταξάρες παίρνουν και δεν έχουν ανάγκη από χρόνια υπηρεσίας (έχουν συμπληρώσει άφθονα). Αρα, κάποιο άλλο συμφέρον έχουν για να θέλουν να παρατείνουν τα χρόνια υπηρεσίας τους. Είστε ελεύθεροι να στοχαστείτε τι είδους συμφέρον μπορεί να να είναι αυτό. Το μόνο βέβαιο είναι πως η (και συνδικαλίστρια) Θάνου προσπάθησε να το «πουλήσει» αυτό στους συναδέλφους της. Αν δεν υπήρχε ενδιαφέρον, τότε δε θα μπορούσε να τους το «πουλήσει».

ΥΓ. Η Θάνου δεν κατάφερε να «πουλήσει» την ιδέα της, αφού απορρίφθηκε με σκληρές ανακοινώσεις από όλες τις ενώσεις των δικαστών. Αποστάσεις αναγκάστηκε να πάρει και το υπουργείο Δικαιοσύνης, ανακοινώνοντας ότι «κανείς νεωτερισμός δεν θα προχωρήσει εκτός του θεσμικού πλαισίου της συνταγματικότητας».

Δεν πρόκειται να χτίσει γήπεδο η εταιρία του Μελισσανίδη

Πριν μερικές μέρες, στο μπλογκ των άσπονδων φίλων μας του aek-watch, σε άρθρο με τον έξυπνο τίτλο: «Περί γηπέδου το ανάγνωσμα ("Την επόμενη εβδομάδα βγάζει την άδεια ο Μελισσανίδης")», διαβάσαμε τα εξής: «Ακούγεται (και εμείς ήδη το ψάχνουμε με τον δικό μας "πουθενάδικο" τρόπο) ότι η Γραμματεία Νομοθετικού εξέδωσε την (έγγραφη) απάντηση της σχετικά με το Ιδιοκτησιακό του νέου γηπέδου και το ερώτημα που της είχε τεθεί. Δηλαδή αν η "Δικέφαλος 1924 ΑΕ" έχει δικαίωμα να καταθέσει φάκελο για την έκδοση της Οικοδομικής Αδειας. Αν όσα ακούγονται έχουν βάση και με δεδομένο ότι η "επίσημη ΑΕΚ" δεν έχει διαρρεύσει τίποτα σχετικά με το ζήτημα, είναι ευνόητο να υποθέσουμε ότι η απάντηση δεν θα είναι ευνοϊκή για το "Σχέδιο Μελισσανίδη". Αν ισχύουν, βέβαια, όσα ακούγονται».

Για να μην σπάνε άδικα τα πόδια τους ψάχνοντας να κάνουν ρεπορτάζ στην ανύπαρκτη «Γραμματεία Νομοθετικού», λέμε στους «παρατηρητές» πως ό,τι ακούγεται (αν ακούγεται) είναι «μούφα». Το **Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου**, όπως ονομάζεται η οιονεί νομική υπηρεσία του ΥΠΕΝ (παιδιά, μην μας αναγκάζετε να σας κάνουμε τόσο απλά μαθήματα, με μια ματιά στο οργανόγραμμα του υπουργείου, όπως δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα του, θα μπορούσατε να βρείτε πώς λέγεται η υπηρεσία), δεν έχει δώσει καμιά απάντηση στο ερώτημα που της έχει υποβάλει η ΔΑΟΚΑ (η αρμόδια για την έκδοση της Εγκρισης και Αδειας Δόμησης υπηρεσία), σχετικά με το αν η εταιρία του Μελισσανίδη μπορεί να «σηκώσει» τη φαραονική «Αγιασοφιά», επικαλούμενη τη σύμβαση παραχώρησης που ενέκρινε η γνωστή γενική συνέλευση-παρωδία του αθλητικού σωματείου ΑΕΚ, η οποία ήδη αμφισβητείται στα δικαστήρια (η υπόθεση θα εκδικαστεί στις 24 Νοέμβρη).

Για το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΕΝ δεν υπάρχει μόνο ζήτημα σεβασμού των κανόνων της χρηστής διοίκησης (απαγορεύεται να παρέμβουν ενόσω υπάρχει δικαστική εκκρεμότητα). Υπάρχει πάνω απ' όλα ζήτημα ουσίας, το οποίο ανέκυψε ευθύς αμέσως μόλις η εταιρία του Μελισσανίδη κατέθεσε το γνωστό άδειο φάκελο ζητώντας να βγάλει στ' όνομά της Εγκριση και Αδεια Δόμησης για το γήπεδο της ΑΕΚ. Από την πρώτη στιγμή ο τότε προϊστάμενος της ΔΟΚΚ (υπηρεσία που μαζί με μια άλλη διεύθυνση συναποτέλεσαν αργότερα τη ΔΑΟΚΑ) ζήτησε από τη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» να αποδείξει τη νομιμοποίησή της. Η σύμβαση-κουρελόχαρτο σκαρώθηκε αργότερα, αλλά το πρόβλημα παρέμεινε ίδιο.

Το πρόβλημα είναι ότι **ένα αθλητικό σωματείο δεν μπορεί να παραχωρήσει σ' έναν ιδιώτη (και μάλιστα μια κερδοσκοπική ανώνυμη εταιρία) οικόπεδο που εξακολουθεί να παραμένει στην ιδιοκτησία του Δημοσίου και έχει παραχωρηθεί στο σωματείο μόνο κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση, προκειμένου να εξυπηρετήσει κοινωφελή σκοπό**. Αυτό το πρόβλημα μόνο πραξικοπηματικά μπορεί να λυθεί υπέρ του Μελισσανίδη. Υπό κανονικές συνθήκες η αρνητική απάντηση είναι μονόδρομος για τις υπηρεσίες.

Σύμφωνα με το ρεπορτάζ, το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΕΝ «ψάχνεται» ακόμα, παρά τις πιέσεις που δέχεται να δώσει απάντηση (θετική υπέρ του Μελισσανίδη, προφανώς). Ομως, εκείνοι που πιέζουν αύριο δε θα είναι στο υπουργείο για να δώσουν λογαριασμό. Ενώ οι υπηρεσιακοί παράγοντες θα υποστούν τις διοικητικές και ποινικές συνέπειες της παρανομίας έτσι και υποκύψουν στις πιέσεις.

To know us better

Δεν μπορείς, βέβαια, να μιλήσεις για διαπλοκή όταν ένας υπουργός παίρνει το γενικό του γραμματέα και πάει φόρα παρτίδα στις εγκαταστάσεις ενός μιντιακού συγκροτήματος, όπου συμμετέχει σε γεύμα με τον ιδιοκτήτη του και τα βασικά του στελέχη. Είμαστε σίγουροι ότι αυτή θα είναι η απάντηση του Ν. Παππά, που μαζί με τον Λ. Κρέτσο πήγαν στις εγκαταστάσεις του ΣΚΑΙ στο Φάληρο, όπου ο Αλαφούζος τους τραπέζωσε πλαισιωμένος από τα «στελέχια» του συγκροτήματός του (Παπαχελάς, Πορτοσάλτες, Παπαδημητρίου, Τσίμας, Κιμπουρόπουλος, Φιλιππόπουλος).

Θα συμφωνήσουμε ότι τα «ντιλ» δεν κλείνονται σε τόσο πολυπληθείς συσκέψεις. Τα «ντιλ» κλείνονται σε συσκέψεις μεταξύ δύο, άντε τεσσάρων ανθρώπων, παρουσία το πολύ μιας γάτας Ιμαλαΐων. Αυτά τα γεύματα, όμως, σηματοδοτούν κάτι. Αν δεν κάνουμε λάθος, τη σχετική «φάμπρικα» την είχε ξεκινήσει ο Ψυχάρης, όταν το Συγκρότημα ήταν στις δόξες του. Οποιος καλούνταν για γεύμα με τα διευθυντικά στελέχη, χριζόταν «προτεζέ» (προστατευόμενος) του Συγκροτήματος και οι αστοί πολιτικοί έκαναν ουρά για να πετύχουν μια πρόσκληση.

Πηγαίνοντας για φαγητό και χαλαρή κουβεντούλα στο Φάληρο, σ' αυτό το άντρο του μνημονιακού βόρβορου, ο Παππάς θέλησε να σηματοδοτήσει το «περασμένα ξεχασμένα» στις σχέσεις των Τσιπραίων με το Αλαφουζαίικο. Τα υπόλοιπα μπορείτε να τα φανταστείτε.

Κοινοβουλευτικός μηχανισμός

Δεν ξέρουμε πόσα από τα μέλη και τους οπαδούς του ΣΥΡΙΖΑ μπήκαν στον κόπο να απαντήσουν στις 48 ερωτήσεις που τους έθετε η διαδικτυακή πλατφόρμα «Γνώρισε. Πρότεινε. Πες την άποψή σου. Απάντησε στο ερωτηματολόγιο του ΣΥΡΙΖΑ». Ομως, και μόνο ότι έφτιαξαν αυτή την πλατφόρμα, που θυμίζει «Ποτάμι», δείχνει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα κόμμα νεκρό, ένας εξουσιαστικός μηχανισμός του αστικού πολιτικού φάσματος. Θυμίζει περισσότερο τα αμερικάνικα αστικά κόμματα, παρά τα παραδοσιακά αστικά κόμματα της Ευρώπης, που έχουν ένα δίκτυο οργανωμένης βάσης (με τα επαναστατικά κομμουνιστικά κόμματα δεν κάνουμε σύγκριση, γιατί θα ήταν ιεροσυλία). Βλέπετε, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι κάποιο κόμμα εξουσίας που προέκυψε στη διάρκεια μιας ιστορικής πορείας, αλλά ένα μικρό κόμμα που εκτοξεύθηκε ξαφνικά στις συνθήκες της κρίσης, που ήταν ταυτόχρονα και συνθήκες χαμηλής πολιτικής και κοινωνικής συμμετοχής των εργαζόμενων μαζών. Και να είχε μια ελπίδα να μετατραπεί σε μαζικό κόμμα, την απεμπόλησε υπογράφοντας το τρίτο Μνημόνιο και στέλνοντας τους ίδιους του τους οπαδούς, τα εν δυνάμει μέλη του, στην απογοήτευση και την αδράνεια.

Ετσι, φτάσαμε στο σημείο οι επισκέπτες της ιστοσελίδας του ΣΥΡΙΖΑ να καλούνται να επιλέξουν ποια από τις εξής λέξεις τους χαρακτηρίζει: «Σοσιαλιστής», «Φιλελεύθερος», «Κομμουνιστής», «Σοσιαλδημοκράτης», «Αντιεξουσιαστής» ή «Καμία»! «Επιλέξαμε να διευρύνουμε το "δείγμα" και να "ανοιχτούμε" στην κοινωνία. Οσοι απαντήσουν στο ερωτηματολόγιο και δαπανήσουν χρόνο γι' αυτό πιστεύουμε ότι είναι άνθρωποι που αλληλεπιδρούν ή θέλουν να αλληλεπιδράσουν με τον ΣΥΡΙΖΑ», είπε στην ΕφΣυν στέλεχος της οργανωτικής επιτροπής του συνεδρίου! Τελικά, αυτό δεν είναι κόμμα αλλά ινστιτούτο δημοσκοπήσεων.

Ο αστικός Τύπος, που στην πλειοψηφία του δε διάκειται φιλικά στους Τσιπραίους, στάθηκε κυρίως στο γεγονός ότι κάποια «βαριά» ονόματα δεν εκλέχτηκαν αντιπρόσωποι, όπως ο Μαντάς, ή εκλέχτηκαν με το ζόρι, όπως ο Δρίτσας και άλλοι. Αυτό σίγουρα έχει να κάνει με την κόντρα ανάμεσα στις φράξιες, που έχει φουντώσει. Ομως, το πιο σημαντικό είναι οι ελάχιστες δεκάδες μελών που πήγαν να ψηφίσουν ακόμα και σε οργανώσεις μεγάλων πόλεων. Σημάδι της πλήρους αποσύνθεσης που χαρακτηρίζει τον κομματικό μηχανισμό του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος πρέπει να είναι μικρότερος και από την εποχή του 4%. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κόμμα εξουσίας, οι δημοσκοπήσεις τον φέρουν δεύτερο κόμμα στις επόμενες εκλογές, όμως δεν μπορεί να δημιουργήσει μια στοιχειωδώς μαζική κομματική οργάνωση.

Υπάρχει και το ξεκαρδιστικό της υπόθεσης. Στο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ θα αναμετρηθούν, λέει, δύο... κυρίαρχες γραμμές. Αυτή των προεδρικών, που υποστηρίζει ότι το καλοκαίρι του 2015 έγινε ένας «επώδυνος συμβιβασμός», και αυτή των 53, που υποστηρίζει ότι υπήρξε «ήττα της κυβέρνησης»! Εδώ πρόκειται για θεωρητική σύγκρουση σημαντικότερη απ' αυτή για το φύλο των αγγέλων ή για το filioque. Με τη διαφορά ότι το filioque αποτέλεσε το ιδεολογικό προκάλυμμα για το σχίσμα ανάμεσα στην Ανατολική και τη Δυτική Χριστιανική Εκκλησία, ενώ η λήξη του συνέδριου του ΣΥΡΙΖΑ θα βρει ενωμένους τους «επωδυνοσυμβιβαστές» και τους «ηττιστές». Ο Τσίπρας θα πανηγυρίζει για την επανεκλογή του (αυτός δεν αμφισβητείται) και οι επιτελείς των δύο φραξιών θα μετράνε τα «κουκιά» τους στη νέα κεντρική επιτροπή, για να δουν πόσο καλά δούλεψαν οι εκλογομάγειροί τους. Και τη Δευτέρα, όλοι μαζί θα συνεχίσουν να υπηρετούν τη μνημονιακή βαρβαρότητα, τα συμφέροντα της κεφαλαιοκρατίας.

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Τα 61 χρόνια του κλείνει τη Δευτέρα ο εξαφανισμένος, αλλά εκ των πάλαι ποτέ μεγάλων τροφοδοτών της στήλης, Γιώργος Αλογοσκούφης, ο και μουλαροτραγιάσκας ή γαϊδουρομπερές επονομαζόμενος. Ο οποίος γεννήθηκε ακριβώς την ημέρα που πέθαινε ο Δημήτριος Μάξιμος, πρώην πρωθυπουργός και διοικητής της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδας, που το όνομά του φέρει ο Λευκός Οίκος της ψωροκώσταινας. Αυτές τις εξαίσιες ιστορικές μνήμες κουβαλάει η 17η Οκτώβρη, μια αμιγώς γαλάζια μέρα αν σκεφτεί κανείς ή κανίς ότι συμπληρώνεται και από την ίδρυση της ΟΝΝΕΔ το 1974.

Και η επόμενη (18 Οκτώβρη) έχει το ιστορικό βάρος της, αφού το 1918 έφερνε στον μάταιο τούτο κόσμο τον γερά πακτωμένο σ' αυτόν επίτιμο (ένας είναι ο επίτιμος, που μετά την απώλεια Παττακού πάει για νέο πανελλήνιο ρεκόρ, αφού χτυπάει ήδη τα 98, κεκλεισμένα). Καθώς και τη Μελίνα Μερκούρη το 1920.

Ας κλείσουμε τα των ημερών με κάτι πιο σοβαρό: Ηταν 21 Οκτώβρη του 1952, όταν ο γενικός γραμματέας του ΚΚΕ Νίκος Ζαχαριάδης, μιλώντας από το βήμα του 19ου συνεδρίου του ΚΚΣΕ εν όψει των εκλογών που θα γίνονταν λίγο αργότερα στην Ελλάδα, διατύπωνε το ιστορικό σύνθημα «τι Πλαστήρας, τι Παπάγος, όλοι οι σκύλοι μια γενιά».

ΓΣΕΕ μέσα Πολυχρόνη...

Μπορεί κάποιοι να έχουν τον τρόπο ώστε να διάγουν βίο ανέγγιχτο από την κρίση (ποια Χάιντ ρε;), αλλά υπάρχουν συνάνθρωποί μας που υποφέρουν. Κι αυτό δεν μπορεί να μας αφήσει αδιάφορους, α, διάφορους, α, δια φόρους. Η στήλη απευθύνει έκκληση α' προς εκκλησία εκ Λυσία, και προς όσους δεν έχασαν ακόμη την ανθρωπιά τους και δεν περιορίζονται από κοντόφθαλμες περιχαρακώσεις, να βοηθήσουμε τον Πανίκα. Εν τούτω Πανίκα, τον απλό, δικό μας άνθρωπο, το εξαπτέρυγο, ψάλτη και αοιδό, το παιδί του λαού (άλλωστε είναι καταφανής η ομοιότητά του με τον Νίκο Ξανθόπουλο). «Είμαι σε άθλια κατάσταση. Είμαι άνεργος, ψάχνω για δουλίτσα (sic) για να τα φέρω βόλτα» δήλωσε ο πρώην νομάρχης Θεσσαλονίκης, λέγοντας ότι μετά την καθαίρεσή του από το πολιτικό αξίωμα και τη δικαστική περιπέτειά του, έχει καταστραφεί οικονομικά. «Η αλήθεια είναι πως δεν έχω μία. Εχω καταστραφεί. Με σέρνανε στα δικαστήρια χωρίς λόγο» λέει, φέρνοντας δάκρυα στα μάτια μας. Πόση αδικία στον κόσμο! Αφήστε δε που η επιδημία των λουκέτων χτύπησε και το μαγαζί του! «Πάνε και τα παπούτσια. Δεν έχουν πια η γιαγιά και ο παππούς 70-80 ευρώ για παπούτσια. Αστα να πάνε. Το έκλεισα το μαγαζί» είπε, φέρνοντας πλέον ποταμούς δακρύων σε όλες εμάς τις ευαίσθητες που βάζουμε πάνω απ' όλα τον άνθρωπο. Βέβαια, σε άλλο σημείο της συνέντευξής του αναφέρει πως παίρνει 2.000 ευρώ τον μήνα από συντάξεις (βουλευτική και ΤΕΒΕ) και 2.000 ευρώ από ενοίκια, ενώ δουλεύει και η γυναίκα του (πού τις βρίσκουν τις δουλειές ρε Πούτιν μου;). «Μπορεί να μετράτε 5.000 ευρώ (σ.σ. εδώ εμμέσως πλην σαφώς καταμαρτυρείται ότι η γυναίκα του παίρνει ένα χιλιάρικο, κάνοντάς μας να αναφωνήσουμε ξανά με χέρια υψωμένα «πού τις βρίσκουν τέτοιες δουλειές ρε Πούτιν μου;»), αλλά για να καλύψω τα χρέη πρέπει να παίρνω 10.000 ευρώ το μήνα» είπε, κάνοντάς τα δάκρυά μας λυγμούς, αφού κι εμείς τόσα χρειαζόμαστε και τον καταλαβαίνουμε απόλυτα.

«Ο χειρότερος αγράμματος είναι ο πολιτικά αγράμματος. Δεν ακούει τίποτα, δεν βλέπει τίποτα, δεν μετέχει στην πολιτική ζωή. Δεν δείχνει να γνωρίζει ότι το κόστος διαβίωσης, η τιμή των φασολιών, του αλευριού, του ενοικίου, των φαρμάκων, όλα βασίζονται σε πολιτικές αποφάσεις. Νιώθει ακόμη και περήφανος για την πολιτική του αμορφωσιά, φουσκώνει το στήθος και λέει πως μισεί την πολιτική. Δεν γνωρίζει ο ηλίθιος πως από την έλλειψη συμμετοχής του στα κοινά προέρχεται η ύπαρξη της πόρνης, το παρατημένο παιδί, ο κλέφτης και –χειρότερα απ' όλα- οι διεφθαρμένοι αξιωματούχοι, οι λακέδες των εκμεταλλευτριών πολυεθνικών εταιριών» (Bertolt Brecht).

Τελικά έπρεπε να του αφαιρέσουν το παράσημο ανδρείας για να πεθάνει. Τόσο απλό!

Κοκκινοσκουφίτσα

Δε θ' αποδώσει το συνταγματικό σόου

Οι μετοχές του Κατρούγκαλου στο χρηματιστήριο του μεγάρου Μαξίμου πρέπει να έχουν πιάσει limit down. Τους φόρτωσε τον Παραρά για την «επιτροπή διαλόγου» για τη συνταγματική αναθεώρηση κι αντί να γίνεται συζήτηση για τη «μεγάλη θεσμική πρωτοβουλία» της κυβέρνησης, όλοι συζητούσαν για το χουντικό παρελθόν του εν λόγω πρώην συμβούλου Επικρατείας και πρώην πανεπιστημιακού, για το οποίο πρώτος έκανε λόγο ο Θεοχάρης (κάποιος του το σφύριξε, προφανώς).

Ο Παραράς υποχρεώθηκε σε παραίτηση την επόμενη μέρα, όμως η ζημιά είχε γίνει. Οι Τσιπραίοι δεν μπόρεσαν ν' αντλήσουν ίχνος πολιτικής υπεραξίας από τη συγκρότηση της «Οργανωτικής Επιτροπής Διαλόγου για τη Συνταγματική Αναθεώρηση», η οποία απασχόλησε την επικαιρότητα μόνο για μια μέρα και μόνο απ' αφορμή το ζήτημα Παραρά.

Θα πρέπει πια να περιμένουν να οργανώσει καμιά φιέστα η εν λόγω επιτροπή, μπας και προσφέρει καμιά ανάσα στην κυβέρνηση. Αυτό, όμως, το κόβουμε εξαιρετικά χλομό. Το πολιτικό ενδιαφέρον έχει πέσει στα τάρταρα και μ' άδειο στομάχι κανένας δε θα έχει όρεξη να συμμετάσχει σε συνταγματικές φιέστες. Ειδικά όταν ξέρει ότι η γνώμη του δεν έχει καμιά σημασία και ότι τα πάντα θα κριθούν στη Βουλή. Στη σημερινή Βουλή και στην επόμενη.

Η επιτροπή που έφτιαξε ο Τσίπρας, βάζοντας επικεφαλής τον συριζαίο Σπουρδαλάκη και καταφέρνοντας να τραβήξει και δυο δεξιούς (τον Αγοραστό, ως πρόεδρο της Ενωσης Περιφερειών, και τον Μίχαλο, ως πρόεδρο της Κεντρικής Ενωσης Επιμελητηρίων), θα οργανώσει «θεματικές συζητήσεις και εκδηλώσεις διαβούλευσης σε όλους τους δήμους της χώρας, με τη συμμετοχή επιστημονικών και κοινωνικών φορέων, κινήσεων πολιτών και συλλογικοτήτων, αλλά και μεμονωμένων πολιτών», μετά θα οργανώσει «13 συνελεύσεις σε κάθε περιφέρεια της χώρας» και την άνοιξη του 2017 «θα συγκεντρώσει τα αποτελέσματα του διαλόγου και θα παραδώσει την έκθεσή της σε ειδική Επιστημονική Επιτροπή προς τελική επεξεργασία». Αυτή η δεύτερη επιτροπή θα επεξεργαστεί το υλικό και θα το παραδώσει στα κόμματα το φθινόπωρο του 2017, για να ξεκινήσει η κοινοβουλευτική διαδικασία σύμφωνα με όσα προβλέπει το άρθρο 110 του Συντάγματος.

Η αντιπολίτευση, φυσικά, δεν έχει καμιά διάθεση να διευκολύνει την κυβέρνηση με τη συμμετοχή των ανθρώπων της και των μηχανισμών που ελέγχει σ' αυτή τη διαδικασία. Οταν το θέμα θα φτάσει στη Βουλή (αν φτάσει και δεν έχουμε τίποτα εκλογές ενδιάμεσα), τότε θ' αρχίσει το πραγματικό πολιτικό παιχνίδι. Κανένα κόμμα μόνο του δεν μπορεί να κάνει συνταγματική αναθεώρηση. Το πολύ να περάσει μόνο την πρώτη φάση (151 ψήφοι). Στην επόμενη Βουλή, όμως, οι προς αναθεώρηση διατάξεις μπορούν ν' αποκτήσουν νέο περιεχόμενο μόνο αν ψηφιστούν από 180 βουλευτές.

Με τέτοια πλειοψηφία μόνο το τρίτο Μνημόνιο έχει ψηφιστεί ως τώρα. Δεν αποκλείεται να σχηματιστεί τέτοια πλειοψηφία για ορισμένες διατάξεις του Συντάγματος, όμως και η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ δεν πρόκειται να κάνουν τη χάρη στους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αν οι τελευταίοι δεν τους «δώσουν» κάποιες διατάξεις, όπως π.χ. το άρθρο 16 (ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων). Ετσι κι αλλιώς, όμως, κορυφαία ζητήματα αστικοδημοκρατικού εκσυγχρονισμού, όπως είναι ο διαχωρισμός της Εκκλησίας από το κράτος, δεν περνάνε ούτε από την κυβερνητική πλειοψηφία, διότι ο Καμμένος βάζει βέτο.

Η όλη διαδικασία θα εξελιχθεί σε προεκλογική αντιπαράθεση. Οι Τσιπραίοι θα προτείνουν διάφορα αστικοδημοκρατικά μέτρα, ξέροντας ότι δε θα τα δεχτούν οι άλλοι, σε μια προσπάθεια να εμφανιστούν ως μεγάλοι μεταρρυθμιστές που τους εμποδίζουν οι δυνάμεις της συντήρησης. Και τα κόμματα της μνημονιακής αντιπολίτευσης θα προσπαθούν να μηχανευτούν τρόπους για να μην επιτρέψουν στους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να βγουν από πάνω. Ο ίδιος ο Τσίπρας φρόντισε να δώσει τέτοιο χαρακτήρα στη διαδικασία, οργανώνοντας τον Ιούλη τη γνωστή φιέστα στο προαύλιο της Βουλής, για ν' αναφωνήσει το γνωστό: «Για πρώτη φορά η Δημοκρατία στην εξουσία», προσβάλλοντας έτσι ως μη δημοκρατικά τα άλλα αστικά κόμματα.

Εχουμε και άλλη φορά σημειώσει ότι, σε αντίθεση με τους κοινούς νόμους, τα συντάγματα έρχονται να ενσωματώσουν στην έννομη τάξη ενός κράτους αλλαγές που έχουν ήδη συντελεστεί. Ποιες είναι οι βασικές αλλαγές που έχουν συντελεστεί τα τελευταία χρόνια; Είναι το βάθεμα του αποικισμού της χώρας από τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, με βασικό εργαλείο τους το κρατικό χρέος και με όργανα όλες τις μνημονιακές κυβερνήσεις. Οπότε επανερχόμαστε στον κυνισμό με τον οποίο τοποθετήθηκε κάποια στιγμή ο συριζαίος αντιπρόεδρος της Βουλής Γ. Βαρεμένος: «Είναι σχετική η κυριαρχία της χώρας. Ενα μέρος της κυριαρχίας εκχωρήθηκε όταν η χώρα μπήκε στα Μνημόνια». Υπάρχει ανάγκη συνταγματικής κατοχύρωσης αυτού του νέου στάτους; Ουδείς το έχει ισχυριστεί, ουδείς το έχει ζητήσει, μολονότι δεν υπάρχει αντιπολίτευση που να μην έχει υποβάλει ένσταση αντισυνταγματικότητας κάθε που η κυβέρνηση προωθεί για ψήφιση με συνοπτικές διαδικασίες ένα μνημονιακό «πακέτο».

Μια χαρά το κουρελιάζουν το Σύνταγμα, χωρίς να χρειαστεί να το αναθεωρήσουν. Αλλωστε, το ίδιο το Σύνταγμα αναγνωρίζει ότι το κοινοτικό Δίκαιο υπερισχύει του εθνικού. Η Ζ' Αναθεωρητική Βουλή, με το Ψήφισμα της 6ης Απριλίου του 2001, προσέθεσε στο Σύνταγμα την εξής ερμηνευτική δήλωση: *«Το άρθρο 28 αποτελεί θεμέλιο για τη συμμετοχή της Χώρας στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης»*. Στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 28 διαβάζουμε: *«Οι γενικά παραδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου»*. Και στην τρίτη παράγραφο: *«Η Ελλάδα προβαίνει ελεύθερα, με νόμο που ψηφίζεται από την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, σε περιορισμούς ως προς την άσκηση της εθνικής κυριαρχίας της, εφόσον αυτό υπαγορεύεται από σπουδαίο εθνικό συμφέρον»*.

Πολλοί δε γνωρίζουν ότι όλα τα μνημονιακά μέτρα έχουν περιληφθεί με κοινοτική νομική ισχύ (λαμβάνονται στο πλαίσιο της λεγόμενης «διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος»). Ο αποικισμός, στην πιο αισχρή μορφή του, είναι κατοχυρωμένος στο σύνταγμα της αστικής Ελλάδας. Το μόνο που δεν μπορούν να κάνουν οι ιμπεριαλιστές είναι να καθορίσουν τη μορφή του πολιτεύματος. Αυτό, όμως, δεν το χρειάζονται. Δεν χρειάζεται να προσφύγουν στην πολιτική των κανονιοφόρων, όπως κατά τις πρώτες δεκαετίες του προηγούμενου αιώνα. Το κοινοβουλευτικό σύστημα τους προσφέρει τη δυνατότητα να βαθαίνουν τον αποικισμό, αφού η μία μετά την άλλη οι αστικές κυβερνήσεις υπογράφουν δανειακές συμβάσεις που συνοδεύονται από αλυσίδα νομοθετημάτων που μέχρι πριν από μερικά χρόνια έμοιαζαν να ανήκουν σε πρώιμες φάσεις του νεοελληνικού κράτους.

Πάντως, και οι συριζαίοι κατέβασαν λίγο τους τόνους, καθώς αντιλαμβάνονται πως για να πετύχει έστω και κατ' ελάχιστον η συνταγματική φιέστα δεν πρέπει να προκαλούν την αντιπολίτευση. Εκείνα τα περί «συντάγματος των πολιτών» και «νέων μορφών άμεσης δημοκρατίας» δεν ακούστηκαν αυτή τη φορά. Ούτε έβγαλαν μπροστά τον Κατρούγκαλο να μιλήσει «για την πλήρη επανεκκίνηση του πολιτικού συστήματος, για την 4η Ελληνική Δημοκρατία».

ΥΓ1. Πόσο γελοία μπορεί να γίνει μια ημιμαθής που ενδιαφέρεται μόνο για την προσωπική της προβολή; Οταν πρόκειται για τη Δούρου, δεν υπάρχει όριο. «Πρόκειται για μία πολύ σπουδαία πρωτοβουλία. Σπεύδω να ξεκαθαρίσω ότι δεν υποκαθιστά το άρθρο 110 του Συντάγματος», δήλωσε η περιφερειάρχισσα μετά τη φιέστα του Μαξίμου. Το άρθρο 110 του Συντάγματος ορίζει τις διαδικασίες μέσω των οποίων μπορούν να αναθεωρηθούν διατάξεις του (αποκλειστικά κοινοβουλευτικές, σε δύο διαδοχικές Βουλές, δηλαδή με μεσολάβηση εκλογών). Θα μπορούσε οποιοδήποτε σχήμα, όπως η εν λόγω επιτροπή, να υποκαταστήσει αυτές τις διαδικασίες; Οχι, φυσικά, όμως τα πολιτικά απολειφάδια νομίζουν ότι μπορούν να προσδώσουν... νέα διάσταση στα αυτονόητα.

ΥΓ2. Αγνοώντας τη ΝΔ, που έσπευσε να καταγγείλει τη συγκρότηση της επιτροπής, ο Πατούλης διαμαρτυρήθηκε επειδή ο Τσίπρας δεν τον έκανε μέλος! «Η απόφαση να μην συμμετέχουν εκπρόσωποι των Δήμων στην επιτροπή για την Συνταγματική Αναθεώρηση προκαλεί οργή αλλά και πολλά ερωτηματικά» δήλωσε. Και συμπλήρωσε με αυτοκρατορικό ύφος: «Τι φοβούνται; Γιατί θέλουν να μας φιμώσουν; Καμία κυβέρνηση δεν έχει δικαίωμα να γυρνάει την πλάτη στους δημοκρατικά εκλεγμένους εκπροσώπους των πολιτών. Προφανώς η φωνή μας ενοχλεί!».

ΥΓ3. Τον Βενιζέλο έδειξε ο Τσίπρας, μιλώντας στην προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση που έγινε στη Βουλή την περασμένη Δευτέρα, ως εμπνευστή του άρθρου 86 του ισχύοντος Συντάγματος, που εξασφαλίζει ασυλία (μέσω παραγραφής) στους διατελέσαντες μέλη κυβέρνησης. Οντως, ο Βενιζέλος ήταν ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ στη συνταγματική αναθεώρηση του 2001. Είχε, όμως, κι έναν συνεργάτη από τη ΝΔ (γιατί μόνο του το ΠΑΣΟΚ δεν μπορούσε να πιάσει την απαιτούμενη πλειοψηφία). Κι αυτός ο συνεργάτης ακούει στο όνομα Προκόπης Παυλόπουλος. Ναι, ο Πάκης, ο «πρόεδρος της καρδιάς» των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, όχι μόνο συνεργάστηκε στενά με τον Βενιζέλο για τη διαμόρφωση του εν λόγω άρθρου του Συντάγματος, αλλά το υπερασπίστηκε κιόλας ως πρόοδο έναντι της παλιότερης ρύθμισης, οσάκις τέθηκε τέτοιο ζήτημα. Το ξέρει, φυσικά, ο Τσίπρας, αλλά τι να κάνει, να τα χώσει και στον αγαπημένο του Πάκη;

Αποκαλύπτουμε την επιστολή του Επιτρόπου για το «Ελληνικό Γιαούρτι»

Όταν ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Βαγγέλης Αποστόλου έστησε «τρελό πανηγύρι» αναφερόμενος στην απαντητική επιστολή του επιτρόπου για την Υγεία και την Ασφάλεια των Τροφίμων, Βιτένις Αντριουκάιτις, δημοσιεύοντας επιλεγμένα αποσπάσματά της, τον καλέσαμε να δώσει στη δημοσιότητα το πλήρες κείμενο της επιστολής, αλλιώς θα το κάναμε εμείς.

Επειδή ο εύλογος χρόνος για τη δημοσίευση της επιστολής από τον υπουργό παρήλθε άπρακτος και επειδή πολλοί μας ζητούν να τη δημοσιεύσουμε (έμμεσα το ζήτησαν ακόμα και οι γαλακτοβιομήχανοι, όπως είδαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»), δίνουμε στη δημοσιότητα ολόκληρη την επιστολή Αντριουκάιτις (ο οποίος σημειώνει ότι απαντά και εκ μέρους του επιτρόπου Γεωργίας Φιλ Χόγκαν).

Ετσι, μπορεί ο καθένας να διαπιστώσει πόσο... ευνοϊκή για το ελληνικό γιαούρτι και την ελληνική κτηνοτροφία είναι η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να επιτρέψει, γιαούρτια που παράγονται στην Τσεχία ή οπουδήποτε αλλού, να χαρακτηρίζονται «γιαούρτι ελληνικού τύπου» ή «γιαούρτι ελληνικού στιλ» ή «γιαούρτι ελληνικής συνταγής».

Η επιστολή Andriukaitis προς Αποστόλου

Αγαπητέ Υπουργέ

Σας ευχαριστώ για την επιστολή σας της 4ης Ιούλη 2016 σχετικά με την ανακοίνωση της Τσεχίας με αριθμό 2015/169/CZ και σχετικά με τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στην πρόταση Νομοθεσίας για τις ονομασίες «Ελληνικό Γιαούρτι» και «Γιαούρτι Ελληνικού Τύπου», «Γιαούρτι Ελληνικού Στιλ». Απαντώ και εκ μέρους του Επιτρόπου Φιλ Χόγκαν στον οποίο στάλθηκε παρόμοια επιστολή.

Στην επιστολή εκφράζετε σοβαρές επιφυλάξεις για τη χρήση και των δύο ονομασιών, «Ελληνικό Γιαούρτι» και «Γιαούρτι Ελληνικού Τύπου» ή «Γιαούρτι Ελληνικού Στιλ», όπως προβλέπονται στο σχέδιο της Τσεχικής Νομοθεσίας.

Η Επιτροπή εκτίμησε προσεκτικά την κατάσταση και κατέληξε στα εξής συμπεράσματα:

Η ονομασία «Ελληνικό Γιαούρτι», μεταξύ άλλων εννοιών (απλό γιαούρτι με παχιά και κρεμώδη υφή λόγω των ιδιαίτερων μεθόδων παρασκευής), μελετήθηκε γενικότερα και είναι αποδεκτή ως ένδειξη προέλευσης (γιαούρτι που προέρχεται από την Ελλάδα).

Αποτελεί θεμελιώδη προϋπόθεση του Κανονισμού 1169/2011 σε ό,τι αφορά τις διατάξεις τις σχετικές με τις πληροφορίες προς τους καταναλωτές για τα τρόφιμα, ότι οι πληροφορίες για τα τρόφιμα δεν πρέπει να είναι παραπλανητικές, όσον αφορά τα χαρακτηριστικά του τροφίμου και ιδιαίτερα την ταυτότητά του και όσον αφορά τη χώρα καταγωγής ή τον τόπο προέλευσής του. Αυτός ο Κανονισμός αποτελεί τη βάση για την εξασφάλιση ενός υψηλού επιπέδου προστασίας του καταναλωτή και ακόμη παίρνει υπόψη την ανάγκη να προστατεύονται τα νόμιμα συμφέροντα των παραγωγών. Συγκεκριμένα, η χρήση του όρου «Ελληνικό Γιαούρτι» για προϊόντα που παράγονται εκτός Ελλάδας θα εξαπατούσε τους καταναλωτές και θα δημιουργούσε αθέμιτο ανταγωνισμό στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ενωσης.

Επιπλέον, το να ονομάζεται ως «Ελληνικό Γιαούρτι» γιαούρτι που δεν προέρχεται από την Ελλάδα και να αποκαλύπτεται ο αληθινός τόπος παραγωγής του στην ετικέτα (π.χ. παράγεται στη Χ χώρα που είναι άλλη από την Ελλάδα), δεν είναι αρκετό για να αποφευχθεί ή να επανορθωθεί ο παραπλανητικός χαρακτήρας της ονομασίας «Ελληνικό Γιαούρτι» αναφορικά με τη χώρα προέλευσης.

Εν τέλει, πρέπει να αποφευχθεί η νομιμοποίηση εμπορικών πρακτικών που για να τραβήξουν την προσοχή των καταναλωτών χρησιμοποιούν όρους με εμπορική δύναμη, οι οποίοι ενδεχομένως παραπλανούν τους καταναλωτές.

Οσον αφορά άλλες ονομασίες, όπως «Γιαούρτι Ελληνικού Τύπου» ή «Γιαούρτι Ελληνικού Στιλ» ή «Γιαούρτι Ελληνικής Συνταγής», η Επιτροπή εκτιμά ότι αυτές μπορούν να γίνουν αποδεκτές, ώστε να υποδεικνύουν ότι τα γιαούρτια έχουν παχιά και κρεμώδη υφή λόγω των ιδιαίτερων μεθόδων παραγωγής τους. Το ενδεχόμενο να παραπλανήσουν τους καταναλωτές πρέπει να εκτιμηθεί για κάθε περίπτωση ξεχωριστά, παίρνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά των προϊόντων, όπως επίσης και την παρουσίαση (π.χ. με εικόνες) και άλλες επιπλέον πληροφορίες που δίνονται στην ετικέτα των τροφίμων.

Αναφερόμενος στην ανάλυση που προηγήθηκε, θα ήθελα να σας διαβεβαιώσω ότι η Επιτροπή προτίθεται να συνεισφέρει σε μια λύση για την ονομασία «Ελληνικό Γιαούρτι», όπως περιλαμβάνεται στην πρόταση Νομοθεσίας που κοινοποιήθηκε από τις Τσεχικές Αρχές.

Δικός σας

Vytenis Andriukaitis

Πολιτικά υπεύθυνοι δεν υπάρχουν;

Τα στοιχεία των εργαστηριακών πραγματογνωμοσυνών των αστυνομικών εργαστηρίων επιβεβαίωσαν αυτό που από την πρώτη στιγμή αντιλήφθηκε καθένας που έχει και την παραμικρή επαφή με ταχύπλοα σκάφη: δεν οδηγούσε ο Θρασύβουλος Λυκουρέζος το σκάφος «Duente» που διεμβόλισε τη λάντζα λίγο έξω από την Αίγινα, σκοτώνοντας τέσσερις ανθρώπους και τραυματίζοντας περισσότερους.

Είναι φως φανάρι ότι υπήρξε συγκάλυψη με τη συμμετοχή των λιμενόμπατσων, στην Αίγινα και τον Πειραιά. Ας πάψει, όμως, ο Θ. Δρίτσας να παριστάνει τον πολιτικά ανεύθυνο. Αυτός είναι πολιτικός προϊστάμενος των λιμενόμπατσων και όφειλε από την πρώτη στιγμή να τους ελέγξει (με τους τρόπους που του παρέχει ο νόμος) και όχι να οχυρώνεται ακόμα και σήμερα πίσω από την «ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης» και το «απόρρητο της δικογραφίας». Το ότι συγκαλύφθηκαν οι ευθύνες κάποιων ήταν φανερό από την αρχή. Μην κάνει τον χαζό ο Δρίτσας. Ξέρει πολύ καλά ότι ένας ογδοντάχρονος με προβλήματα υγείας δε θα μπορούσε να οδηγεί ένα ταχύπλοο που πήγαινε με περισσότερους από 20 κόμβους, να κόψει στη μέση ένα άλλο σκάφος, να προσγειωθεί στη θάλασσα από το άλμα που αναγκαστικά έκανε το σκάφος του, και μετά να επιβιβαστεί με την ησυχία του σ' ένα άλλο σκάφος και να φύγει. Αυτά τα κάνουν οι κασκαντέρ του Χόλιγουντ, όχι ένας ηλικιωμένος.

Ολόκληρος ο ΟΤΕ στα γερμανικά αρπακτικά

Σαββατιάτικα, μπας και περάσει στη ζούλα, δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ (3236Β'/8.10.2016) η υπ' αριθμ. 258/7.10.2016 Απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής Αναδιαρθρώσεων και Αποκρατικοποιήσεων (υπογράφουν οι υπουργοί Γ. Σταθάκης, Γ. Κατρούγκαλος, Π. Σκουρλέτης, Τρ. Αλεξιάδης ως α.α. του Τσακαλώτου, Χρ. Σπίρτζης), με τίτλο «Τροποποίηση της από 14.5.2008 Συμφωνίας Μετόχων μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της Deutsche Telecom A.G.». Η Απόφαση επικαλείται το τρίτο Μνημόνιο (Ν. 4336/2015) και την Απόφαση του ΚΥΣΟΙΠ με την οποία εγκρίθηκε το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα του ΤΑΙΠΕΔ. Με εισήγηση του αναπληρωτή υπουργού Οικονομικών που αναπληρώνει τον υπουργό Οικονομικών αποφάσισε «την αποδοχή και έγκριση του συνημμένου σχεδίου τροποποίησης της Συμφωνίας Μετόχων (Shareholders Agreement) μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της Deutsche Telecom A.G.» και «την παροχή εξουσιοδότησης στον Υπουργό Οικονομικών να υπογράψει ως εκπρόσωπος του Ελληνικού Δημοσίου την εν λόγω τροποποιητική Σύμβαση».

Η συνημμένη στην Απόφαση σύμβαση δεν υπάρχει στο ΦΕΚ για να ξέρουμε τι ακριβώς περιλαμβάνει, σίγουρα όμως πέρασε στο ΤΑΙΠΕΔ το υπόλοιπο του ποσοστού που έχει το Δημόσιο στον ΟΤΕ, για να το πουλήσει στη συνέχεια το ΤΑΙΠΕΔ στο γερμανικό μονοπώλιο. Το μόνο που δεν ξέρουμε είναι αν το Δημόσιο πούλησε ολόκληρο το 6% που κατείχε ή μόνο το 5% (ένα 4% κατέχει το ΙΚΑ).

Ηταν κι αυτό ένα από τα προαπαιτούμενα που έπρεπε να εκπληρώσει η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ για να κλείσει η περιβόητη πρώτη αξιολόγηση. Το γεγονός ότι την Απόφαση υπογράφουν και οι Σκουρλέτης-Σπίρτζης, δύο από τους τρεις υπουργούς που υποτίθεται ότι σαμποτάρουν τις ιδιωτικοποιήσεις (ο τρίτος, ο Δρίτσας δεν είχε συναρμοδιότητα σ' αυτή την ιδιωτικοποίηση), αποτελεί μια ακόμα ένδειξη του κακόγουστου θεάτρου που παίζουν ορισμένοι συριζαίοι. Το γεγονός, όμως, ότι η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ πουλάει και το ελάχιστο ποσοστό που είχε το ελληνικό κράτος στον ΟΤΕ, ενώ μέχρι να γίνει κυβέρνηση «δεσμευόταν» ότι θα αναγκάσει τη DT να μειώσει το ποσοστό της υπέρ του ελληνικού κράτους, είναι δηλωτικό του τι πρόκειται να γίνει και με όλα τα υπόλοιπα περιουσιακά στοιχεία του ελληνικού κράτους, που σύμφωνα με την προπαγάνδα του ΣΥΡΙΖΑ δε θα ξεπουληθούν αλλά θα... αξιοποιηθούν.

Νέα περίοδος βιντεοπροβολών

Η ΤΡΙΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΤΡ ΝΤΟΒΖΕΝΚΟ

Ο ουκρανικής καταγωγής Αλεξάντρ Πέτροβιτς Ντοβζένκο (1894-1956) υπήρξε δάσκαλος, σοβιετικός διπλωμάτης, ζωγράφος, πολεμικός ανταποκριτής, σεναριογράφος, σκηνοθέτης, παραγωγός ταινιών και μυθιστοριογράφος. Στα είκοσι χρόνια της κινηματογραφικής πορείας του, ο Ντοβζένκο σκηνοθέτησε επτά ταινίες που ήταν αρκετές για να συγκαταλεχθεί ανάμεσα στους κορυφαίους σοβιετικούς πρωτοπόρους του σινεμά, μαζί με τους Αϊζενστάιν, Βερτόφ και Πουντόβκιν, κι αυτό παρότι το έργο του είναι στην πραγματικότητα παραγκωνισμένο, αν όχι υποτιμημένο, ιδίως στη Δύση.

Η στράτευση του Ντοβζένκο στη σοβιετική επανάσταση δεν ήταν απλώς πολιτική, αλλά ριζοσπαστικά αισθητική. Οι ταινίες του καθιστούν ψευδεπίγραφη την αντίφαση μεταξύ πολιτικής προπαγάνδας και καλλιτεχνικής πρωτοπορίας. Ο γάλλος κριτικός Μπαρτελεμί Αμενγκουάλ, έγραψε κάποτε σε ένα βιβλίο του για τον Ντοβζένκο: *«Οι σπουδαίες ταινίες του σοβιετικού σινεμά τεκμηριώνουν, στο μεγαλύτερο μέρος τους, τη δικαιοσύνη του σοσιαλισμού. Οι ταινίες του Ντοβζένκο μας πείθουν πρώτα για την ομορφιά του».* Τα βουβά, ποιητικά φιλμικά πειράματα του Ντοβζένκο, που ενέπνευσαν μεταξύ άλλων τον μεγάλο θαυμασμό του συναδέλφου του Σεργκέι Αϊζενστάιν, συνέβαλαν καθοριστικά στην ανάπτυξη των σοβιετικών θεωριών του μοντάζ. Εγκαταλείποντας την πεπατημένη και τυποποιημένη συναρμολόγηση των εικόνων, ο Ντοβζένκο συνδέει τα πολυεπίπεδα, έτοιμα να εκραγούν πλάνα του με ρυθμικές αντιστίξεις κι αναπάντεχα άλματα, οδηγώντας το συντακτικό των λυρικών εικόνων του σε εκφραστικό και συγκινησιακό παροξυσμό.

Η γνωστή ως τριλογία του πολέμου (*Σβενιγκόρα, Οπλοστάσιο, Γη*) πραγματεύεται την περίοδο του Α' Παγκόσμιου Πολέμου και τη μεταμόρφωση της Ουκρανίας από μια κτηνοτροφική, φεουδαρχική κοινωνία σε βιομηχανικό σοσιαλιστικό κράτος. **Οι προβολές αρχίζουν στις 8:30μμ και μετά το τέλος τους ακολουθεί συζήτηση.**

Η είσοδος είναι -όπως πάντοτε- ελεύθερη.

~Παρασκευή 21/10/2016~

ΓΗ

(Zemlya, ΕΣΣΔ, 1930, 79')

Σκηνοθεσία, Σενάριο, Μοντάζ: Αλεξάντρ Ντοβζένκο

Φωτογραφία: Ντανίλο Ντεμούτσκι

Ερμηνείες: Σεμέν Σβασένκο, Στεπάν Σκουράτ, Γιούλια Σόντσεβα, Γελένα Μαξίμοβα, Βλαντίμιρ Μιχαΐλοφ, Μίκολα Ναντέμσκι, Πέτρο Μάσοχα

Παραγωγή: VUFKU

Τελευταίο μέρος της Τριλογίας του Πολέμου και θεωρούμενη ως το κορυφαίο αριστούργημα του Ντοβζένκο, η Γη πραγματεύεται τη διαδικασία της κολεκτιβοποίησης και της εκμηχάνισης της αγροτικής παραγωγής στην Ουκρανία. Ο Ντοβζένκο έγραψε το σενάριο το 1929, απαντώντας στις εξελίξεις της κολεκτιβοποίησης που ξεκινούσε τότε σε μικρά χωριά της Ουκρανίας, την οποία ο ίδιος χαρακτήρισε ως «μια περίοδο όχι μόνο οικονομικής, αλλά και πνευματικής μεταμόρφωσης ολόκληρου του λαού». Στη Γη, ο Ντοβζένκο εστιάζει λιγότερο στις καινοτομίες του μοντάζ και τελειοποιεί την πληρότητα και υποβλητικότητα των πλάνων του. Ενα φιλοσοφικό ποίημα για τη σχέση του ανθρώπου με τη φύση, για τον κύκλο της ζωής και του θανάτου, η ταινία συγκλόνισε τόσο τον σοβιετικό όσο και τον δυτικό κόσμο με την εικαστική της δύναμη, προκαλώντας ταυτόχρονα εντός της ΕΣΣΔ έντονα αρνητική κριτική από τις στήλες των εφημερίδων και συζητήσεις για το αν ανταποκρίνεται στη γενική γραμμή της σοβιετικής εξουσίας ως προς την κολεκτιβοποίηση, που οδήγησαν τον Ντοβζένκο να τη μοντάρει ξανά και ξανά. Το 1958, στην Παγκόσμια Εκθεση Βρυξελλών, η Γη ψηφίστηκε από 117 ιστορικούς του κινηματογράφου ως μία από τις δώδεκα καλύτερες ταινίες όλων των εποχών.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Μαρινάκης vs Μελισσανίδη

Εκτός από την κόντρα για τον έλεγχο του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, Μαρινάκης και Μελισσανίδης κοντράρονται και για τη χορηγία του πρωταθλήματος της Super League. Τη βδομάδα που πέρασε, άνοιξαν οι προσφορές της ALTER EGO (Μαρινάκης) και του ΟΠΑΠ (Μελισσανίδης) και από τις «διαρροές» για το ύψος κάθε προσφοράς προκύπτει ότι ο ερυθρόλευκος πρόεδρος έχει το πλεονέκτημα.

Η ALTER EGO έχει κάνει διετή πρόταση και προσφέρει 2.000.000 ευρώ για τον πρώτο χρόνο και 2.500.000 ευρώ για τον δεύτερο. Ο ΟΠΑΠ έχει καταθέσει πρόταση για τέσσερα χρόνια (2+2 με δικό του αποκλειστικό δικαίωμα ανανέωσης), προσφέροντας 1.275.000 ευρώ τον πρώτο χρόνο, 2.000.000 ευρώ τον δεύτερο, 2.500.000 ευρώ τον τρίτο και 3.000.000 ευρώ τον τέταρτο χρόνο και μια «παραλλαγή» της συγκεκριμένης προσφοράς για κλειστό τετραετές συμβόλαιο με οικονομικές απολαβές 7.250.000 ευρώ.

Παρά τη φαινομενική υπεροχή της ερυθρόλευκης εταιρίας, η πλειοψηφία όσων δραστηριοποιούνται στο χώρο του marketing και των χορηγιών θα επιχειρηματολογούσε υπέρ του ΟΠΑΠ. Αφενός γιατί εξασφαλίζει κλειστό συμβόλαιο διπλάσιας χρονικής διάρκειας -και αυτή είναι μια πολύ σημαντική παράμετρος σε εποχή οικονομικής κρίσης- και αφετέρου γιατί η φερεγγυότητα του ΟΠΑΠ είναι μεγαλύτερη από αυτή μιας εταιρίας που έχει σαν ναυαρχίδα της μια τηλεοπτική άδεια που αγοράστηκε πολύ πάνω από την προβλεπόμενη αξία της. Για να κάνουμε όμως την πρόβλεψή μας θα λάβουμε υπόψη δυο ακόμη παραμέτρους.

Η πρώτη αφορά τη λογική της αρπαχτής που κυριαρχεί στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Οι «ανιδιοτελείς εργάτες» που διοικούν τις ομάδες δε φημίζονται για την ικανότητα του μακροχρόνιου σχεδιασμού, αλλά διαπνέονται από αυτό που αποδίδει η λαϊκή ρήση «κάλλιο πέντε και στο χέρι παρά δέκα και καρτέρι». Η δεύτερη αφορά την ουσία της πρότασης του ΟΠΑΠ, που είναι μικρότερη από αυτή που απέρριψε σχετικά πρόσφατα η Super Laegue και συνεπώς δύσκολα θα μπορούσε να δεχτεί κάτι λιγότερο τώρα.

Ολα δείχνουν ότι ο Μαρινάκης είναι πολύ κοντά σε μια νίκη επί του Μελισσανίδη, η οποία είναι ξεκάθαρη όσον αφορά την επικοινωνιακή της διάσταση, ενώ όσον αφορά την επιχειρηματική διάσταση υπάρχουν αμφιβολίες για το αν πραγματικά ενδιαφέρεται ο ΟΠΑΠ για τη συγκεκριμένη μπίζνα. Η απόφαση της Super League αναμένεται τις επόμενες μέρες, αφού το συμβούλιο για την τελική επιλογή, σύμφωνα με τα όσα διέρρευσαν, θα γίνει διά περιφοράς και όχι με τη φυσική παρουσία των εκπροσώπων των ομάδων.

Ολα τριγύρω αλλάζουνε κι όλα τα ίδια μένουν

Η απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου της ΕΠΟ να κάνει δεκτή την προσφυγή του Βίκτορα Μητρόπουλου, να αναβάλει τις προγραμματισμένες για τις 26 Οκτώβρη εκλογές και να ορίσει προσωρινή διοίκηση για τους επόμενους δυο μήνες, ανέτρεψε τα δεδομένα και έκανε ακόμη μεγαλύτερο το αλαλούμ που επικρατεί στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Το ανώτατο θεσμοθετημένο δικαιοδοτικό όργανο του ποδοσφαίρου με την απόφασή του αλλάζει τον τρόπο εκλογής της διοίκησης της ΕΠΟ, αφού οι εκλογές πρέπει να γίνουν (αν και όποτε γίνουν) με βάση το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο και όχι με βάση το καταστατικό της ΕΠΟ, το οποίο δεν έχει εναρμονιστεί με αυτά που προβλέπονται από τη νομοθεσία, στο όνομα του αυτοδιοίκητου του ποδοσφαίρου.

Πριν σχολιάσουμε τις εξελίξεις, θα πρέπει να αναφέρουμε ότι σύμφωνα με το νόμο, που δεν επιθυμούν να εφαρμόσουν ούτε η σημερινή διοίκηση ούτε -πολύ περισσότερο- η αντιπολίτευση στην ΕΠΟ, η εκλογή της νέας διοίκησης θα πρέπει να γίνει από ειδικό εκλεκτορικό σώμα που θα προκύψει με βάση την αρχή «ένας εκλέκτορας για κάθε 10 σωματεία». Αυτό σημαίνει ότι αυξάνεται σημαντικά ο αριθμός αυτών που θα ψηφίσουν, ότι ο αριθμός των ψήφων της κάθε τοπικής ΕΠΣ θα είναι διαφορετικός (με βάση το καταστατικό της ΕΠΟ κάθε τοπική ΕΠΣ έχει τρεις ψήφους), γεγονός που δυσκολεύει τα παζάρια και τα εκλογικά «μαγειρέματα».

Τονίσαμε σε προηγούμενα φύλλα ότι η σημερινή διοίκηση της ΕΠΟ, παρά τη δύσκολη θέση στην οποία βρίσκεται, δε θα καταθέσει τα όπλα και θα προσπαθήσει μέχρι και την τελευταία στιγμή να ανατρέψει την εις βάρος της κατάσταση. Αν κρίνουμε από τις αντιδράσεις του Κοντονή και της αντιπολίτευσης για την απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου, μετά από πολύ καιρό ο Γκιρτζίκης και η παρέα του πέτυχαν μια σημαντική νίκη, αφού μέχρι τη διεξαγωγή των εκλογών παραμένουν στο παιχνίδι. Μια ακόμη παράμετρος που συνηγορεί στην άποψη ότι η συγκεκριμένη απόφαση είναι υπέρ της διοίκησης της ΕΠΟ είναι ότι η απόφαση, σύμφωνα με όλα τα δημοσιεύματα, είναι με πλειοψηφία 5-2. Υπέρ της προσφυγής Μητρόπουλου ψήφισαν οι τρεις τακτικοί δικαστές και οι δυο εκπρόσωποι της διοίκησης της ΕΠΟ, οι οποίοι -όπως είναι λογικό- ακολούθησαν τις εντολές που πήραν.

Ας δούμε όμως πως έχουν διαμορφωθεί τα δεδομένα. Το πρώτο συμπέρασμα που μπορούμε να βγάλουμε είναι ότι η αντιπολίτευση είχε καταφέρει να αλλάξει τους συσχετισμούς και ήταν έτοιμη να κερδίσει τις εκλογές και γι' αυτό στην προσφυγή της (δεν εκδικάστηκε, από τη στιγμή που έγινε δεκτή η προσφυγή Μητρόπουλου, που είχε κατατεθεί νωρίτερα) δε ζητούσε αναβολή των εκλογών και του συστήματος εκλογής, αλλά διορισμό προσωρινής διοίκησης. Στόχος της ήταν να έχει δικούς της ανθρώπους στη διοίκηση της ομοσπονδίας το κρίσιμο διάστημα πριν τις εκλογές και να διασφαλίσει ότι δε θα υπάρξουν «απρόοπτα». Η αναβολή των εκλογών και κυρίως η αλλαγή του τρόπου εκλογής της διοίκησης, ανατρέπει τους σχεδιασμούς της και αφήνει όλα τα ενδεχόμενα ανοιχτά, αφού κανείς δεν ξέρει ποια θα είναι η τελική απόφαση ΦΙΦΑ/ΟΥΕΦΑ για το ελληνικό ποδόσφαιρο. Σε απλά ελληνικά τους πήραν την μπουκιά από το στόμα.

Το δεύτερο συμπέρασμα είναι ότι ο Κοντονής δείχνει να παίρνει αποστάσεις από την αντιπολίτευση, αφού στην ανακοίνωσή του προς ΦΙΦΑ/ΟΥΕΦΑ τονίζει ότι «μόνο η επιτροπεία με προσωρινή διοίκηση μακράς πνοής, που οι ίδιες θα διορίσουν, μπορεί να δημιουργήσει συνθήκες υγιούς δραστηριότητας και επιχειρηματικότητας στο ελληνικό ερασιτεχνικό και επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Τώρα είναι η ώρα να το συνειδητοποιήσουν και να το πράξουν». Το πλέον πιθανό είναι ότι αφενός δε θέλει να χρεωθεί τις δολοπλοκίες και τις συμμαχίες που έκαναν τα στελέχη της αντιπολίτευσης για να αλλάξουν τους συσχετισμούς και αφετέρου δε θέλει να υπάρχει μια ισχυρή διοίκηση στην ΕΠΟ, γιατί ο ίδιος θα χάσει το ρόλο του «ενδιαμέσου» ανάμεσα στην ελληνική και τις διεθνείς ομοσπονδίες.

Το τρίτο συμπέρασμα είναι ότι ο Κοντονής έχει υπογράψει λευκή επιταγή σε ΦΙΦΑ/ΟΥΕΦΑ και τους έχει παραχωρήσει τα κλειδιά του ελληνικού ποδοσφαίρου. Η απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου σε απλά ελληνικά λέει ότι ο νόμος είναι υπεράνω του καταστατικού της ΕΠΟ. Ο Κοντονής, αντί να ταχθεί υπέρ αυτής της απόφασης, επί της ουσίας την καταγγέλλει και ζητάει από ΦΙΦΑ/ΟΥΕΦΑ να επέμβουν, παρά το γεγονός ότι δεν υπάρχει κίνδυνος για ποδοσφαιρικό Grexit, αφού την απόφαση πήρε το ανώτατο θεσμοθετημένο δικαιοδοτικό όργανο του ποδοσφαίρου και την αποδέχεται η διοίκηση της ΕΠΟ. Ας πάψουν λοιπόν τα «παπαγαλάκια» να του πλέκουν το εγκώμιο του μεγάλου οραματιστή που θέλει να εξυγιάνει το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο.

Εν αναμονή των εξελίξεων, που ως φαίνεται θα έχουν μεγάλο ενδιαφέρον, κλείνουμε με το στίχο «όλα τριγύρω αλλάζουνε κι όλα τα ίδια μένουν» από τον «Υδροχόο» του Νίκου Παπάζογλου

Τα μέλη των θρυλικών Pink Ployd επανενώνονται με στόχο να υποστηρίξουν το «Πλοίο των Γυναικών για την Γάζα» που υπέστη πειρατεία από τις ισραηλινές δυνάμεις ενώ προσπαθούσε να φτάσει στη Λωρίδα της Γάζας. Στην επίσημη ιστοσελίδα του γκρουπ αναγγέλλουν την επανένωσή τους για να εκφράσουν την υποστήριξή τους στις ακτιβίστριες που συνελήφθησαν από τις ισραηλινές αρχές, ενώ στο twitter ο Ρότζερ Γουότερς τόνισε ότι στέκεται στο πλευρό των Παλαιστινίων που ζουν στη Λωρίδα της Γάζας.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΠΑΡΚ ΤΣΑΝ ΓΟΥΚ

Η υπηρέτρια

Ο διάσημος κορεάτης σκηνοθέτης (The old boy, Δίψα, Stoker) επιστρέφει, διασκευάζοντας το ομότιτλο έργο της ουαλής Σάρα Γουότερς (συγγραφέας πολλών best sellers). Ο Παρκ Τσαν Γουκ τοποθετεί την ιστορία στην δεκαετία του 1930, κατά τη διάρκεια της ιαπωνικής κατοχής (η συγγραφέας την τοποθετούσε στο 19ο αι.), γιατί έτσι θεωρεί ότι η πίεση που ασκείται στους χαρακτήρες είναι σαφώς μεγαλύτερη και πιο πολύπλοκη.

Η Σούκι προσλαμβάνεται ως υπηρέτρια στο σπίτι μιας γιαπωνέζας κληρονόμου, της Χιντέκο, που ζει μια μοναχική ζωή σε ένα μεγάλο κτήμα στην ύπαιθρο, με τον αυταρχικό της θείο. Η υπηρέτρια έχει ένα μυστικό. Είναι μία πορτοφολού που έχει προσληφθεί από έναν απατεώνα, με στόχο να αποπλανήσει την κληρονόμο, να της κλέψουν την περιουσία και τέλος να την κλείσουν στο τρελοκομείο. Ολα φαίνονται να πηγαίνουν κατά το σχέδιο, μέχρις ότου μεταξύ της Σούκι και της Χιντέκο αναπτύσσεται μια ιδιαίτερη ερωτική σχέση.

Η πάντα αναγνωρίσιμη γραφή του κορεάτη σκηνοθέτη παίζει κι εδώ τον πρωταγωνιστικό ρόλο. Ο Παρκ Τσαν Γουκ, αν μη τι άλλο, ξέρει πώς να αφηγηθεί μια ιστορία.

ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΜΟΥΝΤΖΙΟΥ

Η αποφοίτηση

Ο Ρομέο, ένας επαρχιακός γιατρός, ετοιμάζει την κόρη του για να σπουδάσει στο Λονδίνο. Η κόρη, πολύ καλή μαθήτρια, δε θα δυσκολευτεί καθόλου να περάσει τις εξετάσεις. Μια μέρα πριν όμως, ένα ατύχημα θα αλλάξει τα σχέδια του πατέρα και της κόρης. Ο Ρομέο βρίσκει διάφορους τρόπους να βοηθήσει το παιδί του, όλοι όμως οι τρόποι είναι μακριά από τις ηθικές αρχές που διδάσκει και που κι ο ίδιος πιστεύει.

Η σύγχρονη Ρουμανία στο μικροσκόπιο. Σινεμά χαρακτήρων και κοινωνικού ρεαλισμού για ακόμα μια φορά από τον ρουμάνο Μουντζίου (4 μήνες, 3 εβδομάδες, 2 μέρες), που κέρδισε και το Βραβείο Σκηνοθεσίας στο τελευταίο Φεστιβάλ των Καννών.

ΒΑΣΙΛΗ ΒΑΦΕΑ

Ρισάλτο

Επειτα από κάμποσα χρόνια απουσίας από τα κινηματογραφικά δρώμενα, ο Βασίλης Βαφέας μας καλεί σε έναν πολύ προσωπικό κόσμο. Ο ήρωάς του, ο Αρης, είναι ένας νεαρός, που προσπαθεί να ορθοποδήσει ανάμεσα στην ασφυξία της οικογένειάς του, την κενότητα της δουλειάς του -ασχολείται με το χώρο του θεάματος, όπου δόξα και χρήμα είναι ο μόνος στόχος. Ταυτόχρονα, πραξικόπημα συμβαίνει στη χώρα. Ο Αρης στρέφεται προς τον έρωτα, αλλά και αυτός τον προδίδει. Τελικά θα αποφασίσει να ζητήσει λύτρωση στη θάλασσα.

Dixi et salvavi animam meam

Ο αφέντης τροχίζει το σπαθί του στο λυγισμένο σβέρκο του φτωχού (τουρκικό λαϊκό ρητό)

Ανά μπάσα στιγμή και ώρα
Φυσάει πνιχτός άνεμος
Βάζουμε βάσεις γενικώς
σε πλάτος και μήκος
όμορφος κόσμος ηθικός
και εις το βάθος κήπος
(Μάριος Ποντίκας, 1977)

Αυτοί που καταχαίρονται
δεν ζουν απ' τις εξάρες αίμα σα βδέλες το ρουφάν
και ρίχνουνε σφαλιάρες

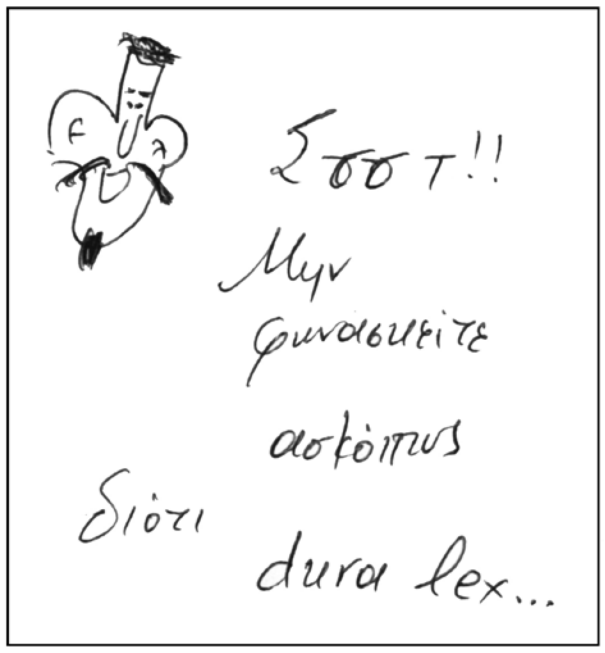

Ριχάρδος ο Γεροντοκάρδος

➤ Αυτός ο Ρουσσός τίνος είνι; (Η Κουλς τον ανιέφερε;).

➤ Παίρνω αμπάριζα και βγαίνω.

➤ Λοιπόν, δεν ήταν απλά «γερμανικά στρατεύματα» (tanea.gr, 12/10/2016) αυτά που έφυγαν από την Αθήνα αλλά γερμανικά ΝΑΖΙΣΤΙΚΑ στρατεύματα. Και, φυσικά, δεν περίμενε κανείς από τον Καμινοδήμαρχο να κάνει αναφορά στο ΕΑΜ ή τον ΕΛΑΣ.

➤ Τα μονόλιρα, πεντόλιρα και πούντα, ο καπιτάλας που τα 'χει στην πούγκα.

➤ Αν είσαι κι αν δεν είσαι του Δρακουμέλ παιδίν, εγώ σ' έχω χεσμένον κι ας κάμω φυλακήν.

➤ Υποδόσεις (όπως υπόθετο, υποδιεύθυνση, υπομανία...).

➤ 83% των ερωτηθέντων είναι απαισιόδοξοι για την πορεία των «προσωπικών τους οικονομικών» (έρευνα ALCO για ΕΒΕΑ, λέγε τον Μίχαλο). Επείγει, δηλαδή, η αλλαγή διαχειριστή;

➤ Κίνημα Δεν έχω - Δεν έχω Να πληρώσω - Να πληρώσω.

➤ Δε μας ...έζεις κι εσύ, με την καρέτα-καρέτα σου!

➤ Γιαννάκης ο... βομβιστής («Βόμβες Στουρνάρα στη Βουλή για τον Βαρουφάκη» - tovima.gr, 11/10/2016).

➤ «Τυχόν αύξηση του ορίου ηλικίας των δικαστικών λειτουργών και μάλιστα με μη σύννομο τρόπο θα λειτουργήσει χωρίς καμία αμφιβολία ως προπομπός για όλους τους εργαζόμενους...» - Ενωση Δικαστών και Εισαγγελέων. Λογίζουν τους εαυτούς τους ως έχοντες σχέση με την εργαζόμενη (και άνεργη) κοινωνία οι εφαρμογείς της αστικής δικαιοσύνης;

➤ Ο κυρ-Μπενουά Κερέ (μέλος του Εκτελεστικού Συμβουλίου της ΕΚΤ) υποστηρίζει ότι είναι «αναγκαία η λύση για το χρέος» και ρίχνει και το ανέκδοτο, «που θα επιτρέψει την επιστροφή στις αγορές»...

➤ Στις λαϊκές αγορές, ίσως.

➤ Παλαιότητα και έλλειψη διαγνωστικών μηχανημάτων πρώτης γραμμής (στο ΕΣΥ) οδηγούν σε επικινδυνότατες καταστάσεις, όπως αντί για «ραντεβού στα τυφλά» σε... χειρουργεία στα τυφλά. (Η Ολγα του Γέρου του Βασίλη τι έχει να πει επ' αυτού;).

➤ Ενώ το θέμα ακόμα ερευνάται, ΤΑ ΝΕΑ (tanea.gr/news/world/article/5397253/arxaioi-ellhnes-ekpaideysan-toys-texnites-toy-kinezikoy-stratoy-apo-terakota) έβγαλαν και συμπέρασμα: «Αρχαίοι Ελληνες εκπαίδευσαν τους τεχνίτες του κινέζικου Στρατού από τερακότα» - ακόμα δεν τον είδανε, Γιάννη τον βαφτίσανε...

➤ 6.079 οι αποποιήσεις κληρονομιάς το 2013, 9.566 το 2015. Δει δη χρημάτων και άνευ τούτων ουδέν...

➤ Το καψόνι της (υπο)δόσης: εν δύο – κάτω.

➤ Γιατί χαίρεται ο Αλέξης και χαμογελάει, πατέρα;

➤ Μεγάλη η αγάπη του κ. Τομά Πικετί για την «λεγόμενη ριζοσπαστική αριστερά», ήγουν Σύριζα (με ή χωρίς ΑΝΕΛ;), Pordemos και τον (ατυχήσαντα προσφάτως) Μπέρνεϊ Σάντερς. Αντίπαλο δέος (και καλά) στην Λεπέν και τον Τραμπ. Οσο για τα όρια του «ριζοσπαστισμού» του μεσιέ Πικετί: «Aux urnes, citoyens!» Και πολύ είναι...

➤ Εψόφησε ο Παττακός.

➤ Guahira guantanamera.

➤ Κατώτατος μισθός, υποκατώτατος μισθός (βαρέλι που πάτο δεν έχει...).

➤ Να, κάτι πάει καλά (θέλει να μας διαβεβαιώσει Η ΑΥΓΗ, 12/10/2016, online): «Αύξηση επιβατών κατά 5,3% σε Ελ. Βενιζέλος, Ηράκλειο και Χανιά» - υπήρξε όμως και αντίστοιχη αύξηση των εισπραχθέντων ποσών (στον τουρισμό, λόγου χάρη);

➤ Οπως αργεί τ' ατσάλι να γίνει κοφτερό και χρήσιμο μαχαίρι/ έτσι αργούν κ οι λέξεις ν' ακονιστούν σε λόγο./ Στο μεταξύ/ όσο δουλεύεις στον τροχό/ πρόσεχε μην παρασυρθείς/ μην ξιπαστείς/ απ' τη λαμπρή αλληλουχία των σπινθήρων./ Σκοπός σου εσένα το μαχαίρι. (Αρης Αλεξάνδρου: «Το μαχαίρι», από τη συλλογή «Ευθύτης οδών», 1959).

➤ Το υπουργείο Παιδείας της Βρετανίας αποκάλυψε ότι σε διάστημα τεσσάρων ετών λεπτομέρειες για συγκεκριμένα παιδιά (προερχόμενες από την εθνική βάση δεδομένων της Αγγλίας και της Ουαλίας) δόθηκαν στο υπουργείο Εσωτερικών για σκοπούς που «έχουν σχέση με τη μετανάστευση». Ελληνικά το λέμε φακέλωμα... (the guardian.com/uk-news/2016/oct/12/individual-childrens-detail-passed-to-home-office-for-immigration-purposes). Ενα από τα «πλεονεκτήματα » του «Britannia rule the waves»...

➤ Τι προτείνει η γερμανική κυβέρνηση; Οι πολίτες της ΕΕ που ζουν στη Γερμανία να μην μπορούν να πάρουν επιδόματα τα πρώτα πέντε χρόνια της παραμονής τους στη χώρα. Και, εννοείται, έχει εγκρίνει σχετικό νομοσχέδιο (theguardian.co.uk, 12/10/16).

➤ «Παραδέχεται» ο Ολάντ ότι η Γαλλία «έχει κάποιο πρόβλημα με το Ισλάμ»...

➤ Είναι ορισμένοι στίχοι -κάποτε ολόκληρα ποιήματα-
που μήτε εγώ δεν ξέρω τι σημαίνουν. Αυτό που δεν ξέρω
ακόμη με κρατάει. Κι εσύ έχεις δίκιο να ρωτάς.
Μη με ρωτάς.
Δεν ξέρω σου λέω.
Δύο παράλληλα φώτα απ' το ίδιο κέντρο. Ο ήχος του νερού
που πέφτει τον χειμώνα, απ' το ξεχειλισμένο λούκι
ή ο ήχος μιας σταγόνας καθώς πέφτει
από 'να τριαντάφυλλο στον ποτισμένο κήπο
αργά-αργά ένα ανοιξιάτικο απόβραδο
σαν τον λυγμό ενός πουλιού. Δεν ξέρω
τι σημαίνει αυτός ο ήχος – ωστόσο εγώ τον παραδέχομαι.
(Γ. Ρίτσος, από το ποίημα «Είναι ορισμένοι στίχοι»)

➤ «Λαϊκά φροντιστήρια αλληλεγγύης» - και εγχειρίδιο (του Περισσού) επί του θέματος. Κείνη την αγωνιστική «ανάταση» που ΔΕΝ υπάρχει στο μέτωπο της εκπαίδευσης πώς θα την «βοηθήσει»;

➤ Δένεται τ' ατσάλι,
από καρδιές αδύναμες
ήχους ξεθωριασμένους
ένδοξων ηρώων
απογόνους,
κραυγών υποψία.

Βασίλης

Ο ήρωας φαίνεται να είναι έρμαιο των καταστάσεων, συνεχώς βρίσκεται ένα βήμα πίσω. Ενας νέος άνθρωπος, ο οποίος δεν μπορεί να πατήσει γερά στα πόδια του και να κυνηγήσει τα όνειρά του. Η κεντρική ιδέα του Ρισάλτο, σύμφωνα με το σκηνοθέτη, είναι «το πώς οι νέοι, που είναι γεμάτοι όνειρα και ενέργεια, συνθλίβονται κάτω από το βάρος, αφενός της οικογένειάς τους (γεμάτης από τραύματα, παθογένεια κ.λπ.) και αφετέρου της κοινωνίας, που την χαρακτηρίζουν η αναλγησία, οι απάνθρωποι στόχοι για επιτυχία και η θέληση για απόλυτη κυριαρχία πάνω στα ανεξάρτητα άτομα».

Η ταινία έχει ενδιαφέρον, όμως τελικά, ακριβώς όπως κι ο πρωταγωνιστής της, δεν καταφέρνει να βρει κάποιο βηματισμό. Ο σκηνοθέτης κινείται ανάμεσα στο χιούμορ, μια ονειρική ατμόσφαιρα, ενδεχομένως μια αφέλεια, στα σίγουρα όμως στην απογοήτευση και την πικρία.

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Δε χρειάζεται μεγάλη εμπειρία για να αντιληφθεί κάποιος ότι η σύνθεση είναι αποτέλεσμα μοντάζ. Δε θα έμενε ούτε λεπτό η αφίσα του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης πάνω στα κάγκελα της φυλακής όπου κρατείται ο λιβανέζος κομμουνιστής Ζορζ Ιμπραχίμ Αμπνταλά. Το θέμα της σύνθεσης, όμως, είναι υπαρκτό και ζέον. Ο Αμπνταλά είναι ο μακροβιότερος πολιτικός κρατούμενος στην Ευρώπη. Επί 32 χρόνια τον έχουν διπλομανταλωμένο σε γαλλικές φυλακές, αρνούμενοι να υλοποιήσουν ακόμα και αποφάσεις της γαλλικής αστικής Δικαιοσύνης (π.χ. την απόφαση για αποφυλάκισή του υπό τον όρο να απελαθεί, που ακύρωσε στην πράξη -ως υπουργός Εσωτερικών- ο σημερινός πρωθυπουργός της Γαλλίας, Μανουέλ Βαλς, αρνούμενος να υπογράψει την απέλαση στο Λίβανο, μολονότι η λιβανέζικη κυβέρνηση είχε δεχτεί τον λιβανέζο Αμπνταλά). Για όσο αυτός ο αλύγιστος αγωνιστής παραμένει στη φυλακή οφείλουμε να διαμαρτυρόμαστε με κάθε μέσο απαιτώντας την αποφυλάκισή του.

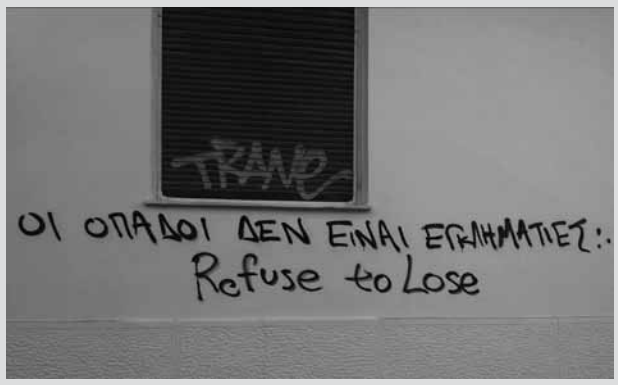

◆ Στην οδό Θεσσαλονίκης στα Ανω Πετράλωνα έχει γραφτεί το σύνθημα κι εμείς τουλάχιστον δεν μπορούμε να καταλάβουμε αν προέρχεται από τους οπαδούς μιας κάποιας ομάδας ή αν πρόκειται για κάποια «πολιτικού χρώματος» γενίκευση. Ως τέτοια θα το σχολιάσουμε, αναγκαστικά. Πράγματι, οι οπαδοί μιας ομάδας δεν είναι εγκληματίες. Μια τέτοια γενίκευση θα πρόδιδε κοινωνικό ρατσισμό και αντινεολαιίστικο μένος. Η ίδια γενίκευση, όμως, στη θετική της ανάγνωση, κρύβει κάτω από το χαλί μια σειρά ζητήματα. Οι οπαδοί δεν είναι εγκληματίες, αλλά καμιά φορά μπορεί να συμπεριφερθούν ως τέτοιοι, μετατρεπόμενοι σε τάγματα εφόδου του μεγαλοκαπιταλιστή ιδιοκτήτη της ομάδας. Δε χρειάζεται να αναφερθούμε στο παράδειγμα με τους οπαδούς της ΑΕΚ, γιατί δεν πρόκειται για χαρακτηριστικό ειδικά αυτών των οπαδών, αλλά για γενικό χαρακτηριστικό. Το πρόβλημα, λοιπόν, βρίσκεται στην αντίληψη του «μόνο @@@» (όπου @@@ το όνομα της ομάδας).

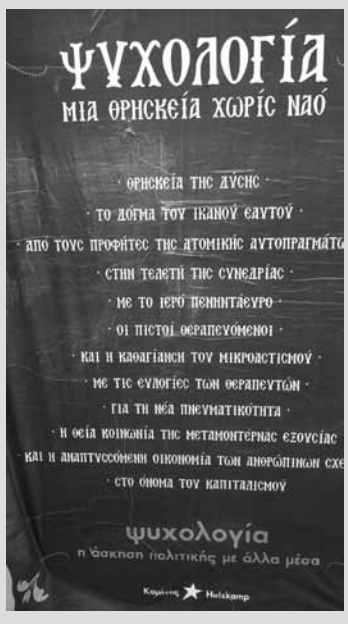

◆ Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι κάτι ενδιαφέρον προσπαθεί να πει η ομάδα «Κομήτης Holzkamp» (αναφορά, προφανώς, στον γερμανό ψυχολόγο και θεωρητικό της Κριτικής Ψυχολογίας, Κλάους Χόλτσκαμπ). Εκ των πραγμάτων, όμως, και η εξ αντικειμένου «στενότητα» του θέματος και ο ακόμα πιο στενός τρόπος επικοινωνίας, καθιστούν την αφίσα εύληπτη μόνο σε ειδικούς (έως... πολύ ειδικούς). Οι υπόλοιποι θα σταθούν αμήχανα μπροστά της και θα προσπεράσουν.

Αναδιάρθρωση ελληνικού κρατικού χρέους

Οταν μαλώνουν τα βουβάλια την πληρώνουν τα βατράχια

Πριν από οτιδήποτε άλλο, παρακολουθώντας την πιο πρόσφατη φιλολογία (και παραφιλολογία) σχετικά με τη διαχείριση του ελληνικού χρέους, οφείλουμε να σημειώσουμε τη μεγάλη αλλαγή ύφους και στο λόγο και στο στιλ εκφοράς του από τα κυβερνητικά στελέχη. Εκείνα τα ηρωικά που εκστόμιζε ο Τσίπρας και η καραμπουζουκλού εκπρόσωπός του, καλώντας τους δανειστές να σεβαστούν την υπογραφή τους, έχουν δώσει τη θέση τους σ' ένα ύφος ικέτη (του πάει κιόλας) του Τσακαλώτου, που προσπαθεί να πείσει -χωρίς κορόνες και χωρίς διατύπωση απαιτήσεων- ότι πρέπει να ανακοινωθούν από τώρα και τα λεγόμενα μακροπρόθεσμα μέτρα (κι ας αποφασιστεί μετά το 2018 το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής τους). Πουθενά στις παρεμβάσεις του ο Τσακαλώτος δεν λέει «αυτό αποφασίσαμε και πρέπει να εφαρμοστεί». Αντίθετα, όπου βρεθεί κι όπου σταθεί επαναλαμβάνει σαν χαλασμένο γραμμόφωνο ότι χρειάζεται ν' ανακοινωθούν τώρα τα μέτρα, για να υπάρξει ένα κλίμα σταθερότητας και να έρθουν οι επενδυτές να επενδύσουν.

Ελεγε στους δημοσιογράφους στην Ουάσινγκτον: *«Το να μη ληφθεί απόφαση δημιουργεί αβεβαιότητα και δεν μας αφήνει να προσελκύσουμε επενδύσεις, να υπάρχει ένα καθαρός δρόμος και να ξέρουν όλοι τι γίνεται. Να μην ξέρουν όλοι ότι υπάρχει, ότι έχει σκιαγραφηθεί μια λύση. Αυτό είναι το χειρότερο. Δηλαδή αν γίνει κάτι τέτοιο δεν θα μπούμε στην ποσοτική χαλάρωση. Αν είσαι επενδυτής στο Λονδίνο και σου πουν ότι η λύση θα βρεθεί το καλοκαίρι τότε θα πεις και εγώ θα αποφασίσω να επενδύσω το καλοκαίρι. Αν η λύση βρεθεί το Δεκέμβρη θα αποφασίσεις το Δεκέμβρη. Αρα η όποια καθυστέρηση είναι ό,τι χειρότερο»*.

Η διάψευση Τσακαλώτου δεν ήρθε από όποιον κι όποιον, αλλά από τον τέως (επί Σημίτη) υπουργό Οικονομικών Νίκο Χριστοδουλάκη, τον οποίο πήρε μαζί του στη Βουλή ο υπουργός Ανάπτυξης Γ. Σταθάκης, συστήνοντάς τον ουσιαστικά ως τον άνθρωπο που θα τοποθετηθεί από τη σημερινή κυβέρνηση επικεφαλής της Ομάδας για το Χρέος. Με τα λεχθέντα από τον Χριστοδουλάκη συμφωνεί προφανώς ο Σταθάκης, γι' αυτό και το γραφείο Τύπου του υπουργείου του διένειμε στους δημοσιογράφους ολόκληρο το σώμα των πρακτικών από τη συνεδρίαση της Υποεπιτροπής με θέμα «το χρέος και η απομείωσή του» της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής (έγινε την περασμένη Τετάρτη). Ο Χριστοδουλάκης μίλησε αμέσως μετά τον Σταθάκη και αναφερόμενος στα όσα υποστηρίζει ο Τσακαλώτος (χωρίς να τον κατονομάσει) είπε:

«Η κεντρική ιδέα την οποία θα αναπτύξω, είναι ότι ενώ η απομείωση του ελληνικού χρέους θα είναι κάτι πολύ χρήσιμο, δεν θα πρέπει να εκδοθεί ως η μεγάλη προτεραιότητα της ελληνικής οικονομικής πολιτικής. Θα πρέπει να είναι ένα ζητούμενο, ανάμεσα σε αρκετά άλλα, αλλά με κανέναν τρόπο δεν θα πρέπει να τεθεί ως προϋπόθεση για να πάνε καλά άλλοι οικονομικοί στόχοι, κυρίως αυτός της ανάπτυξης και της απασχόλησης, διότι εάν εγκλωβιστεί η Ελλάδα σε μια πίεση μονοδιάστατου χαρακτήρα, όπως είναι η μείωση του χρέους, αυτό θα κινδυνεύσει να την εγκλωβίσει σε μια μακρά αβεβαιότητα και τότε, ακόμη και αν γίνει ή απομείωση του χρέους θα είναι υπό όρους, οι οποίοι ενδεχομένως να είναι πολύ δυσμενείς».

Είναι προφανές ότι μέσα στο ίδιο το οικονομικό επιτελείο υπάρχουν αντιθέσεις. Αντιθέσεις που δεν αφορούν την ουσία, αλλά τον τρόπο που πρέπει να χειριστούν το ζήτημα του χρέους σε επίπεδο δηλώσεων. Ο μεν Τσακαλώτος εξακολουθεί να δραματοποιεί την κατάσταση, θεωρώντας ότι έτσι «ίσως να βγάλει κάτι», ο δε Σταθάκης θεωρεί πως αυτή η δραματοποίηση κάνει ζημιά, γιατί δημιουργεί κλίμα επιχειρηματικής ανασφάλειας. Μοιάζει να λέει: αφού οι αποφάσεις δεν περνούν από το χέρι μας, αφού δεν μπορούμε να τις επηρεάσουμε, προς τι η δραματοποίηση; Οταν στο τέλος δε θα πάρουμε τίποτα περισσότερο από μια επιβεβαίωση της απόφασης του Eurogroup στις 24 Μάη του 2016, εμείς θα χάσουμε πολιτικά, γιατί θα φανεί ότι ηττηθήκαμε και σ' αυτό το πεδίο.

Και ο Τσακαλώτος και ο Σταθάκης γνωρίζουν πολύ καλά ότι οι αποφάσεις για το χρέος δεν περνούν από το χέρι τους. Δεν μπορούν να τις επηρεάσουν στο ελάχιστο. Ούτε είναι σε θέση να κάνουν συμμαχίες, γιατί καμιά ιμπεριαλιστική δύναμη δεν κάνει συμμαχίες για τέτοια ζητήματα με χώρες επιπέδου ελληνικού καπιταλισμού. Οπως επίσης γνωρίζουν ότι η κόντρα ανάμεσα στο ΔΝΤ και το ευρωσύστημα για τη διαχείριση του ελληνικού χρέους είναι καθαρά προσχηματική. Είναι ένα όπλο στη διαμάχη ανάμεσα στις ΗΠΑ και τη Γερμανία, που έχει πολύ σημαντικότερα διακυβεύματα από τη διαχείριση του ελληνικού χρέους. Λέτε ο Σόιμπλε να πήγε στην Ουάσινγκτον για τη φθινοπωρινή σύνοδο του ΔΝΤ και ν' ασχολούταν αποκλειστικά με το ελληνικό χρέος και όχι με το τεράστιο για το γερμανικό ιμπεριαλισμό ζήτημα της Deutsche Bank και του υπέρογκου προστίμου (14 δισ. δολάρια!) που θέλουν να της επιβάλουν οι αμερικάνικες αρχές;

Είναι καθαρά προσχηματικός ο ισχυρισμός του ΔΝΤ ότι δεν μπορεί να συμμετάσχει στη χρηματοδότηση του τρίτου Μνημόνιου, γιατί το ελληνικό χρέος δεν είναι βιώσιμο. Μήπως μέχρι τώρα ήταν βιώσιμο και πήρε μέρος στα δυο προηγούμενα δανειακά σχήματα και μάλιστα με περισσότερα λεφτά; Κι αφού ενδιαφέρεται τόσο για μια νέα αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους, γιατί δε δίνει το καλό παράδειγμα, αναδιαρθρώνοντας πρώτα τα δικά του δάνεια; Ολοι γνωρίζουμε, όμως, πως τα δάνεια του ΔΝΤ έχουν συντομότερες λήξεις και δεν αναδιαρθρώνονται. Αρα, το ΔΝΤ ζητά από τους γερμανούς και τους υπόλοιπους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές να αναδιαρθρώσουν τα δάνεια που έχουν χορηγήσει στην Ελλάδα τα κράτη-μέλη της ΕΕ και κυρίως ο μηχανισμός χρηματοδοτικής «στήριξης» που έφτιαξαν το 2010, πάνω στην κορύφωση της κρίσης (EFSF).

Ο Σόιμπλε, επίσης, γνωρίζει ότι οι λήξεις του ελληνικού χρέους μετά το 2021 αναγκαστικά θα επιμηκυνθούν, γιατί αλλιώς το ελληνικό κράτος θα χρεοκοπήσει. Θέλει, όμως, η επιμήκυνση να αποφασιστεί μετά το 2018, για να συνοδευτεί από νέους όρους ασφυκτικής, αποικιοκρατικής εξάρτησης του ελληνικού καπιταλισμού. Δεν νομίζουμε ότι είναι οι γερμανικές εκλογές και η εκ δεξιών πίεση που οδηγεί τον Σόιμπλε σ' αυτό το χειρισμό. Αν είχε να κερδίσει κάτι άμεσα, θα το έκανε και θ' άφηνε τους ακροδεξιούς να χτυπιούνται (στο κάτω-κάτω, η Χριστιανοδημοκρατία μπορεί να ξανακυβερνήσει με τη Σοσιαλδημοκρατία, όσες απώλειες κι αν έχουν προς την Ακροδεξιά). Ομως, δε θα υποκύψει στην αμερικανική πίεση μέσω ΔΝΤ, χάνοντας ένα ισχυρό εργαλείο παγίωσης του αποικισμού της Ελλάδας και μετά το 2018. Αλλωστε, ξέρει ότι και το ΔΝΤ δε θέλει να φύγει από την Ελλάδα και από την Ευρώπη.

Το πιθανότερο, λοιπόν, είναι να τα βρουν στο πλαίσιο ενός νέου συμβιβασμού, ο οποίος θα συνοδεύεται από ακόμα πιο σκληρή επιτήρηση του ελληνικού καπιταλισμού και από νέα αντιλαϊκά μέτρα.

βαθύ κόκκινο

Παιδομάζωμα!

Αστραψε και βρόντηξε η Ενωτική Κίνηση Ευρωπαϊκής Αριστεράς: «*Μετά την τελευταία εκλογική αναμέτρηση που κατέληξε σε νίκη των ευρωπαϊκών δυνάμεων της Αριστεράς, η κυβέρνηση ανέλαβε το δύσκολο έργο της εξόδου από την κρίση, με στόχο την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, σε στέρεες και διαφανείς βάσεις, με δίκαιες αναδιανεμητικές κοινωνικές πολιτικές, λαμβάνοντας υπ' όψιν το πλαίσιο των πραγματικών δυσκολιών και των ευρωπαϊκών συσχετισμών. Η προσπάθεια δεν είναι εύκολη και ευθύγραμμη. Εχει απέναντί της τις κοινωνικά συντηρητικές και οικονομικά νεοφιλελεύθερες δυνάμεις και κέντρα του οικονομικού και πολιτικού κατεστημένου στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, που θα θέτουν συνεχώς προσκόμματα, επιδιώκοντας την έξοδο από την κρίση με τους δικούς τους πολιτικούς όρους και τα δικά τους συμφέροντα*».

Και σάλπισε συσπείρωση: «*Στη χώρα διαμορφώνονται δυο πολιτικοί πόλοι: ο ένας βαθύτατα νεοφιλελεύθερος και συντηρητικός και ο άλλος προοδευτικός. Αυτός ο προοδευτικός πολιτικός πόλος πρέπει να στηριχθεί και να έχει σταθερή την πορεία του, προς όφελος της χώρας και της κοινωνίας. Η Ενωτική Κίνηση Ευρωπαϊκής Αριστεράς αναδεικνύει και προωθεί αυτή τη συσπείρωση με τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ, στη μεγάλη προσπάθεια και τον αγώνα για τη δημοκρατία, τη δίκαιη ανάπτυξη, τον μετασχηματισμό της κοινωνίας και του κράτους και συμπαρατάσσεσαι στην απόκρουση των σχεδίων για "αριστερή παρένθεση" και "δεξιά παλινόρθωση"*».

Τι εστί ΕΚΕΑ; Μην ψάχνεστε, ο κυρ-Φώτης ο Κουβέλης είναι, που την ώρα που εμείς κλείναμε ύλη είχε φορέσει το καινούργιο του κοστούμι κι ετοιμαζόταν να κάνει μια θριαμβευτική είσοδο στο γήπεδο του Τάε Κβον Ντο, όπου θα τον υποδεχόταν ο Τσίπρας αυτοπροσώπως. Εμείς δεν έχουμε παρά να ευχηθούμε στον κυρ-Φώτη η τρίτη ευκαιρία να είναι και η τυχερή του. Γιατί στις δυο προηγούμενες την πάτησε. Το Μάη του 2012, Σαμαράς και Βενιζέλος του προσέφεραν την πρωθυπουργία, αλλά αυτός τους πήγε σε νέες εκλογές. Το καλοκαίρι του 2014, οι ίδιοι του προσέφεραν την προεδρία της Δημοκρατίας, αλλά αυτός άκουσε τις υποσχέσεις του Τσίπρα, καταψήφισε και στο τέλος είδε τον Πάκη να του παίρνει τη θέση. Ελπίζουμε αυτή τη φορά να τον κάνει υπουργό ο Τσίπρας και να μην τον πετάξει σαν μαραμένο λουλούδι, που το χρησιμοποίησε επί τετραήμερο για να κοσμήσει τη γλάστρα στο προεδρείο του συριζοσυνέδριου.

Ομως δεν είναι ο κυρ-Φώτης το μοναδικό... τζόβενο που οι Τσιπραίοι... ανασταίνουν εκ νεκρών. Ο Νίκος Μουζέλης, ο εξ απορρήτων του Σημίτη, έγινε μέλος της επιτροπής διαλόγου για την αναθεώρηση του συντάγματος. Κι επειδή άκουσε τα εξ αμάξης από τους «58», των οποίων υπήρξε επίλεκτο μέλος, αισθάνθηκε την ανάγκη να τους απευθύνει μια δημόσια επιστολή, από την αφόρητη φλυαρία της οποίας ένα μόνο κομματάκι έχει σημασία: «*Πιστεύω πως ο ΣΥΡΙΖΑ, παρ' όλα τα λάθη που έχει κάνει, είναι η μόνη πολιτική δύναμη που μπορεί σε αυτή τη συγκυρία να φέρει εις πέρας το δύσκολο έργο που άρχισε από την στιγμή που ο πρωθυπουργός αποφάσισε να ακολουθήσει τον ευρωπαϊκό δρόμο. Από αυτή την σκοπιά, η εμμονή του αρχηγού της αντιπολίτευσης για εκλογές εδώ και τώρα δεν συμφέρει ούτε τη χώρα, άλλα ούτε και τον ίδιο. Μέχρι να πετύχει η σημερινή κυβέρνηση την είσοδο μας στις αγορές, πιστεύω πως πρέπει να στηριχθεί από όλους που δεν επιθυμούν το grexit*».

Δεν τελειώσαμε, όμως. Την προηγούμενη Τετάρτη, ο υπουργός Σταθάκης εμφανίστηκε στην υποεπιτροπή για το δημόσιο χρέος της Βουλής έχοντας δίπλα του τον Νίκο Χριστοδουλάκη, το γκεσέμι του σημιτισμού, τον ψυχρό τεχνοκράτη της σκληρής λιτότητας και των αντεργατικών μέτρων. Θα τοποθετηθεί, λέει, επικεφαλής της ομάδας για το χρέος!

Ολο αυτό το... παιδομάζωμα, από τον Κουβέλη μέχρι τα ορφανά του Σημίτη, χρειάζονται στον ΣΥΡΙΖΑ για την κατοχύρωσή του ως ένα «σοβαρό» σοσιαλδημοκρατικό κόμμα. Ετσι κι αλλιώς, όσοι πίστεψαν τα αριστερά φληναφήματά του τον εγκαταλείπουν.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση